

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-21

21

*Yıl:1

*7-20 Kasım 2003

*Fiyatı: 500 000 TL

ISSN:1303-9350

Vuruldukça serpilip ilerliyor direniş ORTADOĞU HALKLARI EMPERYALİZMİ KUŞATIYOR

İŞGALCİLER

ŞOK VE DEHŞET YAŞIYOR

Savaşın son bulduğu iddia edilen 1 Mayıs tarihinden bugüne hemen hemen hergün Irak halkı işgalcilerle darbe üzerine darbe indiriyor. Özellikle son günlerde ABD'li komutanların açıklamalarına göre Irak'ta hergün ABD askerlerine yönelik 35'i bulan silahlı saldırı düzenleniyor. Hergün üç ila beş arası ABD askerinin öldürüldüğü Irak'ta ABD askerlerinin psikolojik ve moral olarak çökmüş bir durumda oldukları burjuva basında da yerini almaya başladı. İşgalciler artık kendi ağızlarından Irak'ta batağa saplandıklarını, kendilerini daha zor günlerin beklediğini ve neredeyse pişman olduklarını söylüyorlar.

ABD'LİLER

VIETNAM SENDROMU YAŞIYOR

Irak'ta saldırılar daha organize bir şekilde devam ederken özellikle son saldırılarla birlikte ABD'de "Vietnam hayaletinin geri geldiği" yorumları yapılmaya başlandı. Son saldırıların ardından ABD'de yapılan anketlerde Bush yönetiminin halkın desteğini de büyük oranda yitirmeye başladığını gösteriyor. ABD halkının %87'si ABD'nin Irak'ta batağa saplandığını düşünüyor.

DİRENİŞ, EZİLEN HALKLARA UMUT OLUYOR

İşgalcilerin saldırıları sürdükçe ve şiddetlendikçe direniş daha da boyutlanıyor. Tıpkı Kofi Annan'ın Ekim ayı başında söylediği gibi "işgal sürdükçe direniş artacak" ya da İsrail Genelkurmay Başkanı Moşe Yaalon'un dediği gibi "aldığımız önlemler büyük bir kine dönüşerek geri dönüyor."

Emperyalistler saldırdıkça serpilip ilerleyen bu direniş tüm ezilen halklara umut olmaya devam ediyor.

İşten atılan Tekstil işçileri tüm işçilere sesleniyor; "En büyük gücümüz dayanışmamızdır"

Tarsus'ta kurulu bulunan Çukurova Sanayi İşletmeleri Tekstil Anonim Şirketi kriz ve işyerini küçültme bahanesiyle 17 Ekim'de yaklaşık 550 işçinin işine son verdi. Daha sonra işten atılan 50 kişi ile birlikte sayıları 600'ü bulan işçilere zor durumda olduklarını, ihbar ve kıdem tazminatlarının 2004 yılının Ekim-Kasım ve Ocak aylarında ödeneceğini belirtti. **Bu konuda sessizliğini koruyan TEKSİF Sendikası ise patron yanlısı olma tavrını sürdürüyor.** İşçiler de tepkilerini yaptıkları eylemliliklerle gösteriyorlar. İşçiler 24 Ekim'de Yeni Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması düzenlediler. İşçiler adına açıklamayı

okuyan **Gaffur Pehlivan**, bugüne kadar ülkeyi yönetenlerin fedakarlığı hep işçilerden istediğini, krizin faturasını hep işçilere, emekçilere ödettiğini dile getirdi. Şu an işten atılan işçilerin hepsinin zor durumda olduğunu, fabrikanın kendilerine alacaklarını ödemediğini, patronun bankalarına (Mehmet Emin Karamemetlere ait Yapı Kredi Bankası) borçlu olduklarını, bu nedenle hepsinin icralık olduğunu belirtti. Son olarak tüm işçilerin haklarını sonuna kadar arayacağını, bu konuda patronu son kez uyardıklarını, aksi takdirde bundan sonra doğacak sorunlardan kendilerinin sorumlu olmadığını da ekledi. **Sayfa 2**

İşçi-köylü'den

**İŞGALCİLER IRAK'TA
HER GÜN ÖLÜYOR
EMPERYALİSTLER
KAYBEDECEK,
HALKLAR
KAZANACAK**

Sayfa 30

ÇAĞRI

HALKLARIN ULUSLARARASI MÜCADELE LİĞİ'NİN TANITIM TOPLANTISI

- ILPS'yi doğuran şartlar. ILPS'nin programı, ilkeleri ve çalışma şartları.

- Günümüz koşullarında anti-emperyalist mücadelenin önemi.

- ILPS'nin kuruluşundan bu yana gerçekleştirdiği etkinlikler, uluslararası konferanslar ve önümüzdeki dönem kampanyaları hakkında bilgilendirme, ILPS'yle neden çalışmalıyız?

-ILPS'nin kurucu üyesi ATİK olarak çalışmamız, ILPS'nin geliştirilmesi ve görevlerimiz.

Tüm bu konuları kapsayan bilgilendirme toplantımıza, ilerici, demokrat ve yurtsever güçleri, kurumları ve bireyleri katılmaya çağırıyoruz.

Toplantı tarihleri ve yerleri:

22 Kasım 2003 tarihinde Hamburg, Zürih, Linz

23 Kasım 2003 tarihinde Köln, Viyana, Basel, Hannover

29 Kasım 2003 tarihinde Frankfurt, Paris, Londra

30 Kasım 2003 Stuttgart, Strasburg

Düzenleyen ATİK

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu

İLAN

Anayım
Yüreğim yangın yeridir
gözlerim
iki kan çanağı
ölenlerin, doğanların
Yeniden doğanların anası

...

Zalimin zulmüne karşı duranlara yüreğindeki sonsuz sevgiyi akıtarak destek olan **Pirey Çiftçi**, yıllardır devam eden rahatsızlığının ilerlemesi sonucu **14 Ekim 2003** tarihinde aramızdan ayrıldı. Tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

İşçi-köylü gazetesi

ÇIKTI

ILPS
Bülteni

Halkların
Uluslararası
Mücadele
Bülteni

Dünya
Halkları

EMPERYALİZMİ
KUŞATIYOR

§ West. Bir Dünya
Yarınaya Çıktı Et
ILPS Türkiye Sekizinci

§ Kürsüdeye Karşı
Harikat
Et. Bütün Et.

§ Amerika'nın
Yeniden Üstü Fikir
ve Aklını Yığılı
Yansıtın

§ ABD Emperyalizmi
'Ben Müst'
Bilet Başlat

§ El. Yücele Gelen
Seyahat Değerlendirme
İzmitli Öner

§ N. Chomsky ile 11 Eylül
Özür an Dünya Konferansı
Uçurdu
ILPS Türkiye Sekizinci

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Direniş büyüyor: İşgalcilere ve işbirlikçilerine günyüzü yok!

Irak'ta işgalcilere karşı devam eden direniş, son haftalarda yeni bir boyut alarak devam ediyor. Savaşın bittiğinin ilan edildiği 1 Mayıs'tan günümüze, resmi açıklamalara göre hayatını kaybeden ABD'li askerlerin sayısı 150'ye yaklaşmış durumda. İşgal ordusunun komutanlarının açıklamalarına göre, işgalcilere yönelik sayısı günde 35'i bulan saldırılar düzenlenmektedir. Irak'taki direniş karşısında psikolojileri tamamen bozulan ve çareyi firarda bulan ABD askerlerine moral vermek, dünya kamuoyuna herşeyin yolunda gittiğini göstermek için Irak'a giden **ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz**, uğradığı saldırılarla korku içerisinde ülkesine geri dönmek zorunda kaldı. **Irak'ta ABD askerlerinin burunlarının dibine kadar girerek eylemler yapan direnişçiler, ABD'li askerlere ikinci bir Vietnam sendromu yaşatıyor.**

Irak'ta devam eden direnişle birlikte ABD'de işgalin son bulması ve askerlerin geri getirilmesine yönelik düzenlenen eylemlere yüzbinlerce insan katılmakta. Bunun yanı sıra ABD'de yapılan kamuoyu yoklamalarına göre Bush ve çetesine verilen destek, %75'ten %47'ye düşmüş durumda. Yine ABD'lilerin %87'si ABD'li askerlerin Irak'ta batağa saplandığını düşünmekte. **İstatistiklerdeki bu değişikliğin en büyük nedeni, hiç şüphesiz Irak halkının işgalci-**

lere karşı direnişidir.

Irak'ta direniş cephesinde bunlar yaşanırken, Irak'a asker göndermesi engellenen TC'nin aşağılanma duygusuyla yaptığı açıklamalarla, dış politikasının ABD emperyalizminin politikası olduğu bugün daha net gözükmemektedir. Özellikle 7 Ekim 2003 tarihinde Meclisten Irak'a asker göndermeye yetki veren tezkerenin çıkmasının ardından "bu iş bitti" naralarıyla Irak'a "sefere" hazırlanan Türk Egemen Sınıflarının hevesleri ABD Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld**'in son açıklamalarıyla kursaklarında kaldı. Rumsfeld, "Irak'a Türk askeri göndermek için, Irak Geçici Hükümet Konseyi ile anlaşmaya varılması gerekiyor" diyerek TC'nin Irak'a asker göndermesinin uzamasının ilk sinyali vermiş oldu. Tezkerenin çıkmasının ardından **Irak Geçici Hükümet Konseyi** üyelerinin, TC ordusunu "istemediklerini" ilan etmeleri, hatta Kürt aşiret lideri **Mesut Barzani**'nin, Türkiye asker yollarsa Geçici Hükümetten istifa edeceğini açıklaması sonucu ABD emperyalizmi TC'ye gidin Hükümet Konseyi ile anlaşın çağrısı yaptı. Aşağılanmışlık duygusuyla "bizim muhatabımız ABD'dir" dence de, TC istemese de Konsey üleriyle "anlaşmak" zorundadır.

Aslında bu durum defalarca bıkmadan usanmadan altını çizdiğimiz, TC'nin emperyalizmle olan ilişkisinin "stratejik uşaklık"

olduğunu en bariz şekilde gözler önüne sermektedir. Keza emperyalistlerin TC ile olan bu ilişkisi işgal altındaki Irak'ta gerici gruplar için de geçerlidir. Gelişmelere bu durum gözardı edilerek bakıldığında veya halkın bu gerçekliği görmesini engelleyici bir şekilde yaklaşıldığında, **ABD emperyalizminin Irak'taki Kürt grupların Türk askerini bölgede istememesi yönünde yaptığı açıklamalardan etkilendiği yönünde bir sonuçta varılır ki, bu sonuç yanlıtıcı ve eksik bir yaklaşım olur.** Herşeyden önce şunu belirtmek gerekiyor, ABD emperyalizmi tezkereden önce bölgeden Türk askerlerine yönelik bir "teпки" olduğunu bilmiyor muydu? Keza bu Kürt grupların Türk askerlerine yönelik tepkisini pohpohlayan ABD emperyalizmi değil mi? Önemli olan bir diğer ayrıntı ise Türk askerine karşı çıkan gerici Kürt gruplarının işgalle birlikte ABD emperyalizminin sözünden çıktığı nerede görülmüş?

Bu durum hiç kuşkusuz ki efendi-uşak ilişkisi çerçevesinde bakıldığında anlam kazanmaktadır. 1 Mart'taki tezkerenin bir yol kazasıyla meclisten geçmemesi ve işgalden sonra ABD emperyalizmi tarafından kulakları çekilmesiyle zor günler yaşayan TC için Irak'a gönderilecek asker, efendisine yaranmak ve biraz da kemik yalamak için iyi bir fırsat olacaktı. Hiç kuşkusuz ki TC'nin bu yaklaşımı belli kaygıları da taşımaktaydı. Öyle ki Irak'ta gelişen direniş ve Türkiye halkının Irak'a asker gönderilmesini istememesi TC'yi kaygılandıran bir durumdur. **Ancak Irak'a gönderilecek her asker TC'nin geleneksel Kürt politikasının çöküşünü engellemek ve efendisine "ben senin hala en iyi uşağınım" mesajını vermek açısından önemlidir.** Bu noktada TC, Dışişleri Müsteşarı **Uğur Ziyal**'in Haziran ayında gittiği ABD'de TC'nin Irak'a asker gönderme isteğini ilettiği. Ancak, bu durum ABD'nin Türkiye'den asker talep ettiği şeklinde yansı-

ılarak ülke ve dünya kamuoyu aldatılmaya çalışılarak TC, övünçle "ben hala efendimin en iyi uşağım" imajını yaratmaya çalıştı. Geline aşamada TC'nin Irak'a asker göndermede çok istekli olduğu daha net görünmeye başladı. İşgalcilerin Irak'taki sözcülerinden **Charles Heatly** Bağdat'ta düzenlediği bir basın toplantısında gazetecilerin neden ABD'nin Türk askerinin Irak'a gelmesini istediği şeklinde bir soru üzerine, Türkiye'nin kendisinin bu konuda çok istekli olduğunu söyleyerek bu durumu bir kez daha gözler önüne serdi. Keza aylar öncesinden TC'nin, "ABD benden asker istedi" şeklindeki yalanı, ABD eski Türkiye Büyükelçisi **R. Pearson**'un "Asker gönderme önerisi Türkiye'den geldi. Büyükelçi Ziyal'ın Washington'da sunduğu öneriler arasında bu da vardı" diyerek ortaya çıkmıştı. **Başbakan Erdoğan**'ın Rumsfeld'in sözlerinin ardından yaptığı açıklamada "Irak halkının talebi bizim için çok önemli. Şunu da söyleyeyim: **Biz Irak'a asker göndereceğiz diye çok da arzulu değiliz.** ABD'nin talebi oldu, onu değerlendiriyoruz" diyerek "stratejik uşaklığını" gizlemeye çalışması da beyhude bir çabadır.

Ancak tüm bunlar Türkiye'yi Irak topraklarına çekmeyeceğinin anlamını taşımaz. **ABD Suriye ve İran'a** yönelik yoğunlaşan saldırı hazırlıklarının hızlanmasıyla Türkiye'yi kullanmaya devam edecektir. Suriye ile ilgili olarak **Amerikan Temsilciler Meclisinin** "Suriye'yi cezalandırma yasasını" onayladığını unutmamak gerekir.

Son yaşananlardan sonra TC artık kırmızı çizgilerinden bile bahsedemez duruma gelmiştir. Artık kimse Türkiye ile ABD emperyalizminin "stratejik ortak" olduğunu söyleyemez hale gelmiştir. Önümüzdeki süreç TC'nin kemik yalamasına dahi izin verilmeyen ABD emperyalizmi tarafından kullanılacağı günler olacaktır.

Laik, anti-laik tartışmalarının gölgesinde 80. YIL KUTLAMALARI

Faşist Kemalîst devletin kuruluşunun 80. yılı kutlandı birkaç gün önce. Açlık sınırlı boğuşan halktan, açlığın rağmen laik olup olmama tartışması içine çekilerek, taraf olmama tartışması içine çekilerek, taraf olmama istendi bir kez daha. Türban krizi, Cumhurbaşkanının resepsiyon krizi, İmam Hatip Lisesi tartışmaları halkın açlığına rağmen burjuva medyanın da büyük desteğiyle yürüdü. Yoğunlaşan bu tartışmalarla birlikte faşist diktatörlüğün 80. yılı geride bırakıldı. Neler yazılmadı ki bu 80 yılda. Yaşanan 15 ekonomik kriz, katliam, yargısız infazlar, hak ihlalleri, emperyalizme bağımlılık ve uşaklıkta sınırlı tanımlar ve anlaşmalar imzalandı, işsizler ordusu çoğaldı, açlık büyüdü ve Kürt halkının imhasına ve inkarına devam edildi. **IMF'ye en borçlu olan ülke ünvanımız var. Ama Guinness Rekorlar Kitabı'na giren bir bayrağımız da var.** Yoksulluğu ve yolsuzluğuyla ve borçlarıyla ayakta duran ülkemizin! "Şanlı geçmişine" yaraşan bu milyonların taşıdığı şanlı bayrak(!) açlığımızı unutturacak kadar görkemliydi! Kumaşının kalite-

tesini tartışıldı önce. Kimin çalıştığı, ne kadar zamanda yapıldığı gibi konularda yapılan tartışmalar sıcak gündemlerimiz arasına girdi. 10. Yıl Marşı'nı ünlülerin söylerken sergilediği coşku akşam çocuklarımızın aç karnını nasıl doyuracağımızın üzüntüsünü ve geleceğe dair yaşanan belirsizlik ve karamsarlığı unutturacak kadar coşkulandırdı bizi(!)

80. yılın bitmeyen gündemlerinden biri de "Ordu Göreve" pankartıydı. Anıtkabir'i ziyarette açılan bu pankart yine flaş haber olma niteliğinde halkın gündemine sokuldu. Ortada kalan pankartı sahiplenen çıkmadı tartışmaların ilk gününde. Sonra ülkemizin tavizsiz "solcuları" sahiplendi. "AKP iktidarıyla birlikte elden gitmeye başlayan laikliğimizin korunması ve yüceltilmesi" için yapılan bu uyarı kimi çevrelerin tepkisini alırken kimileri ise açıktan olmasa da memnuniyetlerini ifade ettiler. **Ordu, cürümeye yüz tutan sistemi kurtarabilecek bir darbe daha yapabiliirdi. M. Kemal'in ilerici laik ordusu yaşanan sıkıntılara çözüm olabilir bir kez**

daha! 12 Mart, 12 Eylül gibi 80 yıllık faşist diktatörlüğün tarihinde önemli dönüm noktalarını ifade eden bu darbeler bugün yeniden 80. yıl vesilesiyle bir kez daha hortlatılıyor. "Ordu yegane kurtuluşumuz" imajı halk kitlelerine bir kez daha empoze edilmek isteniyor. AKP iktidarı her alanda kadrolaşmayı yaratıyor ancak "müdahale eden" yok, milletin yüce meclisi türbanlılarla dolduruluyor "müdahale eden" yok. Ülkemizin tavizsiz "solcuları" bu gidişatı engellemek için görevini yerine getiriyor ve orduyu göreve çağırıyor.

80. yıl kutlamalarına boğulan halkla dünyaya sınav veriyoruz. Törenlerimizle, bayraklarımızla zedelenecek imajımızı tazeliyoruz. Yan tarafımızdaki komşumuzun topraklarına barış, kardeşlik ve özgürlük getirecek olan ordumuz son anda kabul edilmeyerek geri çevrildi. **Büyük bir gerilim ve heyecanla çıkarılan tezkerenin gelinen aşamada hiçbir anlamı kalmadı. Çünkü komşudaki yangını söndürme görevi başka uşaklara verildi.** Halk nezdinde sarsılan bu itibarı kurtaracak tek insan vardı o da M. Kemal'di ve 80. yıla imdada yetiştirdi.

Düzenlenen kokteyllerde Cumhuriyeti koruma yeminleri edildi bir kez daha. Bu ko-

rumanın adı emperyalizme daha fazla bağımlılık olarak kendini önümüzdeki dönem daha fazla gösterecek.

80 yılın yarattığı tabloyu merak ediyor sak, şu istatistiklere bakmakta fayda var:

-**Son 13 yılda 12 hükümet değişti.**

-Gelir dağılımı adaletsizliğinde 5. sıradayız.

-**Dünyadaki en yüksek enflasyondan birine sahibiz.**

-53 yılda toplam 59 hükümet işbaşına geldi

-**T. Kürdistan'ndaki çocukların yüzde sekseni doktor yüzü görmüyor.**

-Türkiyeli bir işçinin 3 ayda kazandığı parayı, Yunan işçisi 1 ayda kazanıyor.

-**IMF ve Dünya Bankası kredileri olmadan ayakta duramıyoruz.**

-1985-2001 arası yolsuzluk faturası 300 milyar dolar.

Daha da artırılacak olan bu istatistikler ülkemizin tablosunu çizmek açısından yeterli verileri sunmakta. Ülkemizde 7 milyon insan yardıma muhtaç bir şekilde yaşama sa-vaşı verirken artık dünyaya bedel oluşumuz(!) da karnımızı doyurmuyor. Bedel olduğumuz bu dünyada her gün daha fazla ölen ve öldürülen bizleriz çünkü.

Sınıfsal Bakış

FAŞİST DİKTATÖRLÜK ÖZÜNÜ VE FORMUNU ŞİMDİLİK KORUYOR!

Bu sistemi anlamak için şu son haftada, görme yeteneği kaybolmamış herkesin gözünün içine sokulan 4 farklı **çocuk portresine** bakmak yeterince açıklayıcı oluyordu. **Birinci** haber, "bally-tiner çeken" **sokak çocukları** sayısının bir önceki yıla göre yüzde 40'a yakın oranda artış gösterdiği ve bu çocukların suçta daha büyük oranda bulduğuna ilişkin. **İkinci** portre, aileleriyle beraber **ramazan çadırlarında** yılda bir kez 2 kap sıcak yemek bulma şansına sahip olmanın büyük mutluluğunu taşıyan çocukların bu anlarını belgeleyen fotoğraflardan oluşuyordu. **Üçüncü** haber, gösteri yaptığı gerekçesiyle İstanbul Kocasinan'da 10'u 11 yaşın altında 15 çocuğun karakolda 10 saat **gözetiminde** tutulmasıyla ilgiliydi (31.10.03). Nihayet **dördüncü** portre, Şırnak Uludere'nin Andaç köyünde, buldukları bir metal cisim kurcalarken meydana gelen **patlamada** 4'ü ölen 7'si yaralanan çocuklara aitti (02.11.03).

Yoksulluk sınırının **1.372 milyara** ulaştığı, çalışanların yüzde **25**'inin asgari ücretli olarak açlık sınırının altında yaşadığı Türkiye'de; **DİE**'nin 03.11.03'de basında "**utanç tablosu**" başlığıyla yayınlanan resmi istatistiklerinde (**Hane Halkı Harcama Anketi-2002**), gıdadan sağlığa, eğlenceden eğitime kadar bir dizi alandaki harcamalar bakımından, toplam **16.445** ailenin dağılımında en yoksul yüzde 20'lik aile dilimi ile en zengin yüzde 20'lik aile grubu arasında **324** kata varan bir uçurum olduğu belgelenmektedir. Yoksullaştırmadan, zehirlenmeye ve gözetim, Türkiye Kürdistanı'nda her tarafa saçılan mayınından bombalarına kadar **en başta** çocuklarını parçalayan bir düzenin panoraması böyle bir görüntü veriyor. AKP'nin yaklaşık 1 yılı bulan iktidar serüveni, faşist diktatörlüğün 80. yılı kutlama dekorlarının çevrelediği bir atmosferde, hiç de **iğreti durmayan** bir görüntü arz ediyor. Sistemin geleneksel motifleriyle, demirbaş kurumlarıyla, hatta tabusal refleksleriyle te-

melden çelişkili gibi algılanan kimi çatışmalı ve gerilimli olguların, kolayca **sindirilebilen** bir tansiyonda tutulabilmesi, "**düzen partisi**" kimliğindeki tereddütleri açıkça ortadan kaldırmaya yetiyor. Aslında, "düzen partisi" yani daha net bir ifadeyle "**faşist parti**" niteliğinin sistemden kaynaklanan bir karakter taşıması, öteden beri kavrama gücünü çekilen konuların başında gelmektedir.

Yine bu eksende bir diğer sorun, "**cumhuriyet**"in ve kurucu-resmi ideolojisinin niteliğinin **analizinde** yaşanmakta ve bu sırada meydana gelen sapma, iktidar mücadelesinin seyrini **büyük ölçüde** etkilemektedir. İşgale karşı yürütülen "**kurtuluş savaşı**"nın güdük anti-emperyalist karakterinin gösterişi altında ezilenlerin, hiç şüphesiz sınıfsal bir pencereden dar ve sığ bir yorumla yaptıkları analiz, "**güçlü**"den yana bükülmelerine yol açıp, ufuklarını karartan bir sonuçla uzun vadede sisteme **yedekleme** mecrasında demir atmaları sonucunu doğurmuştur.

Oysa rejim, ısrarla ve inatla kendi **sağlamasını** yeniden ve yeniden üretip duruyor. Hem de aksini ispat gösterisine soyunduğu her pratik marifetiyle/vesilesiyle bunu yapıyor. Hem de her renkten temsilcisi, her alandan sunduğu görüntüsü ile **çiplak** bir temas sağlıyor. Faşist karakterinin cendresini en küçük bir gevşetme göstermeksizin sıklıkla devam ederken, bunu halk sınıflarına empoze etme konusunda hatırı sayılır bir çaba göstermeyi de ihmal etmiyor. Sadece doğrudan şiddeti değil, hatta çoğu kez "**dolaylı şiddet**"i kullanırken, topluma şekil verme misyonuna sadık olmayı sürdürüyor. Zira ayakta kalmasının **esasta** buna bağlı olduğunu iyi bilmektedir.

"Dolaylı şiddet" en ağırlıklı ifadesini "**ekonomik sömürü**" ile temellendirmekte, yoksullaştırma ve yoksunlaştırma ise bunun doğal sonucu olarak **özel** bir şiddete karşılık gelmektedir. Faşist devlet yapısının

bizimki gibi ülkelerde yukarıdan aşağıya örgütlenen ve ideolojik tarzda da yine aynı biçimde kurgulanan **karakteristiği**, yoksullaştırmayı en acımasız en vahşi biçimde dayatmayı ve bunu **sürekli** kılmayı gerektirmektedir. Bağlı olduğu emperyalist sistemin sürüklendiği fırtınaların, karşılaştığı dalgalarda etkilediği bu yolculukta, teknolojik sürece bağlı olarak biçimsel farklılık edinse ve yeni yüzler kazansa da, **temel işleyiş** hiç değişmemektedir. Sınıf mücadelesinin basıncı türlü biçimlerde etki etse de bu devrimle sonuçlanmadığı sürece, **akış** bu tarzda olacaktır.

"**Gelir dağılımındaki adaletsizliğin**" hep daha kötüye gitmesi trendinin bozulmaması hali, bu gidişata paralel **sınıf mücadelesi** basıncının sistemin menteşelerine ve paydalarına yaptığı baskı neticesinde, rejimin örgütlenişi ve duruşu **asli** karakterini yansıtmak zorundadır. Bu, bütün kurumlarıyla, bütün uygulamalarıyla ve bütün politikalarıyla **uyumlu** olmak durumundadır. Aksi halde "**sistemsel zaaf**" ortaya çıkar ki, bu boşluğa müdahale her iki cephe (emek ve sermaye) açısından da "**sert**" bir süreç doğurmaktadır. Bu sertlik çoğu zaman "**açık faşizm**" olgusuna denk düşen bir zeminde (askeri müdahale/darbe) açılım buluyor. Bugün AKP iktidarı eliyle devreye sokulan politikalar, atılan adımlar, getirilen yeni yasal düzenlemeler vb. bütün tasarruflar, **merkezi sistemin**, yani esas olarak devletin politikalarıdır. Bunun aksini düşünenler ve savunanlar, büyük bir körlük ve aymazlık içinde faşist kliklerin demagojik formasyonundan etkilenen en geri kitlelerin bile **gerisine** düşmektedirler. Aynı zamanda devrimci dinamiklerin iktidara yönelmesinin önündeki **en büyük engellerden** birisini de Türkiye'deki sistemin bu yanlış analizi oluşturmaktadır. Oysa komprador patron-ağa düzeni; kendisini temsilen sahne alan bütün aktörlerinin birbirini **tamamlayan** icraatları sayesinde, gizlemeye hiç de imkan vermeyen biçimde kimliğini sergilemektedir. ÖDP'den DEHAP'a kadar geniş bir yelpazede kulaç atan reformistlerin bu eksendeki politik tercihlerinin bozduğu ya da güçten düşürdüğü **platformlar**, önemli bir mevzinin yitirilmesine ve eylem birliği kültürünün geliştirilmemesine yol açmaktadır.

Rejimin kuruluş yıllarından itibaren bir tür **prototipini** oluşturan, hakim sınıfların siyasi partileri, günümüzde, yasaldaki yapılanmadan öte bir **ortak kabul** ve **davranış modeli** olarak faşist karakter taşımaktadırlar. Sınıflarının sahip olduğu sistemsel fonksiyonu oynamak adına yapılan bu kurumlar, tipik "**şef sistemi**" geleneğini bünyelerine alan, demokrasinin biçimsel olarak dahi varlık bulmadığı özellikler taşımaktadır. Yasalarla güvence altına alınan bu organik yapının, "**şef**"in keyfiyetine göre anti-demokratik karakterinde ileri boyutlar taşıması da sıkça rastlanan bir olgudur.

Son 1 ay içerisinde gerçekleştirilen ve farklı renkleri taşıyan 3 faşist parti (MHP, AKP, CHP) kongresinde yaşananların bir çok bakımdan **büyük benzerlikler** taşıması hiç de şaşırtıcı sayılmamalıdır. Şef sistemi, muhalefetin ihanet olarak tanımlanması, blok liste uygulaması, son anda gerçekleştirilen ve anti-demokratik tarzın daha kaba bir nitelik aldığı tüzük değişiklikleri, yapılan genel başkan konuşmalarındaki ortak vurgu ve mesajlar (emperyalizme bağlılık, düzen ve devleti sahiplenme, ırkçı ve şoven karakter) **temelli** bir karakter ortaklığını göstermektedir. Nitekim, MGK'ya yapılan AB'ye uyum görünümüne makyaja konu olan "**psikolojik savaş**" örgütlenmesinin, İçişleri Bakanlığı genelgesiyle yeniden ve daha kapsamlı bir biçimde hem de **illegal** tarzda (yasadışı yönerge) oluşturulması, AKP şahsında **tümünün** altına imza atacağı bir tasarruf olarak değerlendirilmektedir.

Faşist diktatörlük, **özünü** ve **formunu** (hem biçim hem de performans anlamında) korumanın hesaplarını hiç kuşkusuz **kitlelerin** verdiği tepkiye göre yapıyor. Her şeye rağmen kitlelerdeki **politik uyanışın** izleri hemen her alanda görülebiliyor. Bunun daha etkili hal alması ve daha çaplı bir nitelik kazanması çok uzak değildir. Bu nedenle de faşizm dışarıda atılacağı "**macera**"lardan medet ummaktadır. ABD emperyalizminin yörüngesinde tuttuğu yolun, onu da efendisinin akıbetine paralel bir bölge "**batıklığı**"na sürüklenmesinin eşliğinde duruyor. Üstelik iradesini tamamen teslim ettiği bu koşullarda, manevra yeteneği bile kalmamış bir konuma getirilmiş bulunuyor.

TEKEL işçisi eylemlerine devam ediyor

✓ "**TEKEL'i sattırmayacağız**" sloganı ile çeşitli illerde eylemler yapan işçiler aynı zamanda sorunlarına sahip çıkmayan sendikacılara da öfkeli.

21 Ekim günü İstanbul AKP il binası önünde **TEKEL**, Bakırköy Sümerbank ve **Beykoz Deri Kundura** işçileri bir araya gelerek, AKP hükümetinin özelleştirme politikalarını protesto etmek için eylem

yaptılar. **TEKEL** işçileri saat 11:00'de AKP il binası önünde "**TEKEL'i sattırmayacağız**" yazılı pankartın arkasında toplandılar. Bakırköy Sümerbank işçileri de, AKP'nin biraz ilerisindeki boş arazide toplanarak "**Fabrikalar kalemiz, hırsızlara vermeyiz**" sloganlarıyla **TEKEL** işçilerine katıldı. Beykoz Deri Kundura işçileri de "**Fabrikalar kışlamız, bacaları süngümüz**" yazılı pankartla AKP önüne geldiler. Sık sık "**Gün gelecek devran dönecek hainler halka hesap verecek**", "Yaşasın sınıf dayanışması", "**Hükümet istifa, Tayyip Amerika'ya**", "Amerikan itleri sattırmayız KİT'leri" sloganlarının atıldığı eylemde, bir basın açıklaması yapıldı. Basın metnini, Tek Gıda-İş Marmara Bölge Şubesi Başkanı **Özcan Mete** okudu. Mete'nin "**beni sizlere karşı utandıran Türk-İş'ten de hesap soracağım**" sözlerine işçi-

ler "**Suskun Türk-İş istemiyoruz**" sloganıyla karşılık verdiler. Özcan Mete "**Askerlerimizin kanı satılık değil, fabrikalarımız da, ülkemiz de. Zafer bizlerin olmaktadır**" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

İŞÇİLER, KENDİLERİNE SAHİP ÇIKMAYAN SENDİKACIYI DÖVDÜ

Bu arada AKP önündeki eyleme katılmak için 16 otobüsle fabrikalarından yola çıkan, **Cevizli TEKEL işçileri**, Kavacık civarında polis tarafından durduruldu. Uzun süre polisle işçiler arasında itişmeler ve gerginlik yaşandı.

Sendikacıların Cevizli işçilerinin yolunun açılması için Türk-İş ile yaptıkları görüşmeler sonuçsuz kalınca, işçiler Türk-İş'e büyük tepki gösterdiler. AKP önündeki eylem sonrası otobüslerle Cevizli işçile-

rinin yanına Kavacık'a gidildi. Sendika Başkanı **Korkut Güler**'in gelmemesine kızan **TEKEL** işçileri, öfkelerini, AKP önündeki eylemden yanlarına gelen Tek Gıda-İş Marmara Bölge Başkanı **Özcan Mete**'den çıkardılar. İşçiler Mete'nin "**Başardınız arkadaşlar**" diye başlayan konuşmasına, "**Ne biçim başkansın, bizi bir AKP binasına kadar götüremedin, sorunlarımızı nasıl sahip çıkacaksınız**" diyerek tepki gösterdiler.

Özcan Mete'nin konuşmasına izin vermeyen işçiler "**Satılmış başkan istemiyoruz**" diyerek Mete'yi tartakladılar. Mete, polislin araya girmesiyle olay yerinden uzaklaştırıldı. "**Şalter incek ampul sönecek**", "Yaşasın sınıf dayanışması", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" şeklinde slogan atarak eylemlerine devam eden işçiler, dağılmamakta ısrar edince polislin baskısı artmaya başladı. Polislin baskısı yetmeyince, sendikacılar eylemin sona ermesi için otobüsleri kaldırınca işçiler de dağıldı.

(Kartal)

Yol-İş'in Diyarbakır'da GREVİ SÜRÜYOR

Diyarbakır Valiliği Özel İdare Müdürlüğünde Yol-İş Sendikası'nın başlattığı grev, patronun engelleme çabalarına rağmen sürüyor.

Yol-İş Sendikası Diyarbakır 1 No'lu Şubenin örgütlediği ve Yol-İş üyesi 91 işçinin katıldığı grevde, patron diğer kurumlardan getirdiği işçilere Özel İdare Müdürlüğü'nün işlerini yaptırıyor. Bu duruma tepki gösteren Şube Başkanı **Halil Öztöpalan**, patronun 2822 sayılı Lokavt Kanununun 43. maddesini ihlal ettiğini belirtti. Grevde bulunan işçiler ise patrona rağmen haklarını alıncaya kadar mücadele etmekte kararlı. Evli ve üç çocuk babası olan **Şaban Tan**; "Bir yıl da sürse birliğimizi bozmadan devam edeceğiz" diyerek düşüncelerini dile getirdi.

(H. Merkezi)

GİRESUN SEKA'DA KÖLELİK ÜCRETİ

Selüloz-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Giresun SEKA Aksu İşletmesini satın alan **Milda Gazete Dağıtım Şirketi**, işçilere kölelik ücretini dayatıyor.

Özelleştirme Yüksek Kurulunun kararı ile satılan işletmede çalışan işçiler tazminatlarını aldıktan sonra, sendikanın fabrika yetkilileri ile görüşmesiyle birlikte fabrikada yeniden çalışmak istediler. Gruplar halinde fabrika yetkilileri ile görüşen işçiler verilen ücretlere tepki gösterdi. İşçilere 250 milyon lira, usta başına da 300 milyon veren fabrika yetkilileri işçilerin tepkisi üzerine sendika ile görüşmek zorunda kaldı. Yaklaşık 250 işçinin çalıştığı fabrikada Selüloz-İş ile yönetimi arasındaki görüşmeler sürüyor.

(Ankara)

CAM İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Eskişehir Paşabahçe Cam Fabrikasında çalışan işçiler, 8-9 Eylül tarihinden itibaren sürdürdükleri direnişlerine devam ediyor.

Kristal-İş Sendikasına geçtikleri için 300'ü taşeron, 50 kadrolu toplam 350 işçi patron tarafından işten atılmıştı. Patronun Çimse-İş sendikasına tekrar üye olmalarını istediği işçiler sendika talepleri kabul edilene kadar direnişlerine devam edeceklerini belirtiyorlar. **Seslerini duyurabilmek amacıyla İstanbul'da bulunan İş Bankası'nın kuleleri önünde Şişecam yönetimini protesto eden işçiler, bu defa Ankara'daydı.** Türk-İş binasına gelen işçiler Türk-İş Genel Başkanı **Salih Kılıç**'la görüşerek Türk-İş'in seslerini duymasını ve kendilerine sahip çıkmasını istediler. Vali ve Paşabahçe Müdürü ile görüşeceğini söyleyerek işçilere demagoji yapan Kılıç bu arada öğüt vermeyi de ihmal etmedi. "İşverene söyleyin yanlıştan dönmek bùyüklüğün şanındandır" diyerek işçilere "yol" gösteren Kılıç, işçilerin dilekçelerini aldı.

(Ankara)

Emekçinin Gündemi

AKP İKTİDARI 1. YILINDA EMEKÇİ DÜŞMANLIĞINA DEVAM EDİYOR

AKP iktidarının kuruluşunun 1. yılını geride bıraktığı bugünlerde işçi sınıfı ve kamu emekçilerinin hakları daha önceki hükümetler döneminde olduğu gibi daha fazla tırpanlanmaya devam ediyor. 2004 yılı bütçe tartışmalarının belli yönleriyle yansıdığı kamuoyunda emekçilere ayrılan oran, önümüzdeki dönem emekçileri nasıl bir yaşam standardının beklediğinin de önemli verilerini sunuyor. **Eğitime ve sağlığa vb. kamu harcamalarına ayrılan pay oldukça daraltılırken alınan vergiler, sınırlı düzeyde arttırılan ücretler ile emekçiler sefil bir yaşama mahkum ediliyor.** Genel saldırı dalgasının içinde tırpanlanan hakların yanı sıra AKP hükümetinin bugünlerde tartışmaya soktuğu **Kamu Yönetim Reformu** ile kamu emekçilerine yönelik saldırı dalgasının daha da ivmelendirilmesi hedefleniyor.

AKP tarafından hazırlanan Kamu Yönetimi Reformu ile 1.5 milyon kamu emekçisinin yaşam koşullarının bir bütün olarak değiştirilmesi planlanıyor. Yerel Yönetim Yasasına bağlı olarak gündeme gelen bu tartışma önümüzdeki dönem daha da somutlanacak. Sağlık, Çalışma ve Sosyal Hizmetler yerel yönetimlere bağlanarak

özelleştirmelerin de önü açılmak isteniyor. **Yapılacak bu yeni düzenlemelerle tek merkeze bağlanacak olan yönetimler, özelleştirilmek istenen çeşitli sektörlerin daha rahat özelleştirilmesinin önünü açacak.** Bu değişiklik sektörlerde çalışan personelin ve kamu emekçilerinin örgütlenme sürecini de etkileyecek bir nitelik taşıyor. Bugünkü mevcut örgütlenme modeli değişecek ve yeni değişimlere paralel olarak sendikalaşma süreci de biçimle sınırlı kalmayan nitel bir değişim süreci yaşayacak. Yani emekçilerin örgütlenme süreci önündeki engeller daha da arttırılacak.

Yerel yönetimlerdeki bu tasarı gerçekleştiği takdirde özelleştirmelerin artmasına paralel işten atmalar, ücret ve çalışma koşullarında gerilemeler, sendikasılaştırma gibi saldırılar en alt birimlere ve en ucra yerlere kadar indirilerek daha kapsamlı bir hal alacak. Yasanın işleme sokulması halinde yerel yönetimlere devredilecek kamu hizmetlerinde çalışan işçilerin farklı illerdeki **belediyeleri ve il özel idarelerini karşılarında işveren olarak görebilecekler.** Bu da mevcut kurulu bulunan sendikalarını korumalarını zorlaştıracak. Bugün mevcut beledi-

yelerin ekonomik durumu ve devletin belediyelere ayırdığı bütçe düşünüldüğünde ve aylardır maaşlarını alamayan işçi sayısının kabarıklığı hesap edildiğinde hem ekonomik açıdan hem de demokratik açıdan örgütlenme hakkının ellerinden bu tarz yöntemlerle alınması, işçilerin ve kamu sektöründe çalışanların hak alma mücadelesi önünde ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Yine Kamu Yönetim Yasaları "Kamu çalışanları sayısının azaltılması, sözleşmeli personelin yaygınlaştırılması, esnek istihdam uygulaması, performans dayalı ücret" gibi saldırıları da kapsıyor. Kamu sektöründe çalışan "fazla" sayının neye göre, nasıl belirlendiği ise muğlak bırakılıyor. Genel idari hizmetlerde çalışan 320 bin, yardımcı hizmetler sınıfında çalışan 150 bin personelin fazlalılığı belirtiliyor. Bugün ülkemizde bırakalım taşra yerler, köyler ve özellikle T. Kürdistanı'nda bulunan illere götürülemeyen kamu hizmetlerini merkez illerde dahi personel sıkıntısının yaşandığı gibi genel bir sorun sürekli vurgulanıyor. Doktor, öğretmen, hemşire gibi daha bir dizi ihtiyacın yanı sıra bugün birçok ilde uzman doktor ve kimi hastanelerde hemşire ya da sağlık personeli dahi bulunmuyor. Bu tabloya rağmen yapılan hesaplarda 450-500 bin kadar kamu çalışanı fazla olarak gösterilirken bu rakamın özelleştirme zamanı daha ne kadara düşürüleceği ise

bilinmiyor.

Daha birçok saldırıyı kapsayan bu tasarı, yerel seçimlerden önce yasalaştırılarak emekçilerin gündeme sokulması planlanıyor. AKP iktidarının somut icraatı olarak gündeme gelen bu değişiklikler konusunda emekçilerin bilinçlendirilmesi, önümüzdeki dönem daha somut harekete geçirilmesi anlamında önemli. Kapalı kapılar ardından yürütülen pazarlıklarla sürdürülen bu görüşmeleri teşhir etmek yürütülecek çalışmalarda önemli bir yer arz ediyor. Uluslararası tekellerin ve çeşitli sermaye gruplarının istemi ve çıkarları doğrultusunda yapılan bu değişiklikler, önümüzdeki dönem yürütülecek faaliyetlerimiz açısından önemli bir yer alacak niteliktedir. İşçi sınıfının ve kamu emekçilerin tüm demokratik haklarının gaspını içeren bu saldırılar karşısında alınacak tavır ve tutum önemlidir. **İşçi sınıfının bugün hali hazırda yürüttüğü çeşitli yerlerdeki çeşitli direnişleri, önümüzdeki dönem işçi hareketinin nasıl bir zeminde yürüyeceğinin de verilerini sunmaktadır.** Özelleştirmelere bağlı artacak işsizlik bir patlamanın habercisi olarak kapımızda durmaktadır. Önemli olan ise bu patlamayı örgütlü ve önderlikli bir tarz haline getirmektir. Bu anlamda sendikalarda yürüttüğümüz çalışmanın daha nitelikli ve daha örgütlü bir tarza büründürülmesi için görev ve sorumluluklarımızın bilincinde hareket edelim.

“Amerika’nın kölesiyiz, milletin efendisi değil”

ŞEKER PANCARI ÜRETİCİSİ ÖFKELİ

Türkiye tarımında önemli bir yere sahip olan şekerpancarı, bölgelerdeki pancar tarımına elverişli tarım arazisi miktarına göre, her yıl azami 5 milyon ton şeker üretim potansiyeline sahiptir. 500 bin çiftçi ailesinin tarımını yaptığı bir bitki olan şekerpancarı ekiminde her yıl geçmişe oranla düşüş yaşıyor. Türkiye tarımı üzerinde uygulanan IMF, DB, DTÖ vb. yıkım politikaları şekerpancarı üreticilerini de üretmez duruma getirdi. Emperyalist efendilerine uşaklıkta sınır tanımayan uşak patron-ağa

devleti pancar üzerinde oynanan oyunlara her gün bir yenisini ekliyor. Ürüne konulan kotalar yetmiyormuş gibi bir de şekerpancarının tat vermediği iddia edilerek mısırın hammadde olarak kullanıldığı nişasta bazlı şeker üretiminin yapılması köylüye dayatılıyor.

Pancar teslimatının yapıldığı şu günlerde Tokat/Turhal’da her yıl olduğu gibi bu yıl da Turhal Şeker Fabrikası karşısına kurdukları çadır barakalarda teslimat için yağmur-çamur demeden bekleyen pancar üreticilerinden yaşadıkları sıkıntıları dinledik.

Cemal Bozdağ: Turhal’a bağ-

lı Yeniköy’de benim 100 dönüm arazim var. Tarımla uğraşıyorum. Bunun 40 dönümüne her yıl pancar ekiyorum geçen yıllara oranla bu yıl verim yarıya düştü. Bu yıl % 50 kotalar uyguladılar. Geçen yıl bu zamanlar Tayyip bağıyordu. “**Vah yazık bu köylüye, vah zavallı çiftçi... kotaları kaldıracam**”. Tam bir sene oldu bir kez daha gördük ki gelen sade vaaz veriyor. %50 kotayla 5 dönüm pancar ekecek daha fazla ekemeyecek. Böyle olunca elbet köylü bırakacak ekmeyi zamanla, ne yapalım girdinin parasını çıkaramıyoruz ki.

Kadir Çelik: Turhal’a bağlı Dereköy’denim. Pancar yetiştiriyorum. Mart, nisan aylarında ekimini yapıyoruz. Avansları haziranın sonunda alıyoruz. O zamana kadar borçlanıyoruz. Gübresine, çapasına vs. aldığımız para borca gidiyor. Kotayı getirdiler. Kotayı getirmelerindeki maksat, ekirmek istemiyorlar. “**Mısır ekin**” dediler bize. Mısırın ne şartları var bilmiyoruz. Mısır yaramaz bize. Taban fiyatı çok düşük. 230 bin veriyorlar. Bizim girdilerimizi karşılamaz. Bizler ufak çapta çiftçileriz. O büyük topraklara sahip zenginlere yarar. **Durum ortada karde-**

şim bunlar çiftçiyi öldürmeye niyetli. Atatürk demiş zamanında “köylü milletin efendisi” Yok yok biz Amerika’nın kölesiyiz. Bu ülkeyi batırdılar Demireller, Özallar şimdi de Tayyip. Zam üstüne zam yapıyorlar, 200 kağıttı mazotun litresi çıkarttılar 1500’e. Daha nasıl ekelim de kazanalım. Pancarın taban fiyatını 88 bin dediler gübrenin çuvalı 21 milyon bu verilen fiyat gideri karşılamıyor. Pancarı getiriyoruz fabrikaya vermeye. Onlar da günlerce bekletiyor bizi burada, yavaş çalışıyorlar. Neden mi bu yıl verim bölgede düşük pancar az seri olsalar bir haftada biter işleri. Sonra fabrika kapanır, açık tutmak için yavaş çalışıyorlar. Bir de sıralarda sıkıntı yaşıyoruz. İnsanlar birbirinin hakkına saygı duymuyor, önce benim işim görülsün diyor. Durum böyleyken bizim sorunlarımız çözülmez, bize önce birlik lazım.

“ÖLMEDEN TOPRAK ATIYORLAR ÜZERİMİZE”

Hamit Öztürk: Tokat’a bağlı Karadere Manaslı köyündenim. Biz de tarımla geçiniyoruz. Pancar dışında hayvancılık yapıyoruz. Hayvancılık destek yoksa aç kalırız. Mazotun parasını ödeyemedik

mi hayvanın birini satın borç kapatıyoruz. Diyorlar ki pancar kotasını gelecek yıla %40 yapacaklar. O zaman hali perişan bütün köylünün, ekemez herhalde. Kotayı, ekemeyelim de özelleştirmeler kolay olsun diye koyuyorlar. Sata sata birşey bırakmadılar zaten. Bu fabrikada en ufak memur bir milyar alıyor ayda. Biz on nüfus 1 yılda 5 milyarı zor alıyoruz. Bu sene 1,5 ton buğday almışım. 1,5 ton buğdayla 10 nüfus geçinir mi? Onu soruyorum, geçiniyoruz işte. Ben bu sene kotayı parayla aldım ne yapayım. Ben buraya her sene buğday ekemem. Üç dört sene üst üste eksem sonra verim alamam. Pancar ekmekten vazgeçmiyoruz ama ekemeyelim diye ne lazımsa o yapıyor. Mustafa Kemal demiş “**köylü milletin efendisi**” bu laf beni çok kızdırıyor. Köylü milletin kölesi, ek, çapala, uğraş. Elde birşey yok bir de. Üstü kötek. Çiftçinin kooperatifi var. Pancar kooperatiflerinin her ilde yatakhaneleri falan var. Bunu çiftçiye söylemiyor, kimse yararlanmasın diye. Milletvekillerinin yakın arkadaşlarını orada yatırıyorlar, çiftçi olmayanları. İşin özü bu ülkede çiftçi olmak zor iş, ölmeden toprak atıyorlar üzerimize. **(Turhal)**

Besicilik Ardahan’dan Turhal’a göçü dayattı

T. Kürdistanı’ndaki baskılar ve pahalılıktan bıkan köylü, yapabildiği tek geçim kaynağı olan besiciliği ve hayvancılığı başka bölgelere göç ederek sürdürmeye çalışıyor.

Bu köylülerden biri de; Ardahan’ın Göle ilçesine bağlı Gülistan köyünden 42 yaşındaki **Nazım Gül**. Gül, Turhal’a göç edişini şu sözlerle dile getiriyor. “**Bizim bölgemiz kırsal olduğu için yıllardır hayvancılıkla uğraşıyorum. Bu bizim hayatımız oldu.**”

Daha önce Turhal’a 1993-95 yılları arasında gelip çalıştığını ve bu yıl kurbanlık hayvan yetiştirmek için bir yer kiraladığını anlatan **Nazım Gül** sözle-

rine şu şekilde devam ediyor. “**Şu an burada benim 75 hayvanım var. Bizim bölgelere göre burası bize daha rahat geliyor. Kars’ta şeker fabrikası var, ama biz küspe yediremiyoruz. -40 derece soğuk olduğunda küspe donuyor, zorlanıyoruz. Bir de bizim orada samanın tonu 200 milyon. Pahalıya geliyor. Buradan samanı 120-150 milyondan, küspeyi 27-28 milyondan, yemin torbasını 17 milyondan alıyoruz. Bunlar**

Yetiştiricilikte verim almak için gerekli olan silaj yapımında kullanılan yem, saman ve küspenin her bölgede değişen fiyatları alımları zorlaştırıyor

burada ucuz olduğundan geldik.”

Yetiştiricilikte verim almak için gerekli olan silaj yapımında kullanılan yem, saman ve küspenin her bölgede değişen fiyatları alımları zorlaştırıyor. Besiciler silaj yapımında pancar, pamuk, ayçiçeği küspesi kullanıyor. Küspenin verimliliğini artırdığını dile getiren Gül “**Bunlar genelde pahalıya geldiği için zor ayakta duruyoruz**” diyor.

Hayvancılığın bitirilme nedenlerini IMF programlarını uygulayan hükümetlere bağlayan Gül “**Hayvancılığı bitirdiler.** 1997’de Tansu Çiller Başbakan iken eşi Özer Çiller Rusya ve Ukrayna’dan sığır aldı. 17 milyon bize 70 milyona verdi. Biz bu hayvanları aldığımızda kendi imkanlarımızla Kaymakam’a söyledik, devlet eliyle bu hayvanların kesilmesi lazımdı. Bizi dinlemediler. Bize sahip çıkmadılar, ardından da çıkarttılar deli dana hastalığını. Biz kendi sığırlarımızı satamadık. Bundan da çok bü-

yük zarar gördük, fakirleştik. O zaman 1997 bugün 2003. Ancak bu günlere gelebildim, hayvan biriktirebildim. Biz o günlerden beri çok büyük yaralar aldık” şeklinde konuştu.

Yetiştirdiği hayvanları tüccara sattığını, tüccarın istediği fiyattan vermek zorunda kaldığı için ancak masraflarını çıkartabildiğini açıklayan Gül, devletin kendilerine kredi vermediğini açıklayarak “destekleme kredisi alamıyorum. Ben bir olaya şahit oldum. Zamanında DYP İlçe Başkanı 2 hayvanı olduğu halde, yanılmıyorsam 96-97 yılı, 4 milyar destekleme kredisi aldı. Ben ise 70-80 hayvanla 500 milyon yem parası alamadım. Bunun nedenini bilemiyorum. Herhalde biz dürüst olduğumuz içindir” dedi.

Kiraladığı yer de dahil olmak üzere, yetiştirdiği hayvanların her türlü masrafını kendisinin karşıladığını, topladığı hayvanların kaydında devletin para aldığını söyleyerek “bir hayvanımız hastalanıyorsa, veteriner parasıyla geliyor. Paramız olmadığından hayvanımız ölüyor. Her hayvanın kulağında iki küpe var. Bu da herhalde Kaymakamlık tarafından yaptırılıyor. Bu küpeler için hayvan başına iki milyon alınıyor” dedi. **(Turhal)**

“Arıcılık için teşvik yok”

Arıcılık üzerine Hacıbektaşlı Bilge Orhan ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz...

-Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-İsmim **Bilge Orhan**. Hacıbektaşlı'yım. 33 yaşındayım. 6 yıldır arıcılıkla uğraşıyorum. Arıcılık bende hobi olarak başladı ilk önce. Daha sonra ciddi bir üretim tarzı olduğunu fark ettim. Arılarla göç etmeyi, arılarla konaklamayı onların çalışma sistemlerini gördükçe birşeyleri geliştirmeye çalıştım. Bence güzel bir yaşam tarzları var. Sonra doğada sürekli birşeyleri varetme çabaları var. Zor koşullarda çok iyi şeyler çıkartabiliyorlar.

-Şu an kaç tane arınız var? Bunu kovan sayısı üzerinden mi hesap ediyorsunuz?

-Arılar kovan sayısı üzerinden hesap ediliyor. Bir kovanda 20 binden başlıyor, yüzbine kadar arı oluyor. Tabi çoğunlukla bunlar işçi arılardan oluşuyor. Bir tane kraliçe oluyor. 100-200 civarında mevsime göre erkek arı oluyor. Bazen bu erkek arı sayısı oldukça yükselebiliyor. Özellikle oğul dönemine yakın zamanlarda erkek arılar bal üretiminde bulunmadıkları için yani kovanda aslında istenmeyen bir varlık. Oğul dönemi geçtikten sonra işçi arılar tarafından öldürülüp, dışarı atılıyor. Yani kovanda bulundurulmuyor.

-15 gün içinde ne kadar bal topluyorsunuz?

-Şimdi şöyle; 15 gün içerisinde eğer nektar salgısı iyiyse kolonilerimiz de 80 bin nüfusa yakınsa 40-50-60 çok iyi senelerde 70-80 kiloya kadar uzayabiliyor.

-Kaça satıyorsunuz balın kilosunu?

-Kilosunu 10 milyondan sattık ve kaliteli üretmeye çalışıyoruz. Yani kaliteli yaptığımız için pahalı satıyoruz. Bir de bu birebir güven ilişkisine bağlı oluyor. Çünkü hileler yapıyor, arıya şeker yedirerek yüksek kilolarda bal üretimi yapıyor ve rekabet şansımız yok. Onlarla biz kaliteli üretip, yüksek satmaya çalışıyoruz.

-Şeker yedirdiğiniz zaman kaliteli olmuyor mu?

-Hayır şeker yedirdiğin zaman bir şekilde insan katkısı var ve çiçeklerin salgısında bulunmayan şekerler bala dönüştürülüyor, depolanıyor. Sahtecilik oluyor. Ve balın besleyici değeri düşüyor. Tabi arı kursağında bunu taşıdığı zaman normal şekerden bir miktar muhtevası değişiyor ama hakiki bal hiçbir zaman olmuyor. Şimdi bala karşı da şöyle bir yanılgı var. Bal donduğu zaman şekerli bal falan sanılıyor. Halbuki hakiki bal illaki donmak zorunda. Donmuyorsa şüphelenmek lazım.

-Siz arıcılıkla geçinebiliyor musunuz? Yani işi arıcılık olan bir insan o işle geçinebiliyor mu?

-Ortalama 50 kovani olan bir arıcı eğer birkaç yer değiştirebiliyorsa yıllık. Yani ailesini geçindirebilir.

-Devlet tarafından herhangi bir desteğe izin verilmiş olsa...

-Devlet tarafından destekler var ama ne kadar uygulanıyor bilmiyorum. Türkiye Kalkınma Vakfı (TKV) daha önce kırsal kalkınma projesi altında arıcıları yetiştirip yirmişer kovan dağıttılar. Ve para karşılığı olmadı bu. Karşılığında bal aldılar ve bunu beş yıla böldüler. Bu şekilde birçok arıcımız yetişti ama bunun dışında devletin teşvikleri on köy vardı daha önceden. Orman köylülerine arı falan dağıttı vardı. Ama bizim bölgemiz için böyle bir arı teşviği yok. Özellikle Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu, işte kırsal kesimde yoğun bir arıcılık çalışmaları oldu. Ama ne kadar başarı-

ya ulaştı dersenez yani yüzde elliye bulmadı sanıyorum.

-Bölgede tarım üretimine dönük arıcılık üzerinde herhangi bir devlet politikası var mı?

-Bölgemizdeki devlet politikası şudur. İnsanların üretim yapmasını durdurup teşviklerle şunlarla bunlarla üretimi kısmaktır. Başka bizim bölgemizde tarıma yönelik hiçbir faaliyet görmüyoruz.

-Arıcılık için de geçerli mi bu?

-Arıcılık için teşvik yok. Sadece ana arı edindiğin zaman o da sertifikalı oluyor ve yüksek fiyatları oluyor. Kaliteli ama yani yakın kalitedeki arıları biz üretebildiğimiz taktirde o teşviklere ihtiyaç duymuyoruz. Ama arıcılık hakkında zirai krediler falan uygulanmıyor veya gerçekten ihtiyaç duyulan kadar yapılmıyor. Özellikle bizim bölgemizde arıcılık kredisi diye birşey yok. Çünkü bölgemiz arıcılık bölgesi olarak geçmiyor. Ama buna rağmen bölgemizde bir arıcılık var, yapılıyor yani yıllardır da yapılmış. İşte kıraç arazilerimiz yağmalanmış, kıraçlarımız iyice bitmek üzere. Sadece devlet bunun karşılığı araziye gaspedenlerden ücret alıyor. Ama burada bir eşitsizlik var. Yani bizim üretimimizi bu bir şekilde etkiliyor. Doğal denge bozuluyor. Kullanılan zehirli ilaçlar zaman zaman arılarımıza zarar veriyor. Devlet ilaçlama yaptığı zaman, uçakla ilaçlama yaptığı zaman iki gün önceden haber veriyor. O sürede biz arımızı oradan uzaklaştırma şansını bulamadığımız anlar oluyor.

-Yani şöyle diyebilir miyiz? Devletin tarım üretiminin önüne geçmesi otomatik olarak arıcılık sektörünü etkiliyor.

-Doğal ortamları bozuyor. Doğal ortam

bozuluyor. Ayrıca devletin gücü dahilinde olduğuna da inanmıyorum. Yani bu IMF'nin bir dayatmasıdır. IMF Türkiye'deki tarımı öldürüp gebe hale getirmeye çalışıyor. Türkiye'deki üretim durduğu anda, Türkiye bir pazar haline gelecektir. Yarın birgün Avrupa'dan gelen veya Amerika'dan gelen balı ben yemek istemiyorum. Ben kendi balımı kendim üretmek istiyorum. Herkesin bunu düşünmesini istiyorum.

-Bu sadece bal için mi geçerli?

-Bal için değil. Herşey için. Yani Türkiye'de birçok ürün yetişiyor. Türkiye'de yetişmeyen ürün yok denecek kadar az. Ama buna rağmen her ürünün önünde bir engel var.

-Biraz çözüm üzerinde durursak...

-Biraz çözüm üzerinde durursak, üretim yapılmalı, üretim kendi gücüne dayanmalı ve üretimin geleceğinde üretilebilirliğini kaybetmemek için yöntemler geliştirilmeli. Senin üretkenliğini yitirmen her zaman pazar olman ve Amerika tarafından istenen de bu. Yani IMF seni çökertip, seni üretimsiz bırakarak birşeyle-

re zorlayacak. Fabrikasında çalıştıracak, tarlasında çalıştıracak. Ben şimdi üretim yeteneğimi kaybettiğim taktirde toprağımı satacağım. Sonra bu toprağımı alan IMF taraftarlarının tarlasında amelelik yapacağım.

-Araç olarak ne kullanılabilir?

-Araç olarak uyarılar yapılmalı ve ciddi ciddi bankalar örneğin tohum bankaları falan kurulabilir.

-Ziraat kooperatifleri...

-Ziraat kooperatiflerinin çiftçiyi bu konuda aydınlatma çalışmaları olması lazım. Sonra IMF'nin karşısında durabileceğimiz tek güç de kooperatifler veya üretim birlikleridir. İnsanlar üretim anında birlikte olmadığı zaman tüketim anında birbirinin hakkını yeme eğilimine girmektedir. Ama üretim anında ben daha çok üretmek istiyorum falan eğilimi genelde yoktur. Olsa bile bu alkışlanacak bir durumdur. Ama tüketim anında daha fazla tüketme eğilimi yani insanların bir arada olmasını engelleyen sebep de yok.

(Ankara)

YAYLA YASAKLARI HAYVANCILIĞI BİTİRİYOR

OHAL döneminde, bölgedeki çiftliğin ve hayvancılığın neredeyse yok olmasına neden olan yayla yasakları yine gündemdeki yerini almaya başladı. Tunceli'de Hozat Jandarma Karakolu'na bağlı askerler, ilçeye bağlı Boydaş, Yenibaş, Kurukaymak, Esenevler yaylalarına çıkan köylülere 5 Kasım tarihine kadar yaylalardan inmeleri için uyarıda bulundu. Yaylalarda kalmak için en az 1 ay daha sürelerinin bulunduğunu belirten köylüler ise mağdur olduklarını bildirdi.

Hozat Jandarma Karakolu, Boydaş (Samuşi), Yenibaş (Amutka), Kurukaymak (Zoğar), Esenevler (Karsel), Ağveşi yaylarına çıkan köylülere, 5 Kasım'a kadar yaylalardan inmeleri için süre tanıdı. Yaylalardan inmek için 1 ay gibi süreleri bulunan köylülere, yasağın nedeni konusunda herhangi bir açıklamada bulunmayan karakola bağlı askerler, yasağın sebebini soran köylülere ise 'Emir yüksek yerden' diye cevap verdi.

Yasağa tepki gösteren köylülerden Ali Ekber Balık, [Boydaş (Samuşi) Köyü], bu yasağın kendilerini zorlayacağını

belirtti. 1994 yılında köylerinden göç ettiklerini ve yaylada 11 aile ile birlikte arıcılık ve hayvancılıkla uğraştığını belirten Balık, kasım ayının sonuna kadar yaylada kalma sürelerinin bulunduğunu, ancak askerlerin kendilerine 5 Kasım tarihine kadar yayladan inmeleri yönünde uyarıda bulunduğunu ifade etti.

27 Ekim günü Hozat İlçe Jandarma Karakolu'na çağrıldıklarını kaydeden Balık, "bizi çağırıp 'yaylaları boşaltacaksınız. Birşey olursa kendinizi kurtaramazsınız' dediler. Aynı gün Hozat İlçe Kaymakamlığı'na giderek yaylada biraz daha kalacağımızı söyledik. Kaymakam bize 'yüzbaşı sakıncalı bulmuş, sizler de 5 Kasım'a kadar çıkacaksınız' dedi. Bizler de bir kısım eşyalarımızı getirdik. Geri kalan eşyalarımızı ve hayvanlarımızı getireceğiz" diye konuştu.

“1 AY DAHA KALACAĞIK, MAĞDURUZ”

Çaytaş Köyüne bağlı Ağveşi yaylalarına çıkan Karataş Ailesi fertleri de, yaylada 4 aile olduklarını, 2 ailenin indi-

ğini, 2 ailenin ise halen yaylada olduğunu söyledi. Çaytaş muhtarının yayladan inmeleri için 5 Kasım'a kadar süre tanıdığını kendilerine iletildiğini ifade eden Bıra Karataş, şunları söyledi: "Hozat Jandarma Karakolu'na başvurarak bir süre daha kalmak istediğimizi söyledik. Ancak 'kesinlikle izin yok. 5 Kasım'a kadar çıkacaksınız. Emir üstün geldi. Gününüz geçiyor, çıkmanız lazım' dediler. Bize yaylayı boşaltmamız için herhangi bir gerekçe gösterilmedi."

En az 1 ay daha yaylada kalmak istediklerini ifade eden Karataş, "Şimdi yayladan insek çevrede hayvanlarımızı otlatmak meralar bulunmuyor. Hatta hayvanlarımızı koyacak yerlerimiz dahi yok. Ama yapacak bir şey yok. Mecburen yayladan ineceğiz. Mağduruz. Ne yapacağımızı bilmiyoruz" şeklinde konuştu. (DİHA)

Gazetemiz Malatya İrtibat Bürosu, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve Atılım gazetesi Malatya Temsilciliği "eylem hazırlığı içerisinde" oldukları iddia edilerek basıldı!

TC devletinin demokratikleşme anlayışı

Faşist TC devletinin çözümsüzlüğü arttıkça kendisine muhalif olan kurum ve kuruluşlara saldırıları da gittikçe artıyor. Sistemin gerçek yüzünü, çürümüşlüğüne halka anlatan, sistemin azgınca saldırılarına karşı halka alternatif sunan devrimci ve sosyalist basına ve kurumlara saldırarak halkın gerçekleri öğrenmesinin önüne geçmeye çalışıyor. Bu saldırılardan tüm devrimci kurumlar gibi gazetemiz İşçi Köylü de üzerine düşen payı fazlasıyla alıyor. En son Malatya İrtibat Büromuz, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ile Atılım gazetesi 28 Ekim 2003 tarihinde TMSH ekipleri, Basın Masası ve Güvenlik Şube polislerince keyfi bir şekilde basıldı. Malatya 2. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından

alınan 2003/657 sayılı arama kararında '6 Kasım YÖK'ün kuruluş yıldönümünün yaklaşması, cezaevlerine yapılan operasyonunun yıldönümünün yaklaşması nedeniyle TKP/ML, MLKP, DHKP-C örgütlerinin eylem hazırlığı içerisinde oldukları ...' ibareleri yer alıyor. Bu nedenlerle büromuz keyfi bir şekilde basılırken, büromuza otomatik silahlarla girilmiş, büroda bulunan misafirlerimizin kimlik kontrolleri ve hakları olmadığı halde üst aramaları yapılmıştır. Yine hakları olmadığı halde büromuzda bulunan kişiler ve dövümler kamerasına çekilmiş bazı dövizlerimiz, bildirimlerimiz ve Partizan dergisinin 50. sayısına toplatması olduğu gerekçesiyle el konulmuştur. Benzeri uygulamalar

diğer kurumlarda da yaşanmıştır. Keyfi bir şekilde el konulan yayınlarmız 30 Ekim 2003 günü Malatya Emniyet Müdürlüğü'nden tutanak tutularak geri alınmıştır.

BASKILAR, KEYFİ UYGULAMALAR BİZİ YILDIRAMAZ

Polisin bu keyfi tutumu karşısında kurumları basılan İşçi Köylü gazetesi, Atılım gazetesi, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ile kurumları o gün kapalı oldukları için basılamayan Malatya Gençlik Derneği ile Ekmek Adalet dergisi 31 Ekim Cuma günü kurumlarının basılmasını protesto etmek ve bu olayı kamuoyuna duyurmak amacıyla Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nde bir basın açıklaması düzenlediler. Saat 13:30'da yapılan basın açıklamasındaki metni gazetemiz Malatya temsilcisi Talip Dönmez okudu. Dönmez, kurumlarımız 'DHKP-C, MLKP ve TKP/ML örgütlerinin YÖK'ün kuruluş ve hapisanelere yönelik operasyonun yıldönümü nedeniyle eylem hazırlığı içerisinde olduğu' gerekçeleriyle polisler tarafından basıldı. Kuşkusuz bu 'gerekçeyi' gerekçe kabul edersek, bu ülkede bütün demokratik kitle örgütleri, sosyalist basın büroları her gün, günün 24 saati basılabilir. Öyle ya, adı geçen örgütlerin her an eylem hazırlığı içinde olduğu iddia edilebilir, bu iddialarla demokratik kitle örgütlerine, sosyalist basına arama kararları çıkarılabilir, kurumlar talan edilebilir, kapılarına kilit vurulabilir" dedi. Dön-

mez konuşmasının devamında; "YÖK'e hayır dedik, diyeceğiz. YÖK'e karşı demokrasi mücadelesi yürüten gençliğin örgütlü gücü olacağız. Katliamları unutmadık, unutmayacağız ve unutturmayacağız. Tecrite hayır dedik, diyeceğiz. Devrimci tutsakların onur mücadelesinin yanında olacağız... Baskılardaki amaç bellidir. Amaç; halka karşı psikolojik savaşı yükseltmek, halkın örgütlenme, haber alma hakkını gasp etmektir. Baskı ve terörle halkı haklarını savunmaktan, taleplerini haykırmaktan vazgeçirmektir. Bizler demokratik kitle örgütleri ve sosyalist basın olarak, hak ve özgürlükler mücadelesini yükseltmekten, doğruları yazmaktan vazgeçmeyeceğimizi bir kez daha ilan ediyor, baskıların bizi yıldıramayacağını belirtiyoruz" dedi.

Basın açıklamasının ardından kurum temsilcileri baskın yapan polisler ve kararı veren 2. Sulh ve Ceza hakimi hakkında suç duyurusunda bulunmak üzere Malatya Adliyesi'ne gitti. Toplu olarak suç duyurusunda bulunmak isteyen kurum temsilcileri, Malatya Cumhuriyet Savcısı Muhittin Özdemir'e dilekçeyi vermek isterken Özdemir, suç duyurusunu kabul etmeyeceğini belirterek temsilci arkadaşları kovarcasına gönderip kimlerin emrinde olduğunu bir kez daha gösterdi. Baskına uğrayan dergi ve kurum temsilcileri 3 Kasım günü Cumhuriyet Savcılığı'na konuyla ilgili suç duyurusunda bulundu. (Malatya)

Derik'te köy baskını

Daha önce Ş.E adlı genç kıza 405 askerin tecavüz etmesi ile gündeme gelen Mardin'in Derik İlçesi askerlerin silahlı saldırılarına maruz kaldı. Tecavüz olayının ardından gerginlik içerisinde yaşayan Derik halkı 14 Ekim günü gece saat 24:00 sıralarında silah sesleriyle uyandı. Kovalı köyünde yaşayan Murat Demir'in koyunlarını otlatıktan sonra köye gelmesinin ardından köpek havlamaları duyuldu. Sesler üzerine dışarı çıkan Ramazan Demir torununa doğru giderken torununun "dede asker" diye bağırmasıyla durdu. Bu sırada pusuda bekleyen askerlerin ateş açmasıyla dede Ramazan Demir ve torunu Murat Demir yaralandı. Silah sesleri ile evden çıkan baba Hamdullah Demir de yaralı olanların yanına giderken askerler tarafından tarandı. Bu arada askerlerin çevreye ve evlere rasgele ateş etmeleri sırasında dışarıda bulunan Nusret Demir ve Mehmet Demir de askerler tarafından tarandı. İki kişi ağır, toplam 5 kişinin yaralandığı olayda, yaralıları hastaneye taşıyan taksi şoförü Mehmet Demir de yolda durdurularak gözaltına alındı. Olayı anlatan Demir "yaralıları benim arabam olduğu için

hastaneye yetiştirmeye çalıştık. Bu arada askerler araca ateş ederek bizi durdurdu. Bizi yarım saat boyunca Üç Yol Karakolu'nda tuttular. Coplarla ve yumruklarla saldırdılar. Bize "PKK'lilere yardım ediyorsunuz" deyip, feci şekilde dövdüler. Daha sonra hastanede bir şey söylemememizi yoksa bizi öldüreceklerini söyleyerek serbest bıraktılar. Yaralıları ilk önce Kızıltepe Devlet Hastanesine götürdük. Buradan Mardin, Diyarbakır Hastanelerine sevk yaptılar" dedi. Olayın görgü tanıklarından Salih Demir ise yaralıların hastaneye götürülürken de dövüldüğünü, amcasının oğlu Burhan'ın gözaltına alındığını ve sabaha kadar tutulduğunu, elektriklerin ise kasıtlı olarak kesildiğini söyleyerek "Olayın peşini bırakmayacağız" dedi. Olaydan sonra bölgeye gelecek inceleme yapan İHD Şubesi adına bir heyet olayın Cumhuriyet Savcılığı'nın belirttiği gibi karşılıklı bir çatışma olmadığını bunun askerler tarafından yaşam hakkına yapılan bir saldırı olduğunu söyleyerek Jandarma Genel Komutanlığı'ndan konu ile ilgili bir açıklama yapmalarını beklediklerini belirtti. (Mersin)

HPG GERİLLASININ GÖZLERİ OYULDU

Diyarbakır'ın Dicle ilçesinin kırsalında 16 Ekim 2003 tarihinde TC askerleri ile HPG (Halkın Savunma Gücü) gerillaları arasında çıkan çatışmada HPG gerillası Harun Çatak kod adlı Haşim Bitik şehit düştü. Şehit düşen Bitik'in cenazesi askerler tarafından Dicle'de bir çukura gömüldü. Çocuklarının şehit düştüğünü öğrenen Bitik'in ailesi Dicle'ye gelerek cenazeyi sahiplendi. Hukuki işlemlerin ardından cenazeyi almak isteyen aile Haşim Bitik'in kollarının ipele bağlandığını, 2 gözünün oyulduğunu ve cesedin çıplak bir şekilde

de gömüldüğünü gördü. Gördüğü manzara karşısında şok geçiren Bitik'in kardeşi Tacettin Bitik "bu insanlık dışı" diyerek tepki gösterdi. Daha sonra ailesi ve dostları tarafından alınan cenaze, Diyarbakır'a oradan da Van'a getirildi. Cenaze Şabaniye Mezarlığı'na getirilirken kitle "Şehit namırım", "Biji serok Apo" sloganlarını attı. Bitik'in cenazesi sarı, kırmızı, yeşil renkte örgülü iplerle donatıldı. Yapılan cenaze töreniyle birlikte 'Ey Regip' marşıyla Haşim Bitik sonsuzluğa uğurlandı. (Malatya)

AFİŞ YAPANA POLİS KURŞUNU

Esenler Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Gençlik Komisyonu üyeleri afiş yapıştırmak isterken kurşunlandı.

F tipleri ve tecriti protesto eden afişleri 26 Ekim 2003 tarihinde Esenler'in belirli yerlerine asmaya çalışan Gençlik Komisyonu Üyeleri iki gruba ayrıldı. Polis afiş yapıştırmalarına izin vermemekle bir grubu gözaltına aldı. Kaçmaya çalışan ikinci gruba polis "durdurmak amacıyla" ateş açtı. Ölü ve yaralının olmadığı olayın ardından Esenler Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, polisin tutumunu kınadı. (H. Merkezi)

TUNCELİ'DE PATLAMA

Tunceli'nin Ovacık İlçesi'nde gerillalar tarafından yola döşenen bombanın patlaması sonucu iki asker yaralandı.

Ovacık İlçesi Yeşilyazı Köyü yakınlarında askerlerin devriye görevi yaptıkları sırada, yola döşenmiş tuzak bomba patladı.

Patlamada iki askerin yaralandığı, yaralıların Elazığ Askeri Hastanesi'ne sevk edildiği öğrenildi. Söz konusu yolda ikinci bir bombanın daha bulunduğu, tuzak bombanın imhası için Tunceli'den ilçeye bomba imha ekibi gönderildiği kaydedildi. (Malatya)

DEHAP yöneticileri hapishanede

3 Kasım seçimleri öncesinde yasal örgütlenmesini tamamlamış gibi göstererek “resmi evrakta sahtecilik yaptıkları” suçlaması ile 1 yıl 11 ay 10 gün hapis cezasına çarptırılan DEHAP eski Genel Başkanı **Mehmet Abbasoğlu** ve eski Genel Sekreter **Nurettin Sönmez** DEHAP ve Özgür Parti yöneticilerinin de katıldığı bir açıklama sonunda hapishaneye girdi. Burada yapılan açıklamalarda aslında hapishaneye konulmanın barış, demokrasi olduğuna değinilerek “**Keşinlikle bunu içimize sindirmiyoruz. Ama ağlamıyoruz da sızlamıyoruz da. Gideriz yatarız ve çıkarız**” denildi. Ceza indirimi ile birlikte 9 ay on gün hapishanede kalacak olan Abbasoğlu ve Sönmez için birçok yerde eylemler yapıldı.

BARIŞIN KARŞILIĞI GAZ BOMBALARI VE GÖZALTILAR

Faili meçhul cinayetler ile hayatını kaybedenlerin yakınları 26 Ekim 2003 tarihinde Gazi Mezarlığı’na ziyaret etti. **YAKAY-DER, Barış Anaları İnişiyatifi** ve **TUAD** üyesi bini

aşkın kişi Gazi Cemevi önünde toplandı. “**Barışa bir çift ses, taraflı ateşkes**” pankartını açan grup polis tarafından engellenmek istendi. Polisin bu tavrını kınayan grup ara sokaklardan mezarlığa doğru yürüyüşe geçti.

Rıdvan Karakoç’un mezarı başında anma ve saygı duruşu yapan grup adına yapılan açıklamada Kürt sorununun çözümüne ve Abdullah Öcalan üzerindeki tecrite değinildi.

Mezarlık dönüşünde tekrar Cemevine yürüyen kitleden ayrılan bir grubun sloganlar atması karşısında polis kitleye saldırdı. Çıkan çatışmada çevrede bulunan dükkanların camları kırıldı. Polis mahallede geniş çaplı bir arama başlattı.

Aynı gün İstanbul Kanarya semtinde de Bitlis Camii önünde toplanan grup Kanarya mezarlığını ziyaret etti. Mezarlığa kadar yürüyen grup aynı konulu bir açıklamayı da burada yaptı. Mezarlık dönüşünde polis panzerler ile kitlenin yolunu kesti. Çıkan çatışmada bir kişi dövülerek gözaltına alındı.

Ayrıca 29 Ekim 2003 tarihinde aralarında İHD, GÖÇ-DER vb. kurumlarında yer aldığı kitle Galatasaray Postanesi önünde bir araya geldi. Taleplerini iletmek için oturma eylemi yapmak isteyen gruba polis izin vermedi. Bunun üzerine İHD’ye doğru yürüyüşe geçen kitleyi çembere alan polis aralarında İHD Şube Başkanı Kiraz Biçici’nin de olduğu 13 ki-

şiyi gözaltına aldı.

Olay sonrasında İHD binasında bir araya gelen kitle bir basın açıklaması yaptı. DEHAP İl Başkanı Mehmet Çetin Toprak, İHD Yönetim Kurulu Üyesi Doğan Genç, Barış Anaları inisiyatifinden Fahriye Bıkım, YAKAY-DER Başkanı Pervin Buldan yaptıkları açıklamada bu saldırıyı kınadılar.

(H. Merkezi)

RADYODAN PIŞMANLIK YASASI

Devlet “**Topluma kazandırma**” yasasından umduğu ilgiyi bulamayınca her türlü yola başvuruyor. Son olarak 7. Uyum Paketi çerçevesinde TCK’nın 169. maddesinde yapılan düzenlemeler ile serbest bırakılan kişilerin yasadan yararlanmış gibi radyo programlarına çıkararak propaganda yapmaları isteniyor. Geçen yıl Newroz kutlamalarına katıldıkları için tutuklanan **Esmâ Sevgin** ve **Yusuf Kılıç** kendilerine de bu yönlü baskı yapıldığını belirttiler. Esmâ Sevgin yaptığı açıklamada “**7. uyum paketi kapsamında TCK’nın 169. maddesindeki düzenlemeler ile eylül ayında serbest bırakıldım ama polisler bizi rahat bırakmadı. Evime son zamanlarda sık sık gelen polisler bana pişmanlık yasasından yararlandığıma dair bir metin hazırlayacaklarını ve radyoda okuyacağımı söylediler, kabul etmeyince askerdeki abimin adresini istediler. Amaç daha fazla baskı uygulamak. Ben cezaevinde dahi bunu ka-**

bul etmiyordum. Buna rağmen bu baskıların yapılmasına anlam veremiyorum. Ben aylarca haksız yere tutuklu kaldım. **Pişman olması ve özür dilemesi gereken birileri varsa o da devlettir.** Bunun için bu tür baskılardan vazgeçilmesi gerekir” dedi. Esmâ Sevgin ayrıca bu baskıların devam etmesi durumunda savcılığa suç duyurusunda da bulunacağını vurguladı. Yine 7. uyum paketi çerçevesinde eylül ayında serbest bırakılan **Yusuf Kılıç** da “**Muş cezaevinde olduğum dönemde de pişmanlık yasasından yararlanmam için baskı yapıyorlardı. Özellikle yıpratmak amaçlı olduğu için evde olmadığım zamanlarda gidiyorlar, ailemi rahatsız ederek beni teslim almak istiyorlar. Radyoya çıkarıp pişman olduğumuzu söyletmek istiyorlar. Bunu Tatvan’da birçok kişiye yapıyorlar. Fakat bu tür oyunlara gelmem. Şu an avukatlarla görüşüyorum. Bunlar hakkında suç duyurusunda bulunacağım**” dedi. (Mersin)

Mağdurlar yine suçlu

Mersin’de 2002 yılı Newroz olaylarında panzer altında kalarak hayatını kaybeden **Mehmet Şen** isimli seyyar satıcı Adli Tıp tarafından sekizde sekiz kusurlu bulundu. Panzer sürücüsü **Ergün İlhan** ise beraat etti. Olaylı geçen Newroz kutlamalarında polis panzerinin ezdiği 36 yaşındaki 4 çocuk babası **Mehmet Şen** hayatını kaybetmiş, olaydan sonra Mersin 6. Asliye Ceza Mahkemesi 6296 kod nolu panzerin sürücüsü **Ergün İlhan** hakkında tedbirsizlik ve dikkatsizlik sonucu ölüme sebebiyet verdiği gerekçesi ile TCK’nın 455-1. maddesi gereğince dava açılmıştı.

Adli Tıp Kurumu İhtisas Daire Başkanlığı’nın verdiği bilir kişi raporunda sanığın savunmasında; ölüm olayının kalabalığın taşkın hareketleri sonucu hasara uğrayan panzerin diğer panzer aracına yol vermek için sağa yanaşması sırasında yakındaki yayaya çarpması sonucu meydana geldiği belirtildi. Sanık polisin alacağı önlem olmadığı öne sürülerek kusursuz olduğu kanaatine varılarak beraatine karar verildi. Raporda görev yapan pan-

zere tedbirsizce gelerek, bu ortamdan kaçmayarak, dikkatsiz ve nizamlara aykırı davrandığı ileri sürülerek Mehmet Şen sekizde sekiz kusurlu bulundu.

Mehmet Şen’in eşi **Fatma Şen** ise karara tepkili. Fatma Şen “**Bu nasıl adalettir, bir kişinin öldürülmesinden yargılanan kişi serbest bırakılıyor. Bu karar adalete karşı bir sorumsuzluktur.** Panzer 13 metre genişliğindeki bir caddede cami duvarını geçerek bir insanı eziyor ve o insanın ölümüne yol açıyor ve bu olaya kaza deniliyor” dedi. Her türlü hukuksal yollara başvuracağını belirten Şen yüzlerce tanık olmasına karşın hiçbirinin tanıklık etmeye cesaret edemediğini ve insanların nelerden çekindiğini ve nelerden korktuğunu gösterdiğinin ortada olduğunu söyledi. Avukat **Kadir Arıkan** ise bilir kişi kurulunun Şen’in olay yerinde bulunmasını ve panzerin önünden kaçmamasını kusur olarak esas alındığını, bunun değerlendirme bakımından yasaya aykırı olduğunu ve Yargıtay’a başvuracaklarını belirtti.

(Mersin)

Mitinge provokatör engeli

“**Gençlik, Çözüm İçin Karadeniz’de Buluşuyor**” mitingi Samsun’da 2 Kasım 2003 Pazar günü yapıldı.

Emek, Barış ve Demokrasi Platformu gençliğinin düzenlediği mitinge **İstanbul, İzmir, Ankara, Mersin, Diyarbakır, Kars, Kastamonu, Batman, Antep, Iğdır** illerinden gelen gençler Samsun’da buluştular.

Mitinge katılmak için Samsun’a geliş sırasında da eylemcilerin otobüsleri Havza ilçesinde durdurularak polisin kimlik aramasında çeşitli nedenlerle 20 kişi gözaltına alındı. Bu şekilde engellemeler ve tartışmalara rağmen Fuar Caddesi’nde toplanan eylemcilere kendilerini “milliyetçi” olarak nitelendiren provokatörler bozkurt işareti yaparak sloganlar atarak mitinge engel olmak istediler.

Yapılan engelleme ve provokasyonlara rağmen Fuar Caddesi’nde toplanan yaklaşık 500 kişilik eylemci sloganlar atıp türküler söyleyerek “**Halkların kardeşliği, özgür birlikteliği için biz barış istiyoruz. Ya siz?**”, “**Botan’dan Karadeniz’e barış yürüyüşümüzle güneşi selamlıyoruz**” vb. pankartlar açarak yürüyüşlerini gerçekleştirdiler. Fuar Caddesi’nden Gar Binası önüne kadar yürüyen eylemcilere burada DEHAP Gençlik Kolları Üyesi **Zehra İpek** konuşma yaptı. Sloganlar ve türküler eşliğinde halaylar çekilerek miting sona erdi.

Otobüslerine binip miting alanından ayrılan eylemcilere Samsun’dan ayrılışları sırasında Ankara yolu çıkışında, mitingi engellemek isteyen provokatörler tekrar saldırıda bulunarak otobüslere taş atıldılar.

(Samsun)

İmaj hiçbir şeydir, açlık çok şey...

“Gerçek” gitgide çekiliyor yaşamın görüntüsüne yansımaktan. Varolan ama dile dökülmeyen, susturulan bir baş kahraman artık hayatımızda. “Mavi gözlü dev”in söylediği gibi “**Televizyonlar yalan söylüyorsa, yalan söylüyorsa gazeteler...**” şeklinde devam ediyor hayatımızın dizeleri ve yukarıda bir yerlerde oturanlar yani “çalışarak karnını doyuranlardan” çok uzak olan birileri yine ince hesaplar yapıyor, yalanlar güzel bir şekilde ambalajlanıp televizyonun, gazetelerin, reklam panolarının yan rolde oynadığı bu sahte oyunda beynimize enjekte ediliyorlar. Riyakarlık ve düzenbazlık maskelerin arkasına gizlenemiyor artık, paçalarından akıyor, her taraftan sarmaşık şeklinde hayatımızı sarmalayan yalanlar fişkiriyor. Son model arabasından cıvalı ayakkabılarıyla çıkan Kasımpaşalı “**yoksul dostu**” başbakan, “**onbir ayın sultanının**” gelmesiyle birlikte “liberalliğini” rafa kaldırıp cüppesini geçiriyor sırtına, şu “mübarek günlerde” “hayırsever” yaftasını yapıştırarak ge-

cekodu mahallesine gidiyor, emekçileri ziyarete. Yoksul sofralarında iftar açıyor, hiç sorun değil aç kalksa da olur, karnını istediği gibi, istediği yerde doyurabilir nasılsa, oysa emekçilerin kaçacak göçecek ne bir durumu ne de yerleri var. Dünyanın neresine giderlerse gitsinler sadece “emek”lerini satacaklar, “yalan pazarlamacı” olmayacak/olamayacaklar, “enflasyon düştü”, “kriz bitti” söylemleri akşam haberlerinde yorgunluktan uyuya kalmadan önceki duydukları bir ninni olacak sadece. Yalan pazarlamacı olmasalar da, çocuklarının kandırıkçısı olacaklar iyimser bir tabirle. Ertelemiş hayalleri avutmak düşecek aile reisliğinden paylarına. Hoş gerçi çok fazla vakit kalmayacak sevgi gibi karın doyurmayan bir ihtiyaca, açlık çok şey çünkü...

Varsın Başbakanlık bütçesi 700 trilyon 657 milyar olsun, varsın bu yıl artсын da 1 katrilyon 147 trilyon 239 milyar lira olarak öngörölsün, ne değişir ki hayatımızda? Sosyal Yardımlaşma Fo-

nu ya da Fak-Fuk-Fon'a geçen yıl ödenek ayrılmamış da bu yıl 380 trilyon ayrılmış, bizden, bizim emeğimizin, gaspedilen umutlarımızın binde kaç eder bu para? Hem o para sahiden bize mi gelecek, seçim diyeti olarak ödenecek borçlara mı?

Türk-İş Araştırma Merkezi tarafından yapılan araştırmaya göre 4 kişilik bir ailenin Ekim ayı zorunlu gıda harcaması tutarı **451 milyon 386** bin liraymış. Yoksulluk sınırı da 1 milyar 371 milyon 994 bin lira. Nasıl yani? Biz ömrümüzde göremeyiz ki o kadar parayı bir arada. Demek ki yoksulluk sınırına bile yaklaşmıyoruz, hayatımızın dört bir yanını sınır, sadece sınırsızca ezilme özgürlüğümüz(!) var. Hem başbakan değil miydi “446 milyonla geçinemiyorum” diyen vatandaşa “haline

şükret” diyen.

Sabah, öğlen, akşam “şükür” tavsiyelerinde bulunan. Renkli cam, boyalı basın, bir aylık “açlık” durumu ile zenginlerin fakirlerin halini anlayacağı, yardımlaşmanın artacağı söylenir “din” adamlarınca. Yardım mı istiyoruz ki biz, insanca bir yaşam için “hak-kımız” olanı istiyoruz sadece. “Fakir sofralarına gidin” diyor Kasımpaşalı, beş yıldızlı otellerde haremlik-selamlık uygulamalarında yanmış tenlerini türban gizleyemiyor, yüzüzlüklerini de. Yılda bir hatırlananlara özgü üretilen tüketim günleri gibi “din” de bu şekilde pazarlanıyor emekçi halka. Ay bitene dek daha çok imaj göreceğiz emekçilere yönelik sergilenen ama yutturamıyorlar işte. Gerçek hükmünü sürdürüyor, çünkü açlık çok şeydir...

TAYAD'lı aileler panel düzenledi

24 Ekim Cuma günü “4. Yılında Ölüm Oruçları ve Tecrit” konulu bir panel düzenleyen TAYAD'lı aileler tecriti tartıştı. Ekin Sanat Merkezi'nde yapılan panele Çağdaş Hukukçular Derneği'nden Av. **Selçuk Kozağaçlı**, Türk Tabipler Birliği'nden **Metin Bakkalcı**, Mazlum-Der'den **Ayhan Bilge** ve TAYAD'tan **İhsan Cibelik** katıldı.

Paneli yöneten Ankara Temel Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden **Umut Şener** ilk sözü Selçuk Kozağaçlı'ya verdi. Kozağaçlı tecritin amaçları üzerinde durdu. Sorunun 3, 5, 8 kişilik hücreler yapılmasının olmadığını, asıl sorunun muhalif kimliği yoketmek isteyen devlet politikasında olduğunu ifade etti. F tipi hapishanelerin hiçbir Adalet Bakanının işi olamayacağını da vurgulayan Kozağaçlı bunun sistemli bir politikanın uygulanması olduğunu altını çizdi. **Mehmet Özer** de F tiplerinin yaşayan birinin diliyle yazdığı bir yazıyı okudu. Metin Bakkalcı ise devletin Adli Tıp Kurumlarında keyfi şekilde raporların hazırlandığını belirtti. Mazlum-Der'den Ayhan Bilge de devletin tutumunu eleştirdi. TAYAD ise; herşeyin unutturulduğu bir ülkede yaşadığımızı ve tecritin dostluğu yok ettiğini vurguladı. 10. Ekiplerin hazır olduğunu belirten TAYAD, isminin de **Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi** olacağını açıkladı. (Ankara)

Önce yargısız infaz, sonra adil yargılama(!)

16-17 Nisan 1992'de İstanbul Çiftahavuzlar'da devletin kolluk güçlerinin bir eve yaptıkları baskında evde bulunan Dev-Sol kadrolarından **Sebahat Karataş**, **Eda Yüksel** ve **Taşkın Usta** yargısız infaz sonucu katledilmişti. Kasten adam öldürmek suçlamasıyla polisler aleyhine açılan dava, Kadıköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir yıl sürdükten sonra “kamu güvenliği”ni tehdit ettiği için Kayseri'ye nakledilmişti. Sanıklar hakkında verilen beraat kararını, Yargıtay usul yönünden bozmuştu.

Yargıtay'ca bozulan 22 polisin yargılandığı dava geçtiğimiz günlerde sonuçlandı. Sonuç sistemin gerçek yüzünü görenler açısından şaşırtıcı olmadı. Dava da yine bir ceza çıkmadı ve beraatla sonuçlandı. Tutuksuz yargılanan sanık polislerden davaya gelen olmazken -sonucun ne olacağını çok iyi bildiklerinden olsa gerek!- İstanbul'dan gelen TAYAD üyesi 30 kişi duruşmayı izlemek istedi. Katledilenlerin fotoğraflarını ve pankart-

larını açmak isteyen ailelere polis izin vermedi ve ellerinde bulunan fotoğraf ve pankarta el konuldu. Avukatların dışında kimsenin alınmadığı duruşmanın çıkışında, slogan atan ailelerle polis saldırdı. Zorla otobüse bindirilen TAYAD'lılar “**Katiller halka hesap verecek**” sloganlarıyla yanıt verdi devletin kolluk güçlerine.

Eski Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili **İbrahim Şahin** ve 16 Mart katliamı sanıklarından Gaziantep Emniyet Müdürü **Reşit Altay**'ın da sanık polislerin içerisinde yer aldığı belirtildi. Faşizmin adaletinden hiçbir şey beklemediğimiz gibi katledilen, yüzlerce devrimcinin bir gün er ya da geç hesabının sorulacağını tüm sınıf düşmanları bilmelidirler. Geçtiğimiz günlerde eli kanlı darbeci faşist, yeni çalıntı resimci Kenan Evren'in söylediği “terör yüzünden evden dışarı rahatça çıkamıyorum” lafı tüm benzerlerinin kulağına küpe olmalıdır. Yapılan hiçbir şey yanlarına kâr bırakılmayacaktır!

(H. Merkezi)

Eylem yaptıkları iddiasıyla 15 çocuk gözaltına alındı

Yenibosna'da eylem yaptıkları iddiasıyla 15 çocuk gözaltına alındı. 11 yaşından küçük 10 çocuk gece serbest bırakılırken 5 çocuk, 'Yasadışı örgüt propagandası yapmak' ve Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet etmek suçlamasıyla İstanbul Çocuk Mahkemesi'ne çıkarıldı. Geceyi karakolda geçiren ve ertesi gün mahkemeye çıkarılan 5 çocuk serbest bırakıldı.

Bahçelievler Kocasınan Karakolu'ndan sabah saatlerinden çıkarılarak İstanbul Çocuk Mahkemesi'ne götürülen yaşları 11 ila 13 arasında değişen H.Y, M.Z.K, J.B, S.K, M.D adlı 2'si kız 5 çocuk, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'nda ifade verdi. Çocukların ifadelerinde, sokakta oyun oynarken nedenini bilmedikleri bir şekilde gözaltına alındıklarını söyledikleri öğrenildi.

Edinilen bilgilere göre, kimlik tespiti için

karakolda tutulan 15 çocuktan 10'u 11 yaşından küçük oldukları için haklarında cezai işlem yapılmadığından serbest bırakıldı. 11 yaşından küçük çocuklar, işlemlerinin uzaması ve kimlik tespiti yapılması nedeniyle gece saat 23:00'ten sonra avukat nezaretinde ailelerine teslim edildi. 11 yaşından büyük olan 5 çocuğun ise savcılığa çıkarılması için önce, "mümeyiz" (ne yaptıklarının farkında olduklarına dair) rapor alındı, sonra ise savcılığa sevk edilebilmeleri için gece gözaltında tutuldu. Sabah saatlerinde İstanbul Çocuk Mahkemeleri Savcılığı'na sevk edilen çocuklar, "Yasadışı örgüt propagandası yapmak" ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet etmek ile suçlandı. Savcılığın dosyayı inceleyip duruma göre dava açıp açmayacağına karar vereceği ve eğer dava açılırsa çocukların 3 yıl ha-

İHD'den çıplak ayaklı protesto

İHD İzmir Şubesi 25 Ekim 2003 tarihinde yaptığı basın açıklamasıyla hapishanelerdeki devrimci, komünist ve yurtsever tutsaklara yönelik yapılan imha politikaları ve dayatılan tek tip elbise uygulamasını protesto etti. İHD'liler ve insan hakları savunucularının 12:45'te DEHAP Konak ilçe binası önünde toplanmasıyla başlayan eylem Konak Meydanı'na yapılan yürüyüşle devam etti. Yürüyüşte "Tek Tip Elbise'ye hayır", "Tek Tip Elbise F tipinin devamıdır" vb. dövizler açan eylemciler Konak Meydanı'na kadar çıplak ayakla yürüyerek tutsaklara çıplak ayakla avukat ve aile ziyaretine çıkmasını da desteklediler. Meydana alkışlarla giren eylemciler adına açıklamayı İHD Yönetim Kurulu Üyesi **Mihriban Karakaya** okudu. Karakaya "ses-

siz çığlık mekanları olan F Tipi Hapishanelerde insanın doğasına, sosyal yanına saldırı yapılıyor. Tecritte ısrarla insan haklarına dair ne varsa yerle bir ediliyor. Onur kırıcı üst aramalarını protesto ederek karda-kışta hastanelere, görüşlere, mahkemelere çıplak ayakla giden tutuklu ve hükümlülerin yanında olduğumuzu göstermek için bugün çıplak ayaklıyız" dedi. Tek Tip Elbise dayatması, D Tipi ve L Tipi Hapishanelere de karşı olduklarını belirten Karakaya "Buradayız, burada olmaya devam edeceğiz" dedi. Açıklamanın ardından beş dakikalık oturma eylemi de yapılırken eylemde sık sık "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Tek Tip Elbise istemiyoruz", "Susma sustukça sıra sana gelecek" vb. sloganlar da atıldı. Eylem alkışlarla sona erdirildi.

(İzmir)

pis cezasını geçmeyecek şekilde yargılanacakları öğrenildi.

3.5 saat Adliye'de kaldıktan sonra dışarıya çıkararak zafer işaretleri yapan çocuklardan H.Y. kendilerine yemek verilmediğini ve soğukta bekletildiklerini söyleyerek, "Biz orada oyun oynuyorduk birileri eylem yaptılar, sonra gelip bizi gözaltına aldılar. Emniyette çok soğuk bir yerde tuttular ve sürekli küfür ettiler" diye konuştu.

"HİÇBİR ŞEY 11 YAŞINDAN KÜÇÜK ÇOCUKLARIN GÖZALTINA ALINMASINI MEŞRULAŞTIRMAZ"

İstanbul Barosu Çocuk Hakları Merkezi Üyesi **Av. İlhami Sayan**, Yenibosna'da eylem yaptıkları iddiasıyla 5 çocuğun gözaltına alınarak polis merkezinde bekletilmesinin hukuka aykırı olduğunu söyledi.

DİHA'ya olayı değerlendiren **Av. İlhami Sayan**, gözaltına alınan 11 yaşından küçük çocukların saat 13.00'dan 23.00'e kadar polis merkezinde bekletilmesinin hukuka aykırı olduğunu belirterek, şunları söyledi: "Yaş-

ları 11'in altında olan çocuklar hiçbir şekilde gözaltına alınamaz ve hiçbir gerekçeyle polis merkezine veya başka bir yere götürülemez. Ancak korunmaya muhtaç çocuklar, aileleri bulunana kadar güvenlikleri ve korunmaları için misafir edilebilirler. Bu çocukların hepsi evin yolunu bilen çocuklar, korunmaya muhtaç çocuklar grubuna dahil değiller. Öte yandan çocuğun 11 yaşından küçük olduğuna dair kimlik tespitinin yapılması için karakola götürülmesine gerek yok. Polis çocuğu gördüğü yerde kimliğine bakabilir. Hakkında delil toplanması gereken yetişkin bir insanın tüm işlemleri insan hakları savunucuları tarafından yapılan hesaplama kadar toplam 6-8 saat sürüyor. **Bu çocukların gece 23.00'e kadar polis merkezinde bekletilmesinin hiçbir gerekçesi ve haklı yanı olamaz.** Ayrıca çocuk istediği zaman bırakılmalı ve evine gönderilmelidir. 'İzinsiz gösteri', 'korsan eylem' gibi şeyler polisin kullandığı kelimelerdir. Ve bu tür söylemlerin hiçbirisi de 11 yaşından küçük çocukların gözaltına alınmasını meşrulaştırmaz." (H. Merkezi)

TAYAD, F tipi hapishanelerdeki tecriti protesto etmek amacıyla, betondan yapılmış temsili tabutlarla E-5 Karayolu'nu trafiğe kapattı. Olay yerine gelen çevik kuvvet ekipleri 40 kişiyi gözaltına aldı ve trafiğin kapanmasına neden olan beton tabutları kalaslarla kırdı.

F tipi hapishanelerde devam eden ölüm oruçlarına dikkat çekmek isteyen TAYAD'lı bir grup, "Tecrite ve işgal ortaklığına son" yazılı pankartla E-5 Karayolu Ambarlar girişinde yolu trafiğe kapattı. Grup daha sonra yanlarında getirdikleri ve içinde çocuklarını ölüm oruçlarında yaşam-

Beton tabutlarla E-5'i trafiğe kapatan TAYAD'LILAR GÖZALTINA ALINDI

larını yitiren ailelerden 4 kişinin bulunduğu 4 temsili beton tabutla yolu trafiğe kapattı.

TAYAD'lı aileler tarafından burada yapılan açıklamada, "Tam 4 yıldır F tipi hapishanelerde evlatlarımız tecrit altında. Tam 4 yıldır tecritin kaldırılması ölümlerin durdurulması için sokaktayız. Tecriti uygulayanlar sağır ve dilsizleri oynuyorlar adeta. Onlar 'tecrit yok' dedikçe, F tiplerinden çocuklarımızın cesetleri çıkıyor. Duyuyor musunuz, F tiplerinde tecrit var, zulüm var. Daha fazla ölüm istemiyoruz. 10. ekip de ölüm orucuna başladı. Gazeteler yazmadı, televizyonlar göstermedi. Kafamız, gözümüz kırılmadan ne tecrit ne de ölümlerin haber değeri yok. O zaman kafamız kolumuz kırılınsın. Bir parça sesimizi duyurabil-

mek için herşeyi göze alıyoruz" denildi.

BETON TABUTLARI POLİS AYAKLARIYLA KIRMA YA ÇALIŞTI

Açıklamanın ardından yol üzerinde kısa bir yürüyüş yapan TAYAD'lı aileler, "Tecrite işgal ortaklığına son" sloganı attı. Beton tabut içerisinde bulunan 4 TAYAD üyesinin alınlarından öpen tutuklu yakınları, bir süre sonra olay yerine gelen çevik kuvvet ekiplerinin müdahalesiyle karşılaştı. Çevik kuvvet ekipleri 40 kişiyi gözaltına alırken, E-5 Karayolu'nu trafiğe kapatan beton tabutları çevrede buldukları kalaslarla ve ayaklarıyla kırmaya çalıştı. E-5 Karayolu tabutların kaldırılmasının ardından trafiğe açıldı.

(İstanbul)

Sinan Kayış'ın katilleri yargılandı

Okmeydanı'nda bildiri dağıtmak için girdiği bir kahvede ÖDP üyesi **Sinan Kayış**'ın öldürülmesi ile ilgili dava duruşması sonrasında yaşanan arbedede, bir müdahil avukat ile bir çevik kuvvet polisinin de aralarında bulunduğu 4 kişi yaralandı.

İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen karar duruşmasında tutuklu sanık **Ziya Yücepe**, sanık avukatı ve müdahil avukatlar hazır bulunurken, tutuksuz sanık **Ömer Karakuş** duruşmaya katılmadı. ÖDP Genel Başkan Yardımcısı **Alper Taş**

ve ÖDP İstanbul İl Başkanı **Sinan Tural**'ın da aralarında bulunduğu ÖDP'li kalabalık bir grup ise Adliye koridorunda mahkeme sonucunu bekledi. Duruşmada son sözü sorulan sanık Yücepe, "**Ben ekmeğimi savundum. Yaklaşık on yıldır esnafım ve bu suçu işleyecek yaradılıştadır değilim. Kendimi korumak için bunu yaptım. Çünkü bu arkadaşlardan çok çektim. Bu olaydan bir hafta sonra da dükkanım bombalandı. Bana tehdit savuruyorlardı**" dedi. Olay tarihinde kahvehane-

de dağıtılan bildirilerden birisinin mahkemeye verilmemesini söyleyen Yücepe, söz konusu bildirinin yasal olmadığını ileri sürerek, mahkemeye verilmesini talep etti. Sanık avukatı da, müvekkili Yücepe'nin "tahrik" altında bu suçu işlediğini savunarak, mahkemenin kararında "tahrik" unsurunun gözönünde bulundurulması gerektiğini ileri sürdü.

YÜCEPE'YE 16 YIL 3 AY HAPİS

Mahkeme Heyeti, tutuklu sanık Ziya Yücepe'nin "**Hafif tahrik altında adam öldürmek**", "**Adam yaralamak**" ve "**Ruhsatsız silah bulundurmak**" suçlarından toplam 16 yıl 3 ay ağır hapis cezasına çarptırılmasını hükme bağlarken, tutuksuz sanık **Ömer Karakuş**'un ise "**Kavgada silah boşaltmak**" ve "**Ruhsatsız silah bulundurmak**" suçlarından 11 ay 20 gün hapis cezasına çarptırılmasına karar verdi.

KARAR PROTESTO EDİLDİ

Duruşma karara bağlandığı sırada Adliye binasında bulunan ÖDP'li grup, "**Çeteler halka hesap verecek**", "**Sinan yoldaş ölümsüzdür**", "**Katil Ziya hesap verecek**" şeklinde sloganlar attı. Bu arada duruşma salonundan çıkarılan sanık Ziya Yücepe'nin de "**Vatan sağolsun, ezanlar susmaz, vatan bölünmez**" şeklinde bağırarak Adliyenin dışına çıkan ÖDP'liler adına ÖDP İstanbul İl Başkanı **Sinan Tural**, bir basın açıklaması yaparak, kararı protesto etti. Tural, "Bir ölüm makinesi 16 yıl gibi bir cezaya çarptırılıyor. 4-5 yıl sonra ise

serbest bırakılacak" dedi.

ÖDP'LİLERE GAZLI VE COPLU MÜDAHALE

Daha sonra **Sinan Kayış**'ın resminin bulunduğu dev pankartı açan kalabalık grup, Sultanahmet tramvay durağına doğru yürüdü. Grubun, ÖDP Eminönü İlçe Teşkilatı'na doğru yürüyüşe geçmek istemesi üzerine çevik kuvvet polisleri, biber gazı ve cop kullanarak gruba sert müdahalede bulundu. Müdahale sırasında başına copla vurulan davanın müdahil avukatı **Murat Altındere** başından ağır yaralandı. Bir müddet yerde kalan Altındere, müdahale sırasında darp edilen müdahil avukat **Meriç Eyüboğlu** ve **Halil Aygül** ile birlikte bir taksiye bindirilerek Çapa'da bulunan İstanbul Tıp Fakültesi'ne götürüldü. Çok sayıda göstericinin darp edildiği müdahalede, birbirine çarpan polis kalkanlarından birisinin kırılması sonucunda bileği kesilen bir çevik kuvvet polisi de ambulansa bindirilerek hastaneye kaldırıldı.

AVUKAT ALTINDERE MÜŞAHADE ALTINDA

Yer yer müdahalenin sürdüğü yürüyüş sonunda grup ÖDP Eminönü İlçe binasına kadar geldi. Burada bir basın açıklaması yapan ÖDP Genel Başkan Yardımcısı **Alper Taş**, "**Sinan'ı unutmadık. Bize müdahale eden polisleri de unutmayacağız**" dedi. Açıklamanın ardından grup daha sonra olaysız bir şekilde dağılırken, müdahalede başından yaralanan Av. **Murat Altındere**'nin hala müşahade altında olduğu öğrenildi. (DİHA)

Kamu emekçilerinden eylem

Ek ödemelerini alamayan kamu emekçileri, hak ettikleri halde 3 aydır ek ödemelerin verilmemesini Ankara ve İzmir'de gerçekleştiren eylemlerle protesto ettiler.

25 Ekim 2003 tarihinde Ankara'da iş bırakarak Çalışma Bakanlığı önünde eylem yapan kamu emekçileri "**Ek ödeme hakkımız söke söke alırız**", "**Yaşasın sendikal dayanışma**" vb. sloganlar attılar. Kamu-Sen, Memur-Sen üyelerinin de desteklediği BES eylemine yaklaşık 300 kişi katıldı.

Bakanlık Çalışanı kamu emekçileri eylemde diğer kamu makamlarında olduğu gibi "ek ödemelerin" kendilerine de aynı oranda yapılmasını talep ederek; daha önceki gibi yine haklarını mücadele ederek alacaklarını belirttiler.

BES Genel Başkanı **Bülent Kaya** yaptığı açıklamada, Çalışma Bakanlığı'nda çalışanların "ek ödeme" haklarını kazandıklarını

hatırlatarak "Çalışma barışını düzenlemekle görevli Çalışma Bakanlığı, bağlı kuruluşları (SSK, BAĞ-KUR, İŞKUR vs.) ile ücret farkını gidermeyerek hem anayasal suç işlemede, hem de çalışma barışını bozmaktadır" dedi.

Kaya, ayrıca Çalışma Bakanı ile yaptıkları görüşmelerde verilen sözlerin yerine getirilmesini istedi. Eylemin ardından emekçiler taleplerini içeren dilekçelerini Bakanlığa fakslandı. (H. Merkezi)

KAMU EMEKÇİLERİ HAKLARINA SAHİP ÇIKIYOR

KESK Samsun Şubeler Platformu "Kamu yönetimi Temel kanunu yasa tasarısının" Bakanlar Kurulunda imzaya açılışını Çiftlik postanesi önünde protesto etti.

29 Ekim tarihinde saat 13:00'te bir araya gelen emekçiler bu yasa tasarısı ile kamu hizmetlerine yansıtılacak olan olumsuzluklara karşı direnme haklarını kullanacaklarını belirterek attıkları sloganlar ile tepkilerini gösterdiler.

Kamu emekçileri adına açıklama yapan **Adem Kocaoğlu** "bu tasarılar devleti sosyal görevleri arasında yer alan eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamu hizmetlerini piyasa koşullarına daha fazla kâr anlayışı ile ticarileştirmeyi hedeflemiştir" dedi. Sözlerinin devamında yasanın geçmesi ile kamu hiz-

metlerinden yararlanan milyonlarca insanın sağlık ve eğitim gibi hizmetlerden men edileceğini vurgulayan Kocaoğlu insanları bu süreçte müdahale etmeye çağırarak eylemi bitirdi. (Samsun)

KESK'TEN KAMU YASA TASLAKLARINA PROTESTO

KESK Malatya Şubeler Platformu tarafından 30 Ekim 2003 tarihinde Malatya Merkez Postanesi önünde basın açıklaması yapıldı. KESK Malatya Şubeler Platformu adına açıklama yapan KESK dönem sözcüsü **Hasan Kaldık** "hükümet tarafından hazırlanan ve TBMM'ye getirilen Kamu Yönetimi Temel Kanunu Taslağı, Kamu Personel Rejimi Reformu taslakları; **devletin sosyal görevleri arasında yer alan sağlık, eğitim gibi hizmetleri piyasa ekonomisine açmayı hedeflemektedir**. Kamu kurum ve kuruluşlarının adalet, savunma, güvenlik, istihbarat, dış ilişkiler, diyanet, maliye, hazine, tapu kadastro, nüfus, sivil savunma, ve kriz yönetimi ile milli eğitim müfredatı belirleme dışındaki alanlarda mal ve hizmet üretimi yapmasını yasaklamaktadır" dedi. Kaldık konuşmasının devamında **Söz konusu taslakla; kamu emekçileri tam ve kısmi zamanlı sözleşmelere bağlı çalışan kamu görevlileri haline geleceğini, böylece iş güvenceleri ve sosyal haklarının ortadan kaldırılaca-**

ğını vurgulayarak insan haklarının ihlali anlamına gelen bu taslağın geri çekilmesini talep edeceklerini dile getirdi. Basın açıklamasındaki metin başbakanlığa fakslandı.

Yine KESK Malatya Şubeler Platformu, taslağın geri çekilmesi için yaptıkları imza kampanyasında topladıkları imzaları KESK Genel Merkezine gönderdiler. (Malatya)

*31 Ekim Cuma günü saat 12:30'da **KESK Mersin Şubeler Platformu** IMF ve Dünya Ticaret Örgütü'nün istekleri doğrultusunda ve 1995 yılında imzalanan **GATS**'ın (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) sonucu olarak özellikle önümüzdeki günlerde çok kapsamlı olarak yaşanacak olan kamusal alanın tasfiyesini protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması düzenlediler. Platform adına açıklamayı okuyan **Recep Kara** 4857 sayılı yeni iş yasası ile, işçilere dayatılan kolektif yasanın bugün de kamu alanındaki tasfiye ile kamu emekçilerine dayatılmak istendiğine; kamu emekçilerinin ise, başta üretimden gelen güçlerini kullanarak iş bırakma eylemi ve diğer eylemlerle bu saldırıyı püskürtmelerini belirtti. Mersin Merkez Postanesi önünde yapılan eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı. Emekçiler "**Kamu alanının talanına hayır**" ve "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını attıktan sonra tepkilerini ve isteklerini dile getiren faksları Başbakanlığa gönderdiler. (Mersin)

İşten atılan Tekstil işçileri tüm işçilere sesleniyor; “En büyük gücümüz dayanışmamızdır”

Tarsus'ta kurulu bulunan Çukurova Sanayi İşletmeleri Tekstil Anonim Şirketi kriz ve işyerini küçültme bahanesiyle 17 Ekim'de yaklaşık 550 işçinin işine son verdi. Daha sonra işten atılan 50 kişi ile birlikte sayıları 600'ü bulan işçilere zor durumda olduklarını, ihbar ve kıdem tazminatlarının 2004 yılının Ekim-Kasım ve Ocak aylarında ödeneceğini belirtti. Bu konuda sessizliğini koruyan TEKSİF Sendikası ise patron yanlısı olma tavrını sürdürüyor. İşçiler de tepkilerini yaptıkları eylemliliklerle gösteriyorlar. İşçiler 24 Ekim'de Yeni Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması düzenlediler. İşçiler adına açıklamayı okuyan **Gaffur Pehlivan**, bu-

“Yapacak bir şeyimiz yok en büyük gücümüz dayanışmamızdır. Biz bugüne kadar birlik olmadığımızdan ve örgütlenemediğimizden kaybettik. Ama bundan sonra böyle olmayacak.”

güne kadar ülkeyi yönetenlerin fedakarlığı hep işçilerden istediğini, krizin faturasını hep işçilere, emekçilere ödediğini dile getirdi. Şu an işten atılan işçilerin hepsinin zor durumda olduğunu, fabrikanın kendilerine alacaklarını ödemediğini, patronun bankalarına (Mehmet Emin Karamemetlere ait Yapı Kredi Bankası) borçlu olduklarını, bu nedenle hepsinin icralık olduğunu belirtti. Son olarak tüm işçilerin haklarını sonuna kadar arayacağını, bu konuda patronu son kez uyardıklarını, aksi takdirde bundan sonra doğacak sorunlardan kendilerinin sorumlu olmadığını da ekledi. Yaklaşık 250 işçinin katıldığı basın açıklamasında “**İşçiler burada sendika nerede**”, “**İşçiyiz haklıyız kazanacağız**” ve “**Susma sustukça sıra sana gelecek**” sloganlarını atarak eylemlerine son veren işçiler, Tarsus Eğitim-Sen'e giderek burada durum değerlendirmesi yaptılar.

Eylem sonrası gazetemize açıklama yapan işçiler, sıkıntılarını ve sorunlarını anlattılar.

Bilin Gözübüyük; Ben 16 senedir Çukurova Tekstil Fabrikasında çalışıyordum. Yaklaşık 5 yıldır maaşlarımızı düzenli olarak ödemiyorlardı. İçerideki alacaklarımızı almaya gittiğimizde bize dilenci muamelesi yapıyorlardı. Bunun yanısıra bütün kazanılmış haklarımızı geri aldılar. Daha sonra bizi tazminatsız olarak işten attılar. Bugün işten çıkarılan mağdur arkadaşlar şu an evlerine ekmek götüremiyorlar. Bizler hepimiz TEKSİF Sendi-

kası'na üyeydik. Fakat sendika bizim çıkarlarımızdan çok patronun çıkarlarını koruyordu. **Biz patrona karşı kendi başımıza mücadele yürütürken sendikaya karşı da mücadele ediyorduk.** Çünkü sendika hiçbir zaman bizden yana olmadı. İşten çıkarıldığımızda ihbar tazminatımız yasal olarak 70 yevmiyeydi. Biz hukuki iş-

“**Sizin hakkımız şu kadar**” diye. Bizler artık yavaş yavaş bazı şeyleri öğreniyoruz. Bu konuda hakkımızı sonuna kadar arayacağız. Gerek hukuki olarak gerekse de çeşitli eylemlerle bu işin peşinde olduğumuzu göstereceğiz.

Bilal Çetin;

lemeleri başlattık. Patron ise 56 yevmiyeyi vereceğini fakat hukuki işlem den vazgeçmemizi söyledi. Biz bunu kabul etmedik. Fakat 6-7 ay önce işten atılan arkadaşlar, tazminatlarını 56 yevmiye üzerinden almışlar. Tabi bu bilgisizliğimizden kaynaklıydı. Sendika da bizi bu konuda uyarmamıştı

Bizler ihbar tazminatlarımız ödemediğimizden işten atıldık. Sebebini ise işyerini küçültme olarak gösterdiler. Fabrikanın küçüldüğünü, iş yapmadığını söylüyorlardı. Bunun asıl amacı fabrikayı taşeron işçiler aracılığı ile çalıştırmaktı. Çukurova Tekstil Fabrikası, **Mehmet Emin Karamemet**'lere ait. Bize yaklaşık 4-5 senedir düzenli maaş ödemiyorlardı. Hemen hemen tüm

işçilerin en az ikişer milyar alacakları vardı. Biz bu dönemde zor durumda olduğumuz için kendi bankalarından kredi çekebileceğimizi söylediler. Bizler krediyi çektik fakat hem içinde bulunduğumuz durumdan dolayı hem de daha sonra işten atıldığımız için ödeyemedik. Bize ihbar tazminatlarımızı 2004 yılının Ekim, Kasım ve Ocak aylarında ödeyecekler. Biz şu an işsiziz. Zaten fabrika parayı veriyordu, bankaları geri alıyordu. Bu resmen bir gasptir. Bir insanın gasp yapması için eline silah alması gerekmiyor. Bu modern bir gasptir. Şu an bizim istediğimiz işimizi ve kazanılmış haklarımızı geri almaktır. Yapacak bir şeyimiz yok en büyük gücümüz dayanışmamızdır. Biz bugüne kadar birlik olmadığımızdan ve örgütlenemediğimizden kaybettik. Ama bundan sonra böyle olmayacak. Her türlü eyleme başvurup işimizi ve haklarımızı geri alacağız. Son olarak söylemek istediğim biz kamuoyu yaratmak istiyoruz. Ama basın bu konuda duyarsız kalıyor.

Ali Kuşdemir; Bugün hepimiz açız. Gırtlığa kadar borcumuz var. Patron bize borçluyken, şu an biz onların bankalarına borçlu durumuna geldik. Bitirdiler bizi. Biz işimizi geri istiyoruz. Gerekirse fabrika önünde çadır kuracağız, her türlü eylemlere başvuracağız, bize başka yol bırakmadılar.

İşçiler;
27.10.2003 Pazartesi günü işçiler şehrin değişik yerlerinde bastırdıkları el ilanını halka dağıtarak Tarsus Kamuoyunu işçi kıymına karşı duyarlı olmaya davet ettiler.

30.10.2003 günü Emegın Partisi Mersin İl Örgütü Çukurovalı işçilerin eylemlerine destek vermek ve Mersinde de bir kamuoyu yaratmak için işçi arkadaşların temsilen katıldığı tertip komitesi ile birlikte basın açıklaması yaptı.

01.11.2003 günü de Tarsus TKP İlçe Örgütü Çukurovalı işçi arkadaşlarla birlikte Parti binaları önünde basın açıklaması yaptı.

Biz İşçi Köylü Gazetesi olarak Çukurova İşçilerinin haklı direnişini desteklediğimizi söyleyerek devam edecek eylemliklerinde yanlarında olduğumuzu belirtiyoruz. (Mersin)

Irak direnişi organize olma yolunda ilerliyor

ABD emperyalistleri, Irak'a saldırı başlattığından bu yana birçok kayıp vererek ve Irak halkının büyüyen direnişi karşısında endişeleri artarak işgalini sürdürüyor. "Küresel patron" olma hayalindeki ABD, bölgedeki uşaklarını satranç tahtasındaki piyonları gibi kullanmaya çalışırken, özellikle Ortadoğu halklarının direnişi, planlarını altüst etme yolunda ilerliyor. Ortadoğu ile yakından ilgilenen ve bu konuda birçok çalışması da olan araştırmacı-yazar Faik Bulut ile Irak halkının direnişinin bugün geldiği aşama ve gelişme seyri üzerine söyleşi yaptık.

-Irak direnişinin bugün geldiği aşamayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Direniş, genel olarak Basra ve çevresiyle sınırlandırılarak ele alınıyorsa, bu yanlıştır. Irak'ın düşmesinden de önce direniş muazzamlığını aşmıştı zaten. Yani kendiliğinden bir hareket olarak da Saddam'ı aşmıştı. Saddam ve yönetiminin despotluğundan kaynaklı direnişin Saddam'la sınırlı kalması, Saddam'ın öncülüğünde yürütmesi mümkün değildi. Çeşitli oyunlar oldu, çeşitli komplolar tertiplendi. Saddam'dan korkanlar oldu, zulmünü sevmeyenler oldu ama her halükarda bugün direniş birkaç odaklıdır. Direnişte İslamcılar var çok genel anlamda. Fakat bunları sadece El Kaide ile sınırlamak yanlıştır. Çeşitli Arap ülkelerinden farklı İslamcı örgütler ABD'ye karşı çıkararak direnişe destek veriyorlar. Tabii bir amaçları şu bunların; kendi buldukları ülkelerdeki rejimleri devirmedikleri gibi bir sürü pislige bulaştıkları için itibarları düştü. Bu sefer yönlerini batıya ve sömürgecilige ve emperyalizme dönerek yeniden bir popülerite ve taban kazanmak için çok genel anlamda İslamcılar var. Diğer bir odak, Arap yurtseverleri ve milliyetçileri. Bu Nasurculardan Baas Partililere vatanını ve yurdunu seven bütün duyarlı Arap insanların kadar uzanan bir yelpaze. Üçüncü odak ise sol kesim. Bunlar biraz daha Marksizme yakın sosyalist sol diyebileceğim kendini Marksist olarak tanımlayan bir çevre var. Saddam ve çevresi var. Bir de halkın kendiliğinden dediğimiz yani Amerika'yı sevmeyen, yurdunu seven Amerika'nın günlük pratiklerine karşı çıkanlar. Ya da çocuğu hastanede ilaçsızlıktan ölmüştür ya da bir aramada Amerikan askerlerinin küfürlerine maruz kalmıştır, ya da annesi veya ailesi bu aramalarda Amerikan askerlerinin tacizine uğramıştır, veya yakını kör bir kurşuna hedef olmuştur vs. vs. Yani çeşitli günlük yaşanan pratiklerden kaynaklı Amerika'ya kafa tutan geniş bir çevre var. İşsizler var. Dolayısıyla direnişi böyle birkaç odaklı saymak gerekir. Genellikle direnişte üç odak yani İslamcılar, Marksistler ve solcular kendi aralarında bir şekilde eşgüdüm halindedirler. Fakat derecesini tam olarak bilmiyoruz. Saddam'cular biraz daha farklı, onlar biraz daha nihilist tavırlar sergiliyorlar. Yani benden sonra tufan anlayışı sergiliyorlar. O yüzden Saddamcıların bu işin önünü götürmesi mümkün değil. Fakat halkın elinde ve direnişçilerin elinde de cephane binlinçli olarak ya yağma edilmişti ya da halka dağılmıştı. Yani halk bugün silahlı. Her evde üç dört tane silah ya da av tüfeği var. Füze ve el bombaları ya da ağır silahlar dediğimiz silahlar var halkın elinde. Direniş yeni organize ediliyor. Henüz öyle büyük organizasyondan söz etmek mümkün değil. Keza direnişin henüz milyonlarla ifade edilen bir tabanı yok. Ama binlerle on binlerle ifade edilen bir tabanı mevcut. Bu anlamda direniş sadece sünnilerle ya da Saddam'la sınırlı değildir. Bu ABD'nin söylemidir ve bir anlamda psikolojik savaştır. ABD sünnilere ve Saddam'a karşı olan öfke ve tepkinin devam etmesini istediği için direnişi özellikle Saddam'la ve sünnilerle özdeşleştiriyor. Şiiler yavaş yavaş direniş hatlarını yükseltiyorlar. Muhtemelen birkaç ay sonraki Şubat'a kadar mühlet vermişlerdi, Amerika ve müttefikleri Kabili vermezlerse Şiiler aktif direnişe geçebilirler. Fakat kesin bir şey söylemek mümkün değil. Ama genel anlamda direnişin yüksek bir eğilim mi yoksa dar kapsamlı yerel dediğimiz hareket olarak mı kalacağını birkaç ay sonra göreceğiz. Yani yaygınlaşacağını ya da dar bir alana mı sıkışacağını genel anlamda Amerika'nın işgalini fesh etme mi ya da ülkenin kurtuluşunu ve ulusal bağımsızlık talebini de alarak yürüyecek mi sorularının cevabını önümüzdeki birkaç ay içinde alacağız. Önümüzdeki bahara belli olur. Kitle tabanının olmaması vb. birkaç sebebi var. Bu geçici yönetime katılan Kürtler, Şiiler vs. Arap milliyetçileri var. Bunlar direnişin işgali ebedileştireceğini, kalıcılaştıracağını düşündükleri için bu direnişe aktif destek vermiyorlar. Ama Amerika geçici yönetimin bir

Direniş yeni organize ediliyor. Henüz öyle büyük organizasyondan söz etmek mümkün değil. Keza direnişin henüz milyonlarla ifade edilen bir tabanı yok. Ama binlerle on binlerle ifade edilen bir tabanı mevcut. Bu anlamda direniş sadece sünnilerle ya da Saddam'la sınırlı değildir.

takım istek ve arzularını yerine getirmezse direnişin büyüyeceği konusunda bir avantaj olabilir. Diğer ülkelerin de bu direniş içinde bir takım unsurları var. Bunlar istihbarat unsurları da olabilir ya da detaylı destekleri olabiliyor. Mesela Amerika Suudi Arabistan kanalını devirmek istiyor. O da orada Amerika'yı oyalamak istiyor. Keza Suriye, keza İran, keza Türkiye hatta Amerika'nın kendi içindeki çatışmalardan kaynaklanan bazı bombalama ve eylem diyemeyeceğim provokatif şeyler de olabilir. Bu anlamda direnişin profili de bulanık. Anatomisi oturmuş değil. Ama organize olmaya doğru gidiyor. Burada bir dezavantaj ortaya çıkabilir. Organize oldukça Amerika'ya, Amerikan istihbaratına daha fazla bilgi gidebilir. Şimdi kimin nereden çıkacağı bilinmediği için istihbarat toplamaları zorlaşıyor. Ama dikkat edin; hiçbir eylemde kimsenin imzası yok. Yani kimse üstlenmiyor. Bu da karışıklığın bir göstergesi. Bu durumda teslimiyet eğilimleri, ki bugün teslimiyet eğilimleri çok fazla yok. Amerika orada objektif şartlardan kaynaklı kendini galip saymıyor. Ve teslimiyeti de kimse kabul etmiyor. Bu da tamamen objektif şartlardan kaynaklı. Amerika teslimiyeti sağlayacak bir zemini hazırlayamıyor. Tersine çelişkilerin ortaya çıkmasına zemin hazırlıyor. Amerika istikrarı kurmaya çalıştıkça yan bunalımlar doğu-

ruyor. Dolayısıyla objektif olarak galip gelemiyor.

- Tezkere çıktı, ABD askerden vazgeçti. İhtiyaç mı kalmadı?

- Her şeyden önce siyasi iktidarlar yani AKP hükümeti inisiyatif tüketmiş. Bağımsız olması gereken, ulusal olması gereken politikasını Amerika'nın güdümüne sokmuş. Dolayısıyla talimatlarla politika yürütüyor. Zaten bu dış politikanın bir misyonu yok. Ön görüşü yok, geleceğe ilişkin bir stratejisi yok. Fırsatçı ve tipik bir taşra politikası ve başından beri "Amerika'ya direnemeyiz, o halde itaat edelim, Amerika ile işbirliği içinde olmalıyız" diyen bir politika. Bu anlamda baktığımızda Wolfowitz'in çuval meselesinden sonraki demeçleri yani başından beridir Türkiye'yi azarlamasıdır. Çoktan Türkiye'ye müdahale edilmiştir. Bu anlamda müdahale sorununu bugün tartışmak abestir. Müdahale deyince insanların aklına genellikle askeri bir müdahale gelmektedir.

Türkiye'ye ABD tarafından müdahale edilmiştir. Bu birincisidir. İkincisi olarak ise şu kavramı açmalıyız. Amerika Türkiye gibi müttefiklerini kışkırtmak için "stratejik ortaklık" diyerek önce sırtını sıvazlıyor. Stratejik ortaklık Amerikan literatüründe şudur; bizim çok fazla mal ve can kaybına neden olmayacak, hani çok denilen "Mehmetçik coniyeye kalkan olsun".

Amerikalıların dilinde ortaklık budur. Yani seni yedeklemesidir, seni mayın temizleyici olarak kullanmasıdır. Olay bu olunca Türkiye kamuoyunda ortaklık sanki ABD ile eşit hale gelindi biçiminde verildi. Birinci tezerenin reddinden sonra Amerika Türkiye'nin burnunu sürtmek istemiştir. Bir çuval meselesinde, iki bunlara karar aldırtmış ama uygulamamıştır. Yani kararı aldırtabiliriz. "Bak size aldırttık, siz misiniz bize kafa tutan, sizi böyle yola hizaya getiririz" mantığıdır. Ama istemiyorduz da. Tabi bu istememenin çeşitli nedenleri de var. Türkiye bu kararı aldıktan sonra dikkat edin şartlar öne sürmüştür. Bu şartlar Amerika tarafından

kabul edilebilir şartlar değildir. Neymiş Kuzey Irak'ta bulunan PKK/KA-DEK'in ortak bir şekilde temizlenmesi. Ve burada önemli olan konu Türkiye'nin kendi güvenliğini Amerika'ya havale etmiş olmasıdır. Yani kendi güvenliğini Amerika'ya havale ettiğiniz zaman artık Amerika size kırmızı çizgiler çekmiştir. Şu anda Amerika'nın kırmızı çizgileri vardır. "Buraya giremezsin", "şurayı vuramazsın" vb. Kırmızı çizgiler tersine dönmüştür. Olayı böyle algılamakta yarar var. Bundan öte Amerika sonuçta parlamentoda karar altına alınan bu karar uğruna Türkiye ile Kürtler arasında bir tercih yapmak durumunda kalmıştır. Iraklıların tümü Türkiye'nin oraya asker göndermesine karşıdır. Sadece Kürtler değil söylendiği gibi. Hatta camilerde verilen vaazlarda üç şeytan vurgulanıyor. Birinci şeytan Amerika, ikinci şeytan İsrail, üçüncü şeytan Türkiye. Irak halkının seni böyle gördüğü bir yerde sen istikrar sağlayamazsın.

Zaten Türkiye istikrarsız bir ülke. Türkiye bir orta boy devlettir. Orta boy devletin tanımı şudur; istikrarsızlıkları olan, güvenliklerinde boşluklar olan, içinde bunalımları olan bir ülkedir. Kendi içinizde istikrarsızsanız, kendi içinizde problemlerinizi varsa, kendi içinizde Kürt meselesi varsa ve diğer meseleler varsa kendi içinizde ekonomik sorunlarınızı çözememişseniz siz oraya istikrar götüremezsiniz. İstikrar götürebilmeniz için önce kendinizin güvenilir olması gerekir. Birincisi budur. İkincisi istikrar götüremeyeceğiniz gibi diğer müdahaleleri

davet edersiniz. İran da diyecek ben gireyim, Suriye diyecek ben gireyim. Şiiler de diyecek ki sünnilerin yanında duracağımıza Şiilerin hamisi gelsin. Kürtler de diyecek ki Kürtlerin hamisi

si gelsin. Olaylar iyice karışacak. Bundan da öte Amerika Türkiye'yi oraya asker göndermek için karar aldırtmadı. Daha stratejik kullanmak istiyor. Yani Avrasya stratejisinde Türkiye'yi, İran ve Suriye'ye bulaştırmak istiyor. Amerika'nın on tane kara dümeni var Avrasya'da. On tane kara dümen, otuz subay eder. Türkiye'de Türk Silahlı Kuvvetlerinde otuz subaydan fazlası vardır ve daha eğitimlidir. Demek ki Amerika Avrasya stratejisi için önce Türkiye'yi burada suçla bulaştıracak yani Irak'ta suçla bulaştıracak ondan sonra İran'la, Suriye ile, Orta Avrasya ile, Çin ile, Kafkasya ile, Rusya ve Afganistan ile kavgasında Türkiye'yi kullanacak. O yüzden Tür-

kiye'yi sonraya saklıyor. Yani önemli olan kararı bu anlamda aldırmasıdır. Ve programın esası buydu. Dolayısıyla kabul etti ya da reddetti meselesinden ziyade stratejik hesapları nedeni ile bizi yedek salonunda bekletiyor.

-İsrail'in toprak satın alma meselesi...

- Amerika Irak'ta başarısız şu anda, tamamen başarısız. Ayrıca giderek de geriliyor. Bu yenilgi stratejik olarak baktığımızda böyledir. İsrail de çıkmazda Filistin meselesinde. Çıkmazda olduğu için Amerika İsrail'i devreye soktu ya da İsrail o çıkmazdan kurtulmak için yine Şaronvari maceralara başvurdu. Yani Beyaz Saray'daki şahinler dediğimiz çeteyi Şaron çetesi'nin ortak macerasıdır. Türkiye de bu maceraya sürükleniyor. Bu yüzden Ortadoğu'da muhtemel geniş çaplı tarafların doğabileceğini önümüzdeki dönem için düşünüyorum. Eğer böyle devam ederse bu maceralar. Yani Suriye ve İran'la sınırlı kalmayacak. Bu macera politikasıdır. Çünkü buraya sürüklemek istiyorlar.

Şimdi Türkiye Musul ve Kerkük'teki arazi alımına itiraz edeceğine daha önce Kayseri'de F4 uçaklarını tamir etme fabrikasını onların emirlerine tahsis etme konusuna itiraz etmeliydi. Kürtlerin yaşadığı alan ve coğrafyalarda İsrail ilk defa ayak bastı. Musul onun için bunun devamıdır. Evet doğru. 1974'te Barzani mağlup olduktan sonra Kürtler mülteci olarak geldiler. Kürt kökenli Yahudiler bunlar yerlerine dönmek istiyorlardı hakları olarak. Fakat yani Kayseri'de

uçak fabrikası için yer veren Musul'a itiraz edince haksız olur, inandırıcılığı kalmaz. Kuşkusuz orada Arapların da iddiası var, Türkiye'nin de iddiası var, İsrail'in de iddiası var. Üstelik dolaylı olarak. İsrail dolaylı olarak bir iddia içinde.

Oradaki Kürtler bilinçli bir politika yürütmediği zaman farklı değişimlere yol açarlar. Yani Kürtler havuç ve sopa olarak kullanılabilirler. Yani İsrail tarafından, Amerika tarafından. İran'a karşı kullanılabilirler. Suriye ve Arap ülkelerine karşı kullanılabilirler. Dikkatli olmaları lazım. Ama Türkiye açısından baktığımızda demokratik yapı giderek değişiyor. Bu şu anlama gelecek aşağı yukarı yarın öbür gün bu Saddam'ın asimilasyon ve Araplaştırma politikaları yüzünden orada bütün Kürtler, Asuri, Ermeni vs. yerinden yurdundan olacak. Sürgün edilecek. Bu iddialar birkaç sene sonra yine Amerikan planları çerçevesinde ya da mevcut yönetim çerçevesinde şöyle çözülür ya da çözülmeye doğru gidiyor. Şudur bir referandum yapacaklar, diyecekler Kerkük Kürt bölgesine mi katılsın Arap bölgesine mi katılsın? Muhtemelen demokratik yapı Kürtlerin lehine değiştiği için Musul ve Kerkük de kendilerini Kürt devletine katma yönünde karar alırlar. Onun için Türkiye orada iki nedenden dolayı karşı çıkıyor. Olaya sadece Osmanlı'nın bana mirası diye baktı, petrol hakkı diye baktı. Bu Arapların nezdinde yayılmacı bir politikadır. Bu Arapları kızdırdı. Olaya sadece Türkmenler açısından baktı, bu da Kürtleri kızdırdı. Türkiye orada kazanıcı bakmadığı için kaybedecektir. Atı alan Üsküdar'ı geçti. Kaldı ki Kayseri'ye itiraz etmiyorsun. Ama uluslararası olarak başka bir ülkenin toprağı olan Musul kendi toprağı değil. Türkiye dış politikasını Amerika'ya teslim ettiği zaman zaten olacağı budur.

Çeşitli günlük yaşanan pratiklerden kaynaklı Amerika'ya kafa tutan geniş bir çevre var. İşsizler var. Dolayısıyla direnişi böyle birkaç odaklı saymak gerekir. Genellikle direnişte üç odak yani İslamcılar, Marksistler ve solcular kendi aralarında bir şekilde eşgüdüm halindedirler. Fakat derecesini tam olarak bilmiyoruz.

Teorinin kaynağı toplumsal pratiktir

Başkan Mao'nun pratik için ortaya koyduğu tezler bilimseldir ve onun öğrencileri olarak bizler pratik üzerinde yoğunlaşmaya özel bir önem vermekle yükümlüyük

Pratiğe dair yürüttüğümüz her tartışma ya da pratiğin önemi ve belirleyiciliğine ilişkin yaptığımız her vurgu, genellikle “devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz” söylemiyle karşılanıyor. Burada, gözden kaçırılan bir esas ve doğrunun karşısına bir başka doğru konularak yapılan bir yanlış vardır.

Birincisi, tam da söylendiği gibi, “devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz”. **İkincisi**, elde edilen devrimci teori de, pratik içinde sınanan, deneylerle ispatlanan bir sürecin ürünüdür. Yani, pratiğin belirleyiciliğine dair yapılan vurgunun karşısına konan devrimci teorinin, toplumsal pratiğin

bir ürünü olduğu gerçeği gözardı ediliyor. Gözardı edilen diğer bir olgu da ekonomide, siyasette yalnız yaşanan, bugüne dair değil, geleceğe dair yapılan somut bilimsel çözümlerin sınıf mücadelesinin yasalarına uygun olarak ortaya konduğu gerçeğidir. Ki, bu çözümlerlerin ana hatları da sınıf mücadelesinin yasalarını oluşturur. Yani, sınıf mücadelesinin yasaları toplumsal pratikten gelmektedir.

Bu konuda, yani pratiğin önemine dair yapılan vurgulardan dolayı özellikle Başkan Mao'ya yönelik anti-Marksistlerin getirdiği “dar-deneyci”, hatta “milliyetçi” suçlamasını içeren eleştiriler bilinmektedir.

Eleştiri

sahiplerinin iddiası Mao'nun her şeyi pratikle açıkladığı, Marksizm adı altında Çin'e özgü milliyetçi formülasyonlar ürettiği vb'dir. Ve tabii ki bunu yaparken, diğer Marksist ustalardan alıntılar yapmaktan da geri durmuyorlar. Diğer bir anlatımla Marks'a, Lenin'e dayanarak Mao'nun ne kadar “anti-Marksist” olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar. **Çarpıtma ve tahrifata dayalı bu çabaların beyhude olduğu, yine Mao'nun sıkça vurguladığı, “gerçeğin biricik kıstası olan toplumsal pratik” tarafından da ispatlanmıştır.** İspatlanmaya da devam ediyor.

Marksistler insanın üretimdeki faaliyetini, bütün diğer faaliyetlerin belirleyicisi olarak alırlar. Yani insan bilgisi,

esas olarak maddi üretimdeki faaliyete dayanır. İnsan bu üretim içinde doğa ve toplum yasalarını inceler, kavrar. Bu temas, bu pratik ilişki olmadan, var olan çelişkileri görmek, neden ve niçin sorularına bilimsel yanıtlar bulmak oldukça zordur.

Başkan Mao yoldaş, bu konuda şunları söylüyor: **“İnsanın toplumsal pratiği sadece, üretimdeki faaliyetle sınırlı değildir. Sınıf mücadelesi, siyasi hayat, bilimsel**

ve sanatsal uğraşlar gibi daha birçok biçime bürünür. Sözün kısası, bir toplumsal varlık olarak insan, toplumun pratik hayatının bütün alanlarına katılır. Dolayısıyla, insan ile insan arasındaki farklı ilişkileri değişen ölçülerde öğrenmesi, yalnızca maddi hayat aracılığıyla değil, aynı zamanda siyasi ve kültürel hayatı (her ikisi de maddi hayata sınımsız bağlıdır) aracılığıyla da olur. Bu, diğer toplumsal pratik türleri arasında özellikle sınıf mücadelesi, bütün değişik biçimleriyle insan bilgisinin gelişmesi üzerinde derin bir etki yaratır”.

Açıkça görüldüğü gibi, hayatın bü-

tün alanında değişimin ve değiştirmenin yolu pratikten geçiyor. Yaşanan değişim ve gelişimleri görmek de pratik bir incelemeyi dayatıyor. Elbetteki pratikte öğrendiğimiz, elde edeceğimiz bilgiler de dolaylı ve dolaysız temelde olacaktır. Mesela A kişisi için dolaysız olan bilgi, B kişisi için dolaylı olabilir. Burada önemle görülmesi gereken, B kişisi için dolaylı olan bilginin, A kişisi için dolaysız olduğu ve B'nin, A'nın pratik tecrübeleriyle elde edip teorileştirdiği, tecrübe haline getirdiği bir devrimci teoriden yararlandığıdır. Nitekim bugün başka ülkelerin deney ve tecrübelerinden yararlanıyoruz. Ama, bunu yaparken de geneli somuta uygularken, yaratıcı olmamız gerekiyor diyoruz. Yaratıcılığımızı bir yana bırakıp, genel, evrensel doğruları basma kalıp bir tarzda uygulamaya kalkarsak, pratik başarısızlık kaçınılmaz olur. Çünkü, bu yöntem pratik bir incelemeyi hafife alıyor. Oysa bir binanın inşa edileceği yer dahi ciddi bir incelemeyi gerektiriyor. Zemin etüdü yapılmadan ortaya konulan planın sağlıklı olup olmadığı her zaman tartışmalıdır. Somutu incelemeyi, genel doğrulardan hareketle çözüm reçeteleri sunmaya kalkmanın da pratik sakıncaları olacaktır.

Şu açık ki, kafamızda tasarladığımız veya hararetle bir şekilde savduğumuz fikirlerin hayat bulması için dış dünyanın nesnel yasalarına uyması gerekir. Eğer bu yasalara uygunluk arzetmiyorsa, pratik başarısızlık o zaman kaçınılmaz olur. Demek ki burada görülmesi gereken gerçek, kafamızdaki planların mevcut ortamda hayat bulma imkanlarına sahip olmasıdır. Bunu, en iyi kavramanın, anlamının yolu da toplumsal pratiktir. Mesela, işçilerle, köylülerle, halk gençliğiyle vd. kısacası devrimden menfaati olan güçlerle yüzleşmeden, bu güçler cephesinde yaşanan farklılaşmaları ve değişimleri görmeden, genel doğrulardan hareketle perspektifler sunmaya kalkmak gerçeklerle ne ölçüde uyum halinde olabilir? Lenin yoldaşın şu söylemine kulak vermeliyiz: “Pratik, teorik bilgiden daha yüksektir. Çünkü, sadece evrensellik değeri değil, dolaysız güncellik değerine de sahiptir”. Ve yine Mao yoldaşın: **“Diyalektik materyalist Marksist felsefenin iki önemli özelliği vardır. Birincisi, Onun sınıfsal niteliğidir. Çünkü, diyalektik materyalizm proletaryanın hizmetinde olduğunu açıkça ilan eder. İkincisi, Onun uygulanabilir**

Peki somutluğu nerede arayacağız? Tabii ki toplumsal pratikte. Yüzümüzü işçilere, köylülere, gençliğe döndüğümüz oranda, onların sorunlarına vakıf oluruz. Ki bugün, esas sorunlar da pratiğe dönük bu faaliyetlerde geri düzeyde olmamızdan kaynaklanıyor. Oysa militan bir pratik kitlelerle bütünleşmemizi, ideolojik ve siyasal anlamda daha da derinleşip netleşmemizi sağlar. Elbette ki, pratik faaliyette, MLM genel, evrensel ilkeler bizim için ortalığı aydınlatan bir fener niteliğindedir. Biz bu aydınlıktan aldığımız güçle kendi yolumuzu kendimiz çizip yürümeliyiz.

oluşudur ve her fırsatta teorinin pratiğe bağımlı olduğunu, teorinin pratiğe dayandığını ve Ona hizmet ettiği gerçeğinin altını çizer”.

Proletarya Partisi'nin pratiğe ve kitlelere dair sıkça vurgu yapmasının nedeni tam da yukarıda ifade etmeye çalıştığımız MLM düşünüş tarzıdır. Yani, kitlelerle bağların önemli oranda koptuğu bir ortamda, “**kitlelerin sorunlarına esasta vakıfız**” diyebilir miyiz? Diyemeyiz. Peki vakıf olmadığımız sorunlar hakkında doğru çözümler sunabilir miyiz? Tabi ki sunamayız. Komünist Parti önderliklerinin rapor sistemine yaptıkları vurgunun önemini de tam burada aramak lazım. Tabi ki burada yüzeysel, soyut raporlardan söz etmiyoruz. Sözünü ettiğimiz rapor, mevcut çelişkileri, kitlelerin özlem ve istemlerini, yaşanan farklılaşmaların nedenini vb. içeren raporlardır. Diğer bir ifadeyle, somut durumu içeren ya da Lenin yoldaşın söylemiyle “**güncellik değerine sahip**” nitelikte olması gerekir.

Peki somutluğu nerede arayacağız? Tabi ki toplumsal pratikte. Yüzümüzü işçilere, köylülere, gençliğe döndüğümüz oranda, onların sorunlarına vakıf oluruz. Ki bugün, esas sorunlar da pratiğe dönük bu faaliyetlerde geri düzeyde olmamızdan kaynaklanıyor. Oysa militan bir pratik kitlelerle bütünleşmemizi, ideolojik ve siyasal anlamda daha da derinleşip netleşmemizi sağlar. Elbette ki, pratik faaliyette, MLM genel, evrensel ilkeler bizim için ortalığı aydınlatan bir fener niteliğindedir. Biz bu aydınlıktan aldığımız güçle kendi yolumuzu kendimiz çizip yürümeliyiz. Bu pratik yürüyüşün bizi bir dizi engelle yüzleştireceği açıktır. Her engeli aşmak bizim için bir sorgulama, bir soru cevap sürecidir. İşte devrimci teoriyi bu somut durum üzerinde inşa edeceğiz. İnşa ettiğimiz bu teori üzerinden yükleneceğiz, yüklenmemiz gerekir. “**Somut şartların somut tahlili**” ilkesinin pratik anlamı da budur.

“**Bilgi ile pratik, bilmek ile yapmak arasındaki ilişki**” üzerine değerlendirmeler yaparken Başkan Mao yoldaş, şunları söylüyor: “Bir zamanlar pratiğimizde bazı dogmacı yoldaşlarımız vardı. Bunlar, uzun bir zaman ‘**Marksizm bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur**’ şeklindeki gerçeği inkar ederek ve insanları Marksist eserlerden yerli yersiz aktardıkları sözler ve cümlelerle ürkütürken Çin devriminin tecrübesini reddettiler. Bir zamanlar dar-deneyci yoldaşlarımız da vardı. Bunlar uzun bir zaman kendilerini kendi bölük pörçük tecrübeleriyle sınırladılar. Teorinin devrimci pratik için ne kadar önemli olduğunu kavramadılar ya da devrimi bir bütün olarak görmediler. Var güçleriyle, ama önlerini görmeden çalıştılar. Bu iki türden yoldaşların özellikle de dogmacıların hatalı fikirleri 1931-1934 yılları

rında Çin devrimini ağır kayıplara uğrattı”.

Burada sözü edilen dogmacıların başındaki Vang-Ming 1930 yıllarında Sovyetlerde eğitim görmüş, Sovyet deney ve tecrübelerini teorik olarak öğrenmiş ve elde ettiği bu tecrübeleri de basma kalıp bir tarzda Çin pratiğine uygulamaya kalkmıştır. Sonuç, tam bir yıkım. Kır ve şehir diyalektliğini, Çin özgülünde kırların önemini, Halk Savaşının zorunluluğunu kavramayan Vang-Ming ve şürekası, üç yüz bin kişilik orduyu, otuz bine indirme başarısını(!) göstermiştir. Burada esas terslik nerede? Somut çözümlemelerde geneli basmakalıp bir tarzda uygulamaya kalkma pratiğindedir. Elbette ki bu dogmatik düşünüş tarzının sahiplerinin kafasındaki düşünceler, Çin'in nesnel durumuyla uygunluk arz etmiyordu. Onlar Çin'de Sovyet tarzı bir devrimin benzerini yaratmaya çalışıyorlardı. Ve bunu da Çin toplumunun somut durumunu gözardı ederek yapmaya kalkıyorlardı. İşte bu pratik, dogmatik bir pratiktir. Somutu incelemekte hastalıklı olan bu pratik, evrensel ilkelerden hareketle başarı elde etmek hayalciliğinden kendini kurtarmıyor.

Diğer **hastalıklı ve tehlikeli tutum ise; devrimci teoriyi küçümseyen, somutluk adına her şeyi kendi pratiğinde arayan, diğer devrimci pratiklerden öğrenmeyi yadsıyan dar-deneyci yaklaşımlardır.** Bu yaklaşım sahipleri çoğu zaman bölük-pörçük bilgilerden hareketle, somutluk adına imkan dahilinde olan birçok şeyi dahi imkansız hale getirebiliyorlar. Ve tüm bunları “koşullar teorisi”nin arkasına gizlenerek yapıyorlar. Marksist yaklaşım, Marksist yöntem dogmatik ve dar-deneyci yaklaşımları reddederek, MLM evrensel ilkeleri de somuta yaratıcı bir tarzda uygulamakla başlar.

Ve sonunda söylenmelidir ki incelemenin mihenk taşı da toplumsal pratiktir. Ki Marks yoldaş da toplumsal yaşamın pratik olduğunu söylüyor. Neden böyle diyor Marks? Çünkü Marks'a göre insanın bilinci, insanın ilk defa geçim ve üretim araçlarını üretebildiği anda ortaya çıkmıştır. Diğer bir söylemle “**bilgi, ancak toplumsal pratik içinde ortaya çıkar**”. Toplumsal pratikten bağımsız bir bilgi

Pratiğin belirleyiciliğine dair yapılan vurgunun karşısına konan devrimci teorinin, toplumsal pratiğin bir ürünü olduğu gerçeği gözardı ediliyor. Gözardı edilen diğer bir olgu da ekonomide, siyasette yalnız yaşanan, bugüne dair değil, geleceğe dair yapılan somut bilimsel çözümlerin sınıf mücadelesinin yasalarına uygun olarak ortaya konduğu gerçeğidir. Ki, bu çözümlerlerin ana hatları da sınıf mücadelesinin yasalarını oluşturur. Yani, sınıf mücadelesinin yasaları toplumsal pratikten gelmektedir.

düşünmek idealizmdir. Yine, bilgi toplumsal pratik tarafından belirlenir. Marks'ın “**toplumsal yaşam, bilinci belirler**” formülasyonu da bu anlayışın özetidir. Ve yine pratikten çıkan bilgi yeniden pratiğe dönmek zorundadır. Burada önemle kavranması gereken şey, teori ile pratiğin arasındaki ilişkidir. İkisi arasındaki uyumun esas olarak başarının, uyumsuzluğun ise başarısızlığa temel teşkil ettiği gerçeğinin görülmesidir.

Toparlayarak özetleyecek olursak, bu konuda Başkan Mao'yu dar-deneycilerle suçlayan, Başkan Mao'nun pratik üzerine tezlerini, diğer ustaların tezleriyle karşı karşıya koyanlar şu değerlendirmelere yanıt vermek, en azından bir açıklama getirmek zorundalar:

Engels “**tatlımın yenmesi onun ispatıdır**” diyor. Yine Lenin yoldaş; “**yüzmeyi öğrenmek için insan kendini suya atmalıdır**” diyor. Ve Başkan Mao da “**armudun tadını öğren-**

mek için onu yiyerek değiştirmeliyiz” diyor. Devamla, pratiğe bakış açısının bilgi teorisinin ilk ve temel bakış açısı olduğunu söylüyor Lenin yoldaş.

Dikkat edilirse, pratiğin önemi, pratiğin belirleyiciliği, pratiğin değiştiriciliği ve dönüştürücülüğü konusunda birbirini yadsıyan değil, tam aksine birbirini doğrulayan, tamamlayan pratik değerlendirmeleri söz konusudur. Ki Başkan Mao yoldaşın somut inceleme, çelişmeler ve genel olarak felsefi anlamdaki katkıları sıradan ya da basit katkılar değildir.

Her bir faaliyetçimizin çalışmalarında gözden kaçırmaması gereken önemli bazı noktaların altını çizecek olursak; **öncelikle, söylemlerimizde, değerlendirmelerimizde, sonuçlarımızda somut verilere dayanmalıyız.** Ve değişimi esas, pratik bir süreç olarak ele almalıyız. Çünkü pratik, sorgulayıcılık demektir. Bilimsel sorgulayıcılık ise; çözüm gücünü, çözüm iradesini ortaya çıkarma süreci demektir.

Yetkileri kısıtlanan MGK Genel Sekreterliği'nin bünyesindeki Toplumla İlişkiler Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı bünyesinden alındı ve Toplumla İlişkiler Bürosu adıyla 81 ile yayıldı.

Türkiye'de her kente "Psikolojik Harekat Merkezi"

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin evrensel hukuk açısından hiçbir dayanağı yoktur. Adı üzerinde bu uygulama bir yönetmelik olduğu için yasa olarak meclisten çıkmamıştır. İlgili bakan ya da bakanların resmi onayı ile yürürlüğe giren bu tür yönetmeliklerin, aynı zamanda yargı tarafından denetlenmesi de mümkün değildir.

Radikal gazetesinin "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'ni yayınlanmasının ardından başlayan tartışma ülke gündemindeki yerini halen koruyor. Kurulduğu günden itibaren "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin içeriği hakkında böylesine geniş bir bilginin burjuva basında yer alması bir ilk oluşturması bakımından bile incelemesi gereken bir konudur.

42 maddeden oluştuğu söylenen "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin ön plana çıkartılan maddesi "Psikolojik Harekat" ile ilgili olan kısımdır. "Gizli" yönetmeliğin "Toplumla İlişkiler Başkanlığı"nın görevlerine ilişkin 23. maddesinin d fırcasında şunlar yer almaktadır;

"d. Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nin emir ve direktifleri ile;

1. Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği, toplumun huzur ve güvenliği anayasal rejimin korunmasında;

2. Türk toplumunu Atatürkçü düşünce, Atatürk ilke ve inkılapları, milli ülkü ve değerler etrafında birleştirerek, milli birlik ve bütünlüğü bağlayıcı her türlü psikolojik tedbirin alınmasında;

3. Anayasa düzenine, milli birlik ve bütünlüğe, Türk milletini Atatürkçü düşünce, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve milli ülkü ve değerler etrafında birleştirerek milli hedeflere yönlendirmeye karşı, yurtiçi ve yurtdışında oluşan tehdidin etkisiz kılınmasında;

Milli Güvenlik Kurulu kararları ile bunlara ilişkin Bakanlar Kurulu kararlarına istinaden gerekli olan psikolojik harekat, hizmet ve faaliyetlerini planlar, ilgili bakanlık, kamu ve özel kurum ve kuruluşlarda bu konudaki uygulamaları koordine, takip ve kontrol eder, görevli birimleri planlar istikametinde yönlendirir."

Görüldüğü gibi, MGK'nın "gizli" yönetmeliğin'de "Toplumla İlişkiler Başkanlığı"nın görevi, "psikolojik harekatı" planlamak ve bu noktada çeşitli kurum ve kuruluşları yönlendirmek olarak belirleniyor.

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin evrensel hu-

kuk açısından hiçbir dayanağı yoktur. Adı üzerinde bu uygulama bir yönetmelik olduğu için yasa olarak meclisten çıkmamıştır. İlgili bakan ya da bakanların resmi onayı ile yürürlüğe giren bu tür yönetmeliklerin, aynı zamanda yargı tarafından denetlenmesi de mümkün değildir.

Egemen sınıfların sömürülerini sürdürebilmeleri için bu tür uygulamalar doğal ve kaçınılmaz olarak her devlet örgütlenmesinde yasalarda yer almayan ya da yasalarda belirtilen içeriğinden farklı içeriğe sahip olarak vardır. Faşist TC'nin kuruluşundan bugüne kadar 80 yıllık tarihinde de bu tür örgütlenmeler, faaliyetler olmuştur. Komünist Önder Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilişinden, çeşitli Kürt katliamlarına kadar bu tür örgütlenmeler kullanılmıştır. "Kontr-gerilla" örgütlenmeleri de 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası özellikle ABD emperyalizminin etkisi altındaki ülkelerde komünist, devrimci ve ulusal hareketlerin bastırılması için sayısız katliamlara imza atmıştır. Ülkemizde bu tarz örgütlenmelerin 1960'ların sonundan itibaren gelişen devrimci hareketler ve Kürt Ulusal Hareketiyle birlikte sayıları artmıştır.

"Psikolojik harekat"ta egemen sınıfların sömürülerinin devamı için oluşturulan bir örgütlenmedir. Bu örgütlenmelerin görevi şiddet, kontr-gerilla taktikleriyle kazandığı farz edilen dost tarafın, reformlar vb. uygulamaları devreye soktuğu, daha doğrusu fiilen halka kabul ettirdiği ve bu amaçla yıkıcı propagandanın yapılmasıdır. Özellikle psikolojik savaş yürütülürken çeşitli kitle iletişim kanallarında halka davranış ve düşüncesinin kendi çıkarları doğrultusunda devamını sağlar. Kısacası beyinlerin etki altına alınmasını amaçlar. Bunun içinde tüm kurum ve kuruluşları buna göre şekillendirir. Devrimcileri kötüleme, operasyonları haklı gösterme, devrimcilerin ve halkın moralini bozmaya çalışırken, kendi güçlerinin moralini yüksek tutmayı amaçlar.

Bu yöneme bir bütün olarak dünya genelinde emperyalistler, egemenliklerinin devamı için sürekli olarak başurmaktadır. Örneğin ABD emperyalizmi Irak işgali öncesi Saddam Hü-

seyin'in bir diktatör olduğunun, elinde kimyasal ve biyolojik silahlar bulunduğunun ve bu nedenle dünya halkları için bir tehdit oluşturduğunun propagandasını yaparak, Irak'a yönelik yapılacak bir saldırının geniş kitleler tarafından destek bulmasını amaçladı. O dönemde, silah denetçilerinin Irak'ta hiçbir kimyasal silaha rastlamadığı yönünde yapılan açıklamalara da, medyada çok fazla yer verilmeyecek silah denetçilerinin çalışmalarının engellendiği safsatası yapıldı. Şimdi ise işgalin ardından aylar geçmesine rağmen ABD emperyalizmi Irak'ta hiçbir kimyasal silaha rastlamadığını açıklamak zorunda kalmaktadır.

Faşist devletin hakim sınıflarının sömürüsüne devam etmesi için bir dizi aygıtı, örgütlenmesi ve yöntemi vardır.

MGK Genel Sekreterliği Toplumla İlişkiler Başkanlığı da "psikolojik harekat" sürdüren kurum olarak bunlardan biridir.

Ama yine işgali meşrulaştırmak için çeşitli araçları kullanmaya da devam etmektedir. Yine Bush ve çetesi Irak'ta ölen ABD'li askerlerin cenazelerinin halkın üzerinde olumsuz etki yapacağı gerekçesiyle medyada yayınlanmasını engellemektedir. Diğer yandan ise ABD ordusunun "güçlülüğü"nü çeşitli medya organları tarafından propaganda edilmesi dünya halklarına yönelik topyekün olarak yürütülen psikolojik savaşın birer örnekleridir.

Türkiye'ye baktığımızda bu tarz örnekleri yaşamın her alanında görmek mümkün. 19 Aralık katliamı öncesi dönemin faşist Başbakanı Bülent Ecevit, devletin hapisanelere hakim olmadığını belirterek şunları söylemekteydi; "Hükümet programının başarıyla uygulanması cezaevi sorununun çözümlüne bağlıdır" ve yine "cezaevlerinde otorite-asayiş sağlanmadan yurttan asayiş sağlanmaz." Keza operasyon görüntüleri televizyon ekranlarından naklen yayınlanarak halka da bir "uyarı" yapılıyor, "İsyan etme, senin de sonun böyle olur" deniliyordu. Yine ulusal hareketin geliştiği dönemlerde bizzat devletin kurumları tarafından işlenen katliamların, PKK'ye mal edilmeye çalışılması da "psikolojik hareket" a verilebilecek örnekler arasındadır.

SORUN TEK TEK KURUMLAR DEĞİL, DEVLETİN KENDİSİDİR

Egemen sınıfların sömürülerini sürdürmek için uyguladıkları yöntemlerden biri olan Psikolojik Harekat, Radikal gazetesinin "gizli" MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin belgelerini yayınlamasının ardından burjuva kalemlerinin köşe yazılarında da yerini aldı. Hiç şüphesiz burjuva basında tartışılan konular devrimci ve komünistler açısından bilinmeyen şeyler değil. Farklı olan tek şey bazı kavramların ve sözcüklerin burjuva basın kalemlerinin tarafından da kullanılması. Ancak kullanılan bu kavramlar her zamanki gibi gerçeklerin çarpıtılmasına yöneliktir. Örneğin burjuva basında "Acaba Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Ahmet Taner Kışlalı ve hatta Necip Hablemitoğlu cinayetleri birer 'psikolojik hareket' miydi?" (Radikal Gazetesi İsmet Berkan) soruları soruluyor. Bu durumu nasıl yorumlamak gerekir?

Her şeyden önce devlet, Lenin yolunun net ifade ettiği gibi, hakim sınıfların diğer sınıfları ezme aygıtıdır. Yaşadığımız topraklarda hakim sınıflar, emperyalizmin uşağı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır.

Devlete hakim olan bunlardır. Bu noktada, Radikal Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'nin sorduğu bu soru, devletin gerçek niteliğini aklamaya yöneliktir ve devleti bir bütün olarak değil de bazı kurumlarını hedef alarak halkın

raltılmış" oluyor. Ancak uygulamanın daha da genişletilerek devam edeceği görünen bir gerçek. Öyle ki MGK Genel Sekreterliği tarafından 28 ilde

Bakanlığımıza çok önemli görevler düşmektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesi etkinliği ve verimliliği arttırmak için söz konusu faaliyetlere verilen desteğin daha güçlü bir hale getirilmesi gerekmektedir."

Genelgede görüleceği gibi "psikolojik hareketin" daha etkili yapılması için görev valiliklere devredilmektedir.

Burada devletin a ya da b kurumun bu görevi yerine getirmesi çok da önemli değildir. Devlet kendi varlığını sürdürmek için bu tür aygıt, örgütlenme ve yöntemlerine defalarca başvurdu ve bundan sonra da en etkili şekilde başvurmaya devam edecektir. Burada önemli olan egemen sınıfın "psikolojik hareketi" karşısında, devrimci propagandanın bıkmadan usanmadan yapılmasıdır.

Egemen sınıflar propagandalarını yalan ve aldatmacalar üzerinden yaparken devrimciler gerçekler üzerinden propaganda yaparak halkı kazanırlar. Ne var ki egemen sınıfın kullandığı kitle iletişim araçları devrimci ve komünistlere oranla daha güçlüdür. Egemenler kitle iletişimindeki bu gücüyle kitlelerin bilincine değil, bilinçsizliğine dayanarak, uyutmak ve aldatmak için her şeyi yaparlar. Çünkü onlar ancak zorla, baskıyla, kirli yöntemlerle halkın içinde otorite sağlayabilirler. Devrimci ve komünistler ise gerçekler üzerinden halka giderler. Bu nedenle egemen sınıfın güçlü kitle iletişim araçlarıyla yapılan propagandalarının etkisiz hale getirilmesi, devrimci ve komünistlerin halka gitmelerindeki ısrarına bağlıdır.

Abdülkadir Aksu tarafından gönderilen genelgede "psikolojik hareketin" önemi şöyle vurgulanıyor; "Ülkemiz menfaatlerinin gerektirdiği konularda milli siyaset

ilkelere psikolojik hareket ile desteklenmesi gerektiği malumdur. Günümüzde bu konunun önemi daha da artmıştır. Bu konularda belirlenen psikolojik hareket programlarında

Psikolojik hareket siyasallaşacak

ANKARA (Cumhuriyet) - AK Parti Genel Sekreterliği tarafından düzenlenen toplantıda "psikolojik hareket" adı verilen bir aygıtın devletin bütününe ve halkın psikolojik hareketin aracına dönüşmesi istendi.

ANKARA (Cumhuriyet) - AK Parti Genel Sekreterliği tarafından düzenlenen toplantıda "psikolojik hareket" adı verilen bir aygıtın devletin bütününe ve halkın psikolojik hareketin aracına dönüşmesi istendi.

ANKARA (Cumhuriyet) - AK Parti Genel Sekreterliği tarafından düzenlenen toplantıda "psikolojik hareket" adı verilen bir aygıtın devletin bütününe ve halkın psikolojik hareketin aracına dönüşmesi istendi.

ANKARA (Cumhuriyet) - AK Parti Genel Sekreterliği tarafından düzenlenen toplantıda "psikolojik hareket" adı verilen bir aygıtın devletin bütününe ve halkın psikolojik hareketin aracına dönüşmesi istendi.

tepkisini

yanlı hedeflere yöneltilmesini amaçlamaktadır. Faşist devletin hakim sınıflarının sömürüsüne devam etmesi için bir dizi aygıt, örgütlenme ve yöntemi vardır. MGK Genel Sekreterliği Toplumla İlişkiler Başkanlığı da "psikolojik hareket" sürdüren kurum olarak bunlardan biridir. Tüm bunlar faşist diktatörlüğün bir parçası olmaktan koparılıp, kendi başına ele alındığında hem bir bütünlük olarak diğer aygıt, örgütlenme ve yöntemleri yok saymış oluruz. Bu, parçayı bütününe yerine geçirmek ve diğer parçalara gözümüzü kapatmaktır. Bu, aynı zamanda bütüne ve hem de bütünü

oluşturan diğer parçalara karşı mücadeleyi zayıflatır, saptırır, etkisiz kılar. Çeşitli dönemlerde faşist diktatörlüğün aygıt, örgütlenme ve yöntemlerden biri ön plana çıkabilir. Böylesi koşullarda yapılması gereken ne bu olguyu yok saymaktır ne de abartıp bütününe yerine geçirmektir. İsmet Berkan sorduğu soruyla "derin devlet" edebiyatı yaparak hedef tahtasına MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'ni koymaktadır. Böyle bir kavramla düzenin bir aygıtı, örgütlenme ve yöntemi bütününe yerine geçirilmektedir.

HER İLE "PSİKOLOJİK HAREKAT" MERKEZİ

22 Ekim tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan Murat Balbay'ın haberiyle birlikte Radikal gazetesinde yayınlanan haberlerin neden yayımlandığına da açıklık getiriyor. Murat Balbay haberinde, "psikolojik hareket" in Mayıs 2003 tarihinde MGK Genel Sekreterliği'nden alınarak valiliklere devredildiğini yazdı. Halkın büyük tepkisine neden olan MGK Genel Sekreterliğinin işlevi böylece "da-

Psikolojik hareket İçişleri'ne geçti

Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı, yasaya konulacak ek maddeyle "Milli güvenlik siyasetine ilişkin faaliyetler" den sorumlu olacak

Abdülkadir Aksu tarafından gönderilen genelgede "psikolojik hareketin" önemi şöyle vurgulanıyor; "Ülkemiz menfaatlerinin gerektirdiği konularda milli siyaset

ilkelere psikolojik hareket ile desteklenmesi gerektiği malumdur. Günümüzde bu konunun önemi daha da artmıştır. Bu konularda belirlenen psikolojik hareket programlarında

Georg W. Bush'un Irak'ta ölen askerlerin cenazelerinin medyaya yansımaları, gerilla cenazelerinin yayınlanması da psikolojik savaşın örnekleridir.

Gün gerçekliğimizi görme, zorluklarımızı aşmada ISRARLI OLMA GÜNÜDÜR

Kendi haklılığından ve meşruluğundan kuşkuya düşenler, sınıf savaşımında başarılı olamazlar. Burjuvazinin ideolojik saldırıları karşısında ayakta kalamazlar. Kendilerine hangi maskeyi takarlarsa taksınlar sonuçta sistemin bir parçası olmaktan kendilerini kurtaramazlar. Nitekim burjuvazinin ideolojik çöplüğü bu fırtınalı sürece göğüs geremeyip yenik düşen yorgun savaşçı ve döneğe ev sahipliği yapıyor.

Bugün dünyada her geçen gün yoksulluğun ve işsizliğin arttığı, emekçilerin ağır bedeller karşılığında kazandığı sosyal hakların birer birer budandığı ve dahası emperyalist ABD tarafından fiili işgallerin gerçekleştiği bir dönemin içinden geçiyoruz. Saldırganlığın daha da arttığı bu süreçte kitlelerin emperyalist sisteme yönelik tepkileri de gittikçe artmaktadır. Bu objektif durum ise **devrim mücadelesinin gelişmesinin olanaklarını daha da artırmaktadır**. Çünkü mevcut nesnel zemin devrim için müsaittir. Sovyet, Çin ve diğer ülkelerin Demokratik ve Sosyalist devrimleri böylesi nesnel zeminler üzerinde yükseldiler. Yani ezen ve ezilenler savaşımında, ezilenler tercihini komünist partilerden, sosyalizmden yana yaptılar. Diğer bir ifadeyle tercihini özgürlükten ve eşitlikten yana yaptılar.

Hiç şüphesiz emperyalist-kapitalist sistemin burjuva ideologlarının, kiralık kaleşörlerinin tüm demagogilerine rağmen, ezen ve ezilenler arasındaki mücadele sürüyor. Ezilenlerin yaşam standartları daha yüksek, daha demokratik ve özgürlükçü bir toplumda yaşama arzuları ve özlemleri de devam ediyor. Sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlüklerin bilimsel sosyalizme karşı işledikleri günahların ezilenler cephesinde sosyalizme karşı yarattığı derin güvensizliklerin boyutunu da burada arayacağız. Çünkü, sosyalizmin ilerici insanlık için tartışılmaz olan haklılığı ve meşruluğu bu sosyalist maskeli bürokratik burjuvalar nezdinde tartışılır hale gelmiştir.

Şunu açıkça ifade etmek gerekir ki **kendi haklılığından ve meşruluğundan kuşkuya düşenler, sınıf savaşımında başarılı olamazlar. Burjuvazinin ideolojik saldırıları karşısında ayakta kalamazlar. Kendilerine hangi maskeyi takarlarsa taksınlar sonuçta sistemin bir parçası olmaktan kendilerini kurtaramazlar. Nitekim burjuvazinin ideolojik çöplüğü bu fırtınalı sürece göğüs geremeyip yenik düşen yorgun savaşçı ve döneğe ev sahipliği yapıyor.**

Bu nesnel tablonun altını çizmek,

ümitsizlik ve çaresizliğin resmini çizmek değildir. Tam aksine **çaresizliğe çare bulmak için varolanı doğru tanımlama hassasiyetidir**. Tanımadan değiştirilemez. Yaşanan ideolojik-siyasal dejenerasyonun boyutu, beyinlerde ve yüreklerde yarattığı tahribatın çapı doğru bir tarzda görülmeden, düzeltmek için gereken enerji ve çaba da sarf edilemez.

Yakıncılık, pratikten kopuk söylemler sorunları çözmenin reçetesi değildir. Tam aksine bunlar bunalım

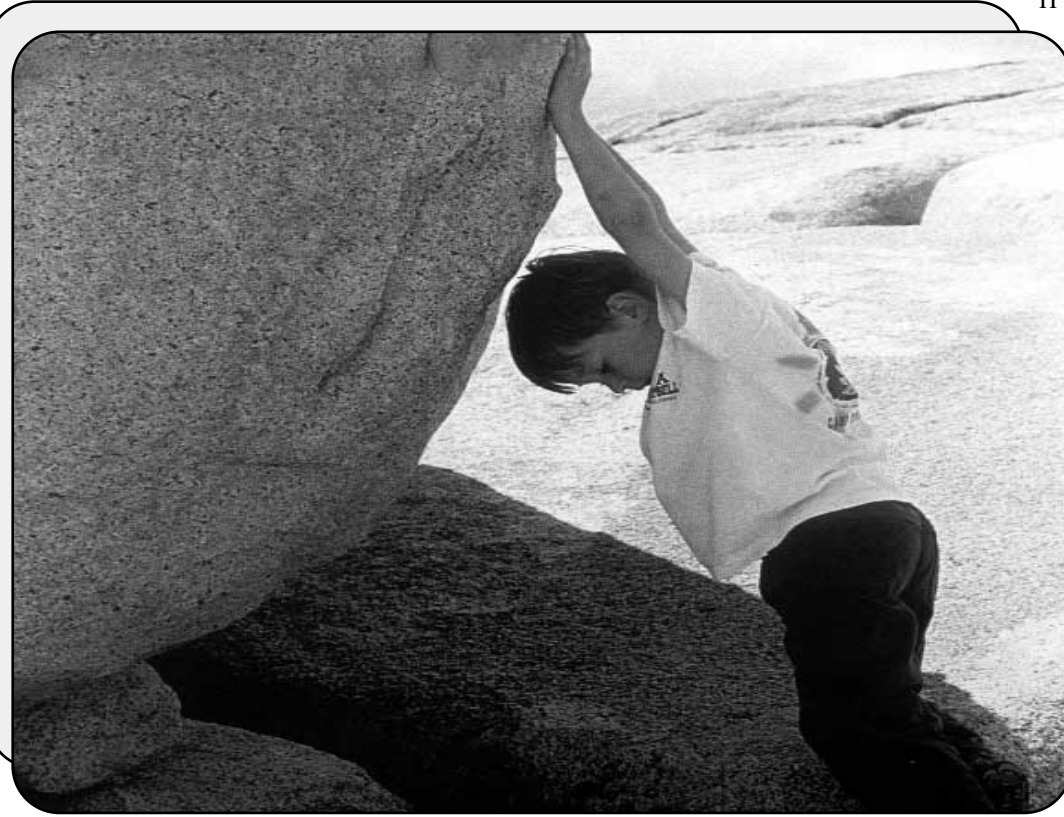
bulduğu durum vb. tüm faktörleri değerlendirmede hesaba katmaktır-katmak zorundayız. Ama tüm pratik başarısızlıklarımızı hep dışımızdaki objektif tabloyla açıklamaya kalkarsak, en sıradan başarısızlıklarımızı başka komite ve kişilere bağlarsak, her şeyden önce kendi kendimize hak-sızlık etmiş oluruz.

Nedenine gelince; **birincisi** kendimize karşı öz-eleştirel bir tutum içine girmediğimizden dolayı eksikliklerimizi gidermenin, yanlışlarımızdan

lukları karşısında üzüntü duyan ve yoldaşlarını olumsuzluklardan arındırmak için ilkeli ve yapıcı bir tarzda mücadele etmeyen militanın yoldaşlığı tartışılır. Ve tabii ki burada olması gereken yoldaşlık ilişkisinden söz edemeyiz. Bu ilişkinin olmaması, bu ilişkinin yaratılmaması pratik faaliyetlerimizi olumsuz yönde etkiler-etkileyeceği tartışılmaz bir gerçektir. Diğer bir gerçek ise her fırsatta altını çizdiğimiz ideolojik kırılmanın, ideolojik dejenerasyonun pratik sonuçları da çalışmalarımızda, ilişkilerimizde olumsuz birer tablo olarak karşımıza çıkar, çıkıyor da. Çünkü, ideoloji soyut değildir. İdeoloji yaşamımızın, ilişkilerimizin toplamıdır. Problemleri bir düşünüş tarzı, problemleri bir pratik yaratır. Bugün yaşanan olumsuzlukların kökenini de burada aramak gerekir.

Buna döne döne vurgu yapmamızın esas nedeni, var olan tabloyu onaylamak ya da hoş görmek değildir. Tam tersine bu tabloyla asla uzlaşmamak ve barışık yaşamamak gerekir. Ama değiştirmek için öncelikle varolanı doğru çözmek gerekir. Eğer biz bu olumsuzlukları yaratan zeminin etki gücünü iyi göremezsek, değiştirme sürecinde

gereken proleter sabrı da gösteremeyiz. Dahası yaptığımız teorik belirlemelerin ne tür pratik sonuçlara yol açabileceği bilimsel öngörüsüne sahip değiliz. Kaba bir örnek verirsek, hastaya kanser teşhisi koyarsak hastanın ölüm riski, ölümü bizim için sürpriz olmamalıdır. Elbette ki ölümü kabul etmek zor bir olaydır. Bu anlaşılır. Burada anlaşılmayan bu hastalık bu sonuca yol açmamalıydı feryadımız. Bunu söylemek hastalığın ciddiyetini, ölümcül gücünü görememektir, kavramamaktır. Diğer bir ifadeyle hastalığa dair teorik olarak ortaya konulan belirlemelerin pratik olarak ne tür sonuçlara yol açacağı gerçeğini yeteri kadar bilince çıkaramamaktır.

re-çeteleridir. Ve devrimci mücadelede gerilemelerin, duraksamaların olduğu dönemlerde bu bunalım reçeteleri revaçta olur. Bu reçetelerin ana fikirlerinden biri de kendisini bütünü bir parçası olarak görmeme ve kendisini hep olumsuzluklardan muaf tutma duruşudur. Bu düşünüş ve şekilleniş tarzının parti ve devrim davası karşısındaki duruşu samimi değildir. **“her şeyin başı dürüstlüktür”** söyleminin buradaki yeri oldukça zayıflamıştır. Burada devrimci saflık, yoldaşlık ve proletaryanın ahlakı, önemli oranda dejeneredir edilmiştir.

Oysa olması gereken, dış faktörleri yani uluslararası gelişmeleri, devrimci ve komünist hareketin içinde

arınmanın yolunu kendi elimizle tıkmış oluruz. **İkincisi**; her şeyi kendimiz dışında ararsak doğal olarak kendimize de bir misyon yüklememiş oluruz. Eğer devrimcilik değiştirme ve dönüştürme eylemiyse, burada dışındaki olumsuzlukları değiştiren, dönüştüren bir eylemden, iradeden söz edemeyiz. Burada bireyle sınırlı kalmış “doğrular” söz edebiliriz. **Bu durum “doğru” sahipleri için anlaşılır ve anlamlı olabilir. Ama sınıf savaşımı için ne anlaşılır ne de kabul edilebilir bir şeydir.**

Çünkü her partili militanın en doğal görevlerinden biri de yoldaşlarına karşı taşıdığı sorumluluktur. Yoldaşlarının başarılarında sevinç, olumsuz-

“GERÇEKLERİ OLGULARDA ARAMALIYIZ”

Neden ve sonuçlarıyla birlikte zaaflarımızı bilimsel bir tarzda ortaya koymada sıkıntılarımız bulunmaktadır. Ama sosyal pratik sonuçlardan hareketle de olsa yarattığımız bu olumsuz tabloyu görmemizi sağlıyor. Ancak bu tabloyu yaratan nedenleri doğru bir tarzda çözümleyip ona uygun bir pratik sergilemediğimizden dolayı, bu zaaflarımızı aşmamız da mümkün olmuyor. Ve yine bu doğru pratik hattı uygulamada yeterince ısrarlı ve denetleyici olmadığımızda pratiğimiz döne döne aynı zaaflarımızı tekrarlama pratiği oluyor.

Burada söylem ile pratiğin arasında bir uyumun olmadığı ve dolayısıyla sonuçlardan hareketle yapılan belirlemelerin sınıf savaşımı için hiçbir anlam ifade etmediği de görülmesi gereken diğer önemli bir gerçektir.

Marksist-Leninist-Maoistler gerçeği olgularda ararlar. Olgular ise mevcut tablo içinde varolan gerçeklerdir. Bu gerçekler tablonun iç ilişkileridir, çelişkileridir. Bunlar görülmeden, bilimsel tarzda çözümlenmeden ortaya doğru çözüm reçeteleri koymak da mümkün değildir. Dolayısıyla

çözüm reçetesi olarak sunduğumuz şeyler ya başka ülkelerin deneylerine dayanan kalıpcı “çözümler”dir. Ya da subjektif niyetimize uygun olarak sunduğumuz “çözüm” reçeteleridir. **Bu durumda da subjektivizm ve doğmatizm ikilemi arasında dönüp durmak kaçınılmaz oluyor.**

Evet, uluslararası devrimci deney ve tecrübelerden yararlanacağız. Dikkat ederseniz yararlanacağız diyoruz. Tekrarlayacağız demiyoruz. Tekrarlamak, kendi gerçekliğini incelemeden, kendi çözüm reçetelerini üretmeden başka reçetelerle sorunlara çözüm arama, çelişkileri çözme pratiği demektir. Bu pratik başarı değil, başarısızlığı üretir. Çünkü bu pratik, gücünün kalıbına uygun bir teoride olmuyor.

Demek ki başarının ilk adımı somutu incelemek ve bu somuta yanıt olacak teoriyi üretmekle atılır. Çalışmalarımızda atacağımız her adım, izleyeceğimiz her yol, gidasını bu bilimsel düşünüş ve yürüyüş tarzından almak zorundadır. Diğer bir anlatımla, diğer ülkelerin, partilerin tecrübe ve deneylerinden öğreneceğiz. Kendi tarihi tecrübelerimizden öğreneceğiz. Ama daha da önemlisi, içinde bulun-

duğumuz koşulları bilimsel olarak çözümleyip ona uygun pratik adımlar atma bilimselliğini, cüretini göstermemiz gerekir. Ve elde edeceğimiz tüm bu genel tecrübelerde, pratik adım atma sürecinde bize yol gösteren birer ışık olarak görmeliyiz. Fakat **biz, kendi aydınlığımızı kendi zemini-miz üzerinde yaratma becerisini göstermeliyiz. Mücadelenin ihtiyaç duyduğu nokta tam da budur.**

Doğru bir incelemenin olmadığı bir yerde, sistemli, doğru bir pratikten söz edemeyiz. Proletarya Partisi'nin 7. Konferansında da dikkat çektiği gibi, siyasal geriliğimiz, inceleme tarzındaki zayıflığımız bizi kaçınılmaz olarak anti-MLM pratik hatlara yöneltiyor.

Şu açık; subjektivizm kapsamlı ve sistemli bir incelemeyi reddeder. “Gerçekler yerine” niyetleri koyar. Subjektif düşünüş tarzına sahip olanlar genelde kendi küçük dünyalarının öfkelerinden hareketle, ülke ve dünya sorunlarına hükmetmeye kalkan çözümlerini çantalarından, sözcüklerinden, dillerinden asla düşürmezler. Dayandıkları en önemli nokta ise, Marksist klasiklerdeki alıntılardır. Onlar için koşulların, şartların yani

devrimin objektif ve subjektif güçlerinin durumu, düşmanın durumu, uluslararası siyasal gelişmeler vb. hiçbirinin önemi yoktur.

Ne yazık ki bugün saflarımızda da benzeri anlayışların etkisi vardır. Ve bu anlayışlarla doğru bir tarzda mücadele etmek bir zorunluluktur. Yine Proletarya Partisi'nin 7. Konferansında da dikkat çektiği gibi, pratik çalışmalarımızda, inceleme tarzımızda bütünsellikli ve sistemli bir bakış açısından çok soyut, parçalı bilgilerle sonuca gitmeye, sonuçlar çıkarmaya çalışıyoruz. Bu da olmayınca teorimizi giderek haklılığımızı ve meşruluğumuzu sorgulamaya başlıyoruz. Daha da kötüsü gerçekliğimizden kopuk, bu soyut teorik bilgilerden hareketle kendi gerçekliğimizi görmede zorlanıyoruz.

Gelen eleştiri ve önerilere kendimizi kapatıyoruz. Bu ben merkezci düşünüş tarzı, kolektif çalışmayı, kolektif üretimi sekteye uğrattırıyor. Yukarıdan aşağıya doğru bu olumsuz şekillenişe karşı sorgulayıcı ve sorgulatıcı olmak zorundayız. Unutmamak gerekir ki, tüm bu eksikliklerimizi ancak kolektif bir irade ve kolektif bir çabayla aşarız.

PUSULA

PARTİ KOMİTELERİ BİRER SAVAŞ MÜFREZESİDİR

Parti komiteleri, proletaryanın ideolojisini-politikasını-yönelimini kitlelere taşıyan bilinç müfrezeleridir. Bilinç müfrezelerinin sınıf donanımı ve sınıf terbiyesi güçlü olmak zorundadır. **Taşınacak sınıf bilincindeki gerilik, çalışma tarzındaki plansız-programsızlık, ilkesizlik görev ve sorumlulukların layıkıyla yerine getirilmesini engeller.**

Meydan muharebelerine, savaş alanlarına her yönüyle donanımlı ve hazırlıklı çıkan savaş müfrezelerinin savaşı kazanma şansı vardır. Aynı şekilde bilinç müfrezeleri olan parti komiteleri de çok yönlü hazırlığı ve kuşanmışlığı olmadan kitlelere sınıf bilincini taşıyamaz, onları parti etrafında örgütleyip, sınıf düşmanlarına karşı layıkıyla savaşamaz, örgütlemeyi hedeflediği kitleleri sınıf düşmanlarına karşı savaştıramaz.

İyi bir komuta ve kumanda merkezi olmadan fırtınalı denizlere, okyanuslara açılmak mümkün değildir. Tecrübeli ve donanımlı bir pilot ekibi olmadan saatlerce gökyüzünün sonsuzluğunda yolculuk yapmak mümkün değildir. Denizden, okyanuslardan, gökyüzünden korkarak yolculuk yapılmaz. Yolcu taşınmaz. Ölümünden korkarak, savaş meydanla-

rında zafer kazanılamaz.

Önderlik meselesi, proletaryanın devrim mücadelesinde kilit meseledir. Bu sorunun çözümünün kavranması, devrim sorunlarının kavranması demektir. Önderlik sorununu ne kadar çözüyorsak, devrim sorunlarını o denli kavramaya başlamışız demektir.

“Başarılı bir önderlik, mutlaka proleter kitlelerle en yakın birliği gerektirir” Lenin. Aynı şekilde, Proletarya Partisi yoğun bir parti faaliyeti sayesinde büyük devrimci kitlelerin örgütlü ve gerçek önderi olabilir. Yoğun bir parti faaliyetinin amacı, kitlelerle yakın bir birlik sağlayarak, güçlü bağlar kurarak, onları parti etrafında örgütlemeye çalışmaktır. Bu amaç için yoğun bir propaganda ve canlı bir ajitasyon faaliyeti gerekir. Devrimci bir hareket geliştirmek, kitlelerle güçlü bağlar kurarak sağlanır. Kitleler kendiliğinden örgütlenmez, onlara önderlik edilmeden savaşmaz.

Tarih boyunca, egemen sınıflar tarafından kitlelere empoze edilen, gerici düşüncelerin, gerici önyargıların kırılıp, parçalanması uzun erimli bir mücadele sonucunda başarılır. Bilinç müfrezelerinin önünde duran

bu görevin zor ama başarılmasız olmadığını belirtmek gerekir.

Gerici düşünce ve gerici önyargıların parçalanması sürekliliği sağlanan canlı propaganda ve ajitasyon faaliyetiyle canlı politik faaliyetle mümkündür. Devrimin ustası, kitleleri örgütleme öğretmeni Lenin yoldaş, parti faaliyetinde izlememiz gereken yolu gösteriyor. **“Parti ne kadar zayıf olursa olsun yine sistemli ve verimli örgütlenmiş köklü propaganda ile heyecanlı siyasi olaylardan veya tüm ekonomik sistemi etkileyen büyük çapta grevlerden yararlanabilir.”**

Çok yönlü politik ajitasyonun ve gerçekleri açıklayan propaganda faaliyetinin sürdürülmesi siyasal hareketlenme dönemlerinde acil bir nitelik kazanır. Bu görev üstlenilmek zorundadır. Kitlelerin, politik canlılık içinde geçen bir sürede, sessizlik içinde geçen onlarca yıldan daha fazla şey öğreneceğini unutmamak gerekir.

Mevcut sisteme ve kurulu düzene karşı her devrimci hareketi, her toplumsal kıpırdanış ve protesto hareketlerini destekleyip, bu hareketler içinde yer alıp, politik ajitasyon ve propaganda çalışmamızla bilinç taşımamızdır. Kitlelerin her hareketliliği sınıf bilinçli proletaryanın teleskopu ve mikroskobu altına alınmalıdır. **Dışında uzağında kalmak, kitle mücadelesinin önemini, kitlelerin devrimdeki rolünü kavramamak**

demektir; bu hakkı sınıf bilinçli proletarya kullanamaz. Kitlelerin bizleri anlamama hakkı vardır. Ancak bizlerin kitleleri anlamama hakkımız yoktur, böyle bir hakka sahip olamayız. Devrim yapma hakkını kullanma iddiasında olanların kitleleri anlamama hakkının olmadığı unutulmamalıdır.

Emperyalist haydutların Irak'ı işgal sürecinde ve devamında, kitle eylemlerinde zayıf da olsa bir kıpırdanma yaşanmaktadır. Bilinç ve savaş müfrezeleri bu kıpırdanışlarını örgütlü bir güce; her kıpırdanışı bir direniş mevzisi haline getirmelidir. Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, bugün Irak halkına karşı sorumluluk bilincini ve enternasyonal görevini daha somut hale getirmek zorundadır. Bu somutluk emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı direniş mevzilerini çoğaltmaktır. Irak halkının, Filistin halkının yanında olmak emekçi halkımızı sürekliliği sağlamış gerilla savaşımı perspektifiyle örgütlemek ve savaştırmaktır. Kitleleri örgütlemekte, parti örgütlerini sağlamlaştırmakta, enternasyonal dayanışmayı güçlendirmekte silahlı eylemler, silahlı karşı koyuşlar ve silahlı saldırılar fevkalade bir ihtiyaçtır.

Silahlı propaganda ve ajitasyon, kitleleri örgütlemekte ve parti örgütlenmesini sağlamlaştırmada önemli bir faktördür.

Dünya ABD'ye karşı yine ayakta

Latin Amerika'da sokaklara yayılan protestoların gösterdiğini, anketler de gösteriyor. Latin Amerika ülkelerinde yapılan bir anketin sonuçları, Bush karşıtı görüşlerin sadece Arap ülkelerinde

ya da Asya'da veya Avrupa'da yaygın olmadığını gösterdi. Latin Amerika'nın en büyük ülkesi Brezilya'da halkın yüzde 98'i ABD Başkanı George Bush hakkında olumsuz görüşlere sahip. Meksika'da da Bush hakkında olumsuz düşünceleri olduğunu söyleyenlerin oranı sadece yüzde beş.

Anket sonuçlarına göre, Latin Amerika halkının şüpheyle yaklaştığı bir başka konu da ABD'nin bu ülkelerle imzalamak istediği serbest ticaret anlaşmaları. İmzalanması durumunda 34 ülkeyi kapsayacak ve 800 milyonluk bir pazar oluşturacak serbest ticaret anlaşmalarının, daha çok ABD yararına olacağına inanılıyor. Örneğin Brezilya'da ankete katılanların üçte ikisi böyle bir anlaşmada kâr sağlayacak tarafın Washington olacağını söyledi.

Irak Stratejik Araştırmalar Merke-

zi'nin yaptığı bir başka araştırma da, koalisyon askerlerini işgalci olarak görenlerin sayısının yüzde 66'ya yükseldiğini ortaya koydu.

Irak Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin 7 kentte bin 620 kişi arasında yaptığı kamuoyu yoklamasına göre, "ülkede son üç ayda istikrar ve güvenliğin kötüleştiği" görüşünde

olanların oranı yüzde 46 olarak belirlendi. Ankete göre, koalisyon askerlerini "özgürleştirici güç" olarak görenlerin oranı yüzde 14'e gerilerken, koalisyon güçlerine karşı olanların oranı yüzde 50, koalisyon güçlerine destek verenlerin oranıysa yüzde 33.

IRAK'IN İŞGALİ AMERİKA'DA PROTESTO EDİLDİ

ABD'nin başkenti Washington'da, Beyaz Saray'a doğru protesto yürüyüşü düzenleyen onbinlerce ABD'li, ABD yönetiminin Irak politikasını protesto etti.

Ellerinde ABD askerlerinin Irak'tan çekilmesini isteyen pankartlar taşıyan göstericiler, 26 Ekim günü Washington Anıtı'nın önünde bir araya geldikten sonra Beyaz Saray'a doğru yürüyüşe geçtiler.

Bolivyalı köylülerden toprak işgali

Bolivya'da topraksız köylüler, 21 Ekim günü eski Devlet Başkanı Gonzalo Sanchez de Lozada'nın eşi Ximena Iturralde'nin ailesine ait bir mülkü işgal etti.

Toprak Bakan Yardımcısı Henry Oporto, La Paz'da yaptığı açıklamada, topraksız köylülerin cumartesi akşamı La Paz'ın 80 kilometre güneyindeki 1800 hektarlık mülke girdiğini ve tesislere zarar verdiğini belirtirken, işgalci köylülere bu mülkü terk etmeleri için 24 saatlik süre verileceğini söyledi.

Oporto, "Kendi rızalarıyla çıkmazlarsa, ülke kanunlarına uygun olarak güvenlik güçleri duruma müdahale edecek" dedi ve Angel Duran başkanlığındaki "Topraksız Köylüler Örgütü"nü, istifa eden Sanchez de Lozada'nın ülkeden ayrılmasını, siyasi olarak nitelediği bu eylemi düzenlemek için fırsat bilmekle suçladı.

Eski başkanın eşinin toprakları, toprakların bir kısmının işlenmediğini söyleyen aynı örgüt üyeleri tarafından temmuzda da işgal edilmişti.

riciler, 26 Ekim günü Washington Anıtı'nın önünde bir araya geldikten sonra Beyaz Saray'a doğru yürüyüşe geçtiler.

Gösteriyi ortak düzenleyen Barış ve Adalet İçin Birleşildi ile Uluslararası ANSWER (Savaşı ve Irkçılığı Durdurmak İçin Şimdi Harekete Geçin) örgütlerinin yetkilileri, 145 kentten gelen 100 bin kişinin gösterilere katılarak kendilerine destek verdiklerini ifade ederken, caddelerde görev yapan polisler ise göstericilerin sayısının 20-30 bin arasında olduğunu iddia ettiler.

Savaş karşıtları ve Irak'ta görev yapan ABD askerlerinin aileleri basına yaptıkları açıklamalarda, Irak'ta giderek artan asker kayıplarının ve aylarca süren sessizliğin ABD'de savaş karşıtı hareketin canlanmasını teşvik ettiğini dile getirdiler.

Bir festival havasında geçen gösteriler sırasında göstericilerin caddelerde "İşgali sona erdirin. Şimdi onları eve getirin" şeklinde şarkılar söyleyerek, sloganlar attıkları gözlemlendi. Kimi göstericilerin çocukları ve köpekleriyle katıldıkları yürüyüş sırasında, bazı göstericiler göstericilerin "Usame Bin Rumsfeld" yazılı tişörtler giymesi dikkat çekti.

BUSH'A ENDONEZYA

HALKINDAN DA PROTESTO

ABD Başkanı Bush'un altı ülkeyi kapsayan gezisinde gittiği her yerde halkın protestolarıyla karşılandı. 22 Ekim günü Endonezya'daki protestoların ardından son durak yeri olan Avustralya'da ABD Konsolosluğu'na yürüyen yaklaşık 2 bin kişi, yolları trafiğe kapattı ve savaş karşıtı sloganlar attı.

Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in saldırıları sürüyor

Nepal'de 2-10 Ekim tarihleri arasındaki Dashain (Dushera) festivali sırasındaki 9 günlük ateşkesin ardından Nepal Komünist Partisi (Maoist) liderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu (PLA) tarafından tüm ülkede gerçekleştirilen eylemlerle yanılıyor. Hergün pusu kurma, mayın döşeme, komando saldırıları, sabotajlar ve cezalandırma gibi onlarca eylem yapılıyor ve bu eylemler düşmanı geniş çaplı bir savunma durumuna zorluyor.

Devrimci askeri hareketin yeni aşaması, Banke bölgesindeki Silahlı Polis Ana Kampına 10 Ekim gecesi gerçekleştirilen saldırı ile başladı. Bununla birlikte çeşitli nedenlerden kaynaklı saldırı başarısız oldu ve PLA ciddi kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kaldı. 18 saat içinde 12 Ekim'de Dang Bölgesindeki Bhalwang'da benzer bir kampa düzenlenen saldırıyla bu kayıp telafi edildi. 25'ten fazla kraliyet paralı askeri öldürüldü ve birçok silah ele geçirildi.

En büyük zararı veren pusu ve mayınlama Loti Bölgesindeki Ghanteshwar Gaira'da 15 Ekim günü gerçekleştirildi. Saldırı sırasında 20 asker ölümlen 6 tanesi de sağ olarak yakalandı, ancak bunların tedavisi yapıldıktan sonra serbest bırakıldı. PLA bu saldırıda da ağır silah ele geçirdi.

16 Ekim günü de 3 RNA görevlisi Sindhuli'de, 3 polis Palpa'da bir polis de Jhapa'da öldürüldü. 19 Ekim'de Dang, Por-

sa, Dhankuta ve Pupandehi bölgelerinin her birinde farklı pusularda birer polis savaş dışı bırakıldı. 20 Ekim günü de Chitwan'da, RNA paralı askerlerine başarılı bir pusu atıldı. 22 Ekim'de de Saptari'de bir askerin öldüğü onlarcasının yaralandığı pusu gerçekleştirildi.

Ekim'in son haftasında yapılan eylemlerden biri de 28 Ekim'de Navalpasari bölgesindeki bir karakolun 200 kişilik bir gerilla grubuyla basılmasıydı. Karakola ateş açan gerillaların bomba atması sonucu 6 polis öldü. Gerillaların, Pohara'daki bir kamu binasına da bombalı saldırı düzenledikleri ve binada ciddi hasar meydana geldiği belirtildi.

YOLDAŞ GAURAV'IN DURUMU HALA BELİRSİZ

19 Ağustos'ta tutuklanan Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in Siyasi Büro üyesi Chandra Pradesh Gajurel'in tutukluluğu devam ederken, geleceği hakkındaki belirsizlik de sürüyor. En son 15 Ekim'de mahkemeye çıkarılan Gajurel'in Nepal gerici devletine iade edilip edilmeyeceği konusunda da net bir sonuç çıkmadı.

Bir kez daha 15 gün sonrasına ertelenen duruşmada Çenya Yüksek Mahkemesi Hindistan devletine Gajurel'in iade edilip edilmeyeceğine 15 gün içinde yanıt verilmesini istedi. Sınırdışı kararının verilip verilmeyeceğinin, yasal faktörlerden çok Hindistan yönetici sınıfının politik kararına bağlı olacağı açıktır.

Gajurel'in yaşamı ve özgürlüğü için Hindistan'ın çeşitli yerlerinde ise ilerici demokratik güçlerin sesleri yükseliyor. Gajurel mahkemenin karşısına getirildiği saatlerde dokuz örgüt tarafından onun özgürlüğü için bir yürüyüş gerçekleştirildi. Güney Hindistan eyaletinde de Gajurel'in Yaşamını Savunma Komitesi oluşturuldu. Aynı şekilde Yeni Delhi'de de Prof. Manoranjan Mohanty, Anand Swarup Verma ve benzeri ileri gelen aydınlar ve insan hakları aktivistleri tarafından Yoldaş Gaurav'ı (C.P. Gajurel) Savunma Komitesi kuruldu.

FORD FABRİKALARINDA DİRENİŞ

Ford fabrikalarından (3 bini Belçika'da, 1 700'ü Almanya ve geri kalanı Kuzey Amerika'da olmak üzere) 12 bin işçinin atılma kararı Ford işçilerini hareket geçirdi. Belçika-Genk'te 9 bin işçi, 3 bin işçinin işten atılmasını ve binlerce işin de alt sözleşmelerinin kaybedilmesini engellemek için mücadele ediyor. Ford, 15 yıl önce kömür ocaklarının kapanmasından beri bölgedeki tek büyük fabrika durumunda ve Genk'te her 4 gençten biri işsiz. İşçiler birkaç milyarderin yasalar ve sözleşmelerle alay edercesine kendilerini cezalandırmasını kabul etmiyorlar.

Ford-Genk geçtiğimiz yıl ekim ayında sendikalarla toplu sözleşme anlaşmasına imza atmıştı. Bu anlaşma, 2006'ya kadar Ford'da çalışan 9 bin işçinin korunmasını garanti altına almaktaydı. Ford, aynı zamanda Flemish (Belçika'nın kuzeyi) Bölgesinin hükümetiyle yaptığı 900 milyon Euro'luk anlaşmayı da sona erdi. Ford'un işçi sınıfına yönelik bu saldırılarına karşı Belçika İşçi Partisi (BİP) ve militan sendikalar işçilerle birlikte, tüm güçleriyle mücadele edeceklerini açıkladılar.

Rusya'da maden kazası

Rusya'da su basan bir kömür madeninde 5 gün mahsur kalan 13 işçiden 11'i kurtarılrken 2'sinden ise bir haber alınmadı. Rus yetkililer, madendeki diğer iki işçiden birinin öldüğünü, diğerinin ise hala kayıp olduğunu açıkladılar. **Rostov bölgesinin güneyindeki** bir kömür ocağında yaklaşık 200 metre derinlikten fişkıran su, yerin 800 metre altında çalışan işçilerin çıkış yolunu kapatınca, madende çalışan 65 işçi mahsur kalmıştı. İşçilerden 52'si geçen ilk aşamada yapılan müdahaleler sonucunda kurtarılmıştı.

Yurtdışında işgal karşıtı eylemler

ATİF Duisburg'un yaptığı çağrı sonucu İnitativ e.V., Demokratik Halklar Derneği ve HRD adlı islami bir kurumun da içinde yer aldığı Platformun, **27 Eylül** günü ikinci Filistin İntifadasının üçüncü yılı vesilesiyle, günümüz koşullarında ise Irak işgaliyle bütünleştirip bir yürüyüş yapma kararı alındı. 300 civarında kitlenin katıldığı eyleme Proletarya Partisi taraftarları da aktif katılım sağladı. TKP/ML MK-SB'nin Irak'taki işgale ilişkin yayınladığı bildiri, yürüyüş güzergahı boyunca yaygın bir şekilde dağıtıldı. **Yürüyüşe ayrıca ATİK, ATIF ve ILPS de pankartları ve flamalarıyla katılım sağladılar.**

6 Ekim ve 24 Eylül tarihleri arasında ATİF Duisburg ve İnitativ e. V. adlı Alman kurumunun ortaklaşa düzenlediği iki tartışma toplantısı yapıldı. İlki 24 Eylül'de olan Irak'taki işgale ilişkin hem saldırı öncesi hem de işgal sonrası Irak'ta bulunan bir gazeteci ile oradaki gelişmeler üzerine bir bilgilendirme ve tartışma toplantısı düzenlendi. Ardından 6 Ekim günü Filistin'deki politik tutsakların avukatlarından olan Mahmud Abbas ile oradaki politik tutsakların durumu ve son siyasal gelişmelere ilişkin düzenlenen toplantı da enternasyonal ilişkilerin geliştirilmesi açısından olumlu etkinliklerdi.

15 Ekim tarihinde **Açılım Hukuk Bürosu**'ndan bir

avukatın katıldığı, F Tiplerindeki son durum, yeni tip hapishaneler ve bunların evrensel ve hukuksal boyutlarına ilişkin Almanca-Türkçe bir tartışma toplantısı düzenlendi.

Etkinlikte ülkemizde yeni yapılan hapishanelerin mimarı ve hukuksal boyutu, F tiplerinde avukatların, ailelerin ve tutsakların yaşadıkları hak ihlalleri hakkında bilgi verilirken, F tipleri olgusunun uluslararası emperyalist politikalarından bağımsız ele alınmaması gerektiği ve bunlara karşı insani bir görev olan karşı durma hakkını herkesin kullanması gerektiği vurgulandı.

Duisburg'da YDG tarafından diğer gençlik örgütlerine yapılan çağrıya olumlu yanıt veren, TECAK, DGH, İnitativ e. V. ile oluşturulan platform 25 Ekim günü Türk devletinin Irak'a asker göndermesi sorununa ilişkin gençlik örgütleri olarak bu karara karşın yapılan yürüyüşe 200 civarında bir kitle katılım sağladı. Almanca, Kürtçe ve Türkçe, **"Irak'a Türk askeri göndermesine hayır"** yazılı ortak pankartla beraber ATİK, ATIF, YDG ve ILPS imzalı pankartların taşındığı yürüyüşe Proletarya Partisi taraftarları da parti flamalarıyla katıldı. Daha sonra ATİK tarafından ATİF Duisburg Derneğinin konuya ilişkin sinevizyonu eşliğinde bir seminer verildi.

Dünyadan Notlar

EMPERYALİZME KARŞI DİRENİŞ: HALKLARIN ORTAK TEPKİSİ

Dünyadaki gelişmeler kitlelerin hoşnutsuzluklarının hızlı bir yükseliş içinde bulunduğunu göstermektedir. En son Bolivya'da ekonomik krizin tüm yıkıntılarının altında bırakılan ezilenlerin başkaldırısına tanık olduk. Kitlelerin hoşnutsuzluklarını ortaya koymasına her yerde olduğu gibi Bolivya'da da burjuvazi azgınca saldırdı. Bolivya halkı yaşadıklarının hesabını sormanın bedelini ödemektedir. Ve bu bedel ödetme politikası dünyanın her yerinde burjuvazinin varlık koşulu halindedir. Bolca demokrasiden, insan haklarından, özgürleştirmeden vs. bahsedenler Bolivya'daki bu katliam boyutundaki devlet müdahalelerine ses çıkartmamaktadır. Şaşılacak bir durum yok. Çünkü, orada kan dökülen kendileri ile aynı sınıftandırlar. Onlar da sömürünün tepesinde yer alanlardır. Ve çok iyi biliyoruz ki, **mevcut devletlerin hepsi burjuvazinin elinde birer sömürü ve zulüm aygıtıdır. Sömürünün kârı büyük burjuvalara akıtılıyorsa orada demokrasi sorunu yoktur!.. Orada sadece baskılara dayanma gücü olmayan güçsüz halklar vardır...Onların sömürüye ve zulme katlanmaları için terbiye edilmeleri gerekir o kadar!!!**

Bolivya'da yaşananlar insanlığın gerçekte hangi zıtlıklar temelinde ilerlediğini göstermektedir. Aynı şekilde DTÖ protestosunda da bu durumu yaşadık. **"İmparatorluk" kurduğu iddia edilen ABD ve onunla birlikte İngiltere Irak'taki saldırganlıkları karşısında aynı zıtlıkların ürünü olan çetin bir direniş ile karşı karşıya bulunmakta.** Dünya ezenlerin ve ezilenlerin; burjuvazi ile proletaryanın ve bu iki sınıfın tarafında saf tutanların güçlü mücadelesini yaşamaktadır. Bolivya'daki olayları bu içerikte değerlendirdiğimizde bu gelişme de bizim için hiç

de anlamsız, tek başına bir olgu olarak gözükmeyecektir.

Emperyalizmin "serbestleştirme" politikası ile dünya halklarının yoksullaşması aynı sürecin iki kutbunu oluşturmaktadır. Emperyalizm ile dünya halkları aynı süreçte iki zıt yolda yürümeye devam ediyor.

ABD ve AB'deki emperyalist güçler Latin Amerika'yı ve dünyanın geri kalmış tüm ülkelerini ürettikleri ucuz mamul mallarla doldururken, mevcut işbirlikçi/uşak devletleri sundukları ekonomi politikaları uygulamaları koşuluyla borçlandırmakta ve bu ülkelerdeki sanayiye tüm yanlarıyla budarken aynı zamanda yoksulluk, açlık, işsizlik yaratmaktadır. Bu ülkelerde devletler kamu borçlarının ödenmesini vergilere ve kimi devlet kurum veya kuruluşlarının satılmasına bağlamış durumdadır. Bu, hem halkın görece sahip olduğu sosyal hakların ve iş olanaklarının gaspı ve hem de ülke pazarının ve gelir sağlayıcı olanakların emperyalist tekelere peşkeş çekilmesidir. Bugün Bolivya'da yaşananları dün Brezilya'da, Arjantin'de, Meksika'da, Peru'da da izledik. Bu ülkelerde halkların neden başkaldırılara giriştiğini incelediğimizde, bugün ülkemizde de yabancı olmamız ve hatta dünyanın her yerinde yaşanan sorunlara rastlıyoruz. Özelleştirme, borçlanma, işsizlik, açlık, artan sefalet... Orada da halk devletin emperyalizmle olan ilişkisini sorguluyor. Orada da emperyalist devletler, IMF, DTÖ ile yapılan anlaşmalar halkın yoğun tepkisine neden olmaktadır. **Sömürünün kaynağına yönelen halk hareketleri** dünyanın hemen her yerinde ortak öfkelere burjuvazinin yüzüne çarpmaktadır.

Emperyalist tekel sömürü çarkını genişletmek ve sarsılan ekonomilerini ayakta tutmak için dünya halklarını aldatmakta yo-

ğun çabalar harcamaktadır. 1990'larda tüm dünya ülkelerinin gündemini alan ve "serbestleşme" denen talan politikasını kabul ettirmek için emperyalistler tüm çabalarını ortaya koydular. "Serbestleşme" politikasını kabul ettirmek için Cancun'da düzenlenen DTÖ toplantısında amaçlarına tam olarak ulaşamadılar. Oysa ABD'nin ve de AB'nin uygulamalarında serbestleşme diye bir olgu gerçekte yoktur. Emperyalist medya tekelleri Cancun'da geri kalmış ülkelerin "serbestleşme"ye karşı direndiği yalanını emperyalist devletleri "serbestleşme" yanlısı göstermek adına sürekli empoze ediyor. Oysa aynı emperyalist devletlerin kendi tarım ihracatçıları için sağladıkları teşvikler geri kalmış ülkeler için de bu medya tekelleri için de sır değildir. **Amacı geri kalmış ülkelerdeki tarım üretimini dumura uğratmak ve buralardaki üretimin yerine kendi tekelini koymak olan "serbestleşme" politikası son çeyrek yüzyıldaki muazzam yoksullaşmanın önemli bir parçasıdır.** Aynı olguyu AB üyesi olan ve tarım üretimine dayalı ekonomilere sahip ülkelerde de görebiliriz. Bu ülkelerde ticaretin serbestleştirilmesi ülke tarım üreticilerinin muazzam kayıplarına neden olmakta ve tarım emperyalist tekelin kontrolüne geçmektedir. ABD'nin ve de AB'nin bu ikiyüzlü politikalarından vazgeçmesi olasılık dahilinde değildir. Kendilerini "Küreselleşme karşıtları" olarak niteleyenlerin ve de emperyalist devletlerle bir uzlaşma sağlamayı hedefleyenlerin göz ardı ettikleri olgu **bu politikanın tekel için, emperyalist devletler için bir varlık koşulu olduğudur.** ABD için ifade edecek olursak, ekonomik olarak önemli sorunlar yaşayan ABD'nin en önemli sorunu bilindiği gibi bütçe açıklarıdır. Bütçe açıklarının en azından mevcut haliyle korunması için dahi bu politikanın vazgeçilemez olduğu rahatlıkla görülebilir. Bununla birlikte sirtı tekelere dayanan devlet yöneticilerinin siyasi varlıklarının devamı için de bu politika gereklidir. Onları siyasi olarak ayakta tutan güçler ekonomik istemlerinin aksi davranışları asla kabul edemezler. ABD'deki tarım ihracatçılarının geri kalmış ülkelerdeki tarıma üstünlük sağlamaları ve bu ülkelerde

tekel olmaları bu politikanın uygulanmasını şart koşmaktadır. Emperyalist tekelin kolları tüm dünya ülkelerine sarılmaktadır. **Bu kolların zayıflatılması onların yaşamsal damarlarını kesmekle aynı şeydir. Devletlerin varlık koşulu egemen sınıfların çıkarlarını korumak ise eğer, tekelere sirtını dayayan devletlerin bu politikalarından vazgeçeceğini sanmak sadece aptal rüyalar görmektir. Bu aynı özellik AB için de geçerlidir.**

Latin Amerika'da halklar bu politikanın acı sonuçlarını yoğun bir şekilde yaşamaktadır. Cancun'da tüm devletlerin üzerinde uzlaşma sağlayabildikleri bir anlaşma olmadı. Ancak özellikle ABD ikili anlaşmalarla aynı politikayı sürdürmeye devam etmektedir. Bağımlı uşak devletlerin de bu ikili anlaşmalara genel olarak hayır diyemeyeceği kimse için sır değildir. Ancak, bu devletlerin karşı karşıya buldukları ciddi bir halk muhalefeti var. Onları endişelendiren de sadece bu gerçektir.

Bolivya'da halk dağılmış, esas olarak örgütsüz bir başkaldırıya girişti. Kuşkusuz bu başkaldırı bastırılacak ve en iyisinden hükümette bazı değişiklikler olur ve aynı politikalar devam ettirilir. Ancak bu demek değildir ki, halk başarısızlığa mahkumdur. Hayır, bu doğru değildir. Halkın yenilgileri objektif nedenlere dayanmamaktadır. Halkın yenilgileri esas olarak subjektif nedenlere dayanmaktadır. **Halkın kurtuluş mücadelesine önderlik edenlerin dirayetsizliğinin, halkın örgütlenmedeki zaafınının, savaşa bilincindeki geriliklerin ürünüdür yenilgiler.** Ve her yenilgi bu olumsuzlukların görülmesinin bir deneyimi olmaktadır. Halkın gerçek gücü yenilmezdir. Çünkü halklardan daha güçlü bir başka kesim hiçbir zaman olmamıştır ve halkın kendi gücünden daha yetkin bir silah da icat edilememiştir ve edilemez de. Bolivya halkı silahlı bir gücü olmadıkça, bastırılmaz karmasığa nasıl savaşaacağını öğrenmedikçe, zayıf bir güç iken güçlü ve yenilmez bir güç olmanın uzun süreli bir mücadeleden geçtiğini ve en önemlisi de MLM'de önderlikte birleşmedikçe yenilgiler yaşayacaktır. Bütün gelişmeler eninde sonunda halkın bilincini geliştirecektir. Tarih buna tanıklık.

O büyükten küçüğe herkes için farklıydı

19 Kasım 1990 tarihinde Dersim'de TC güçleriyle TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Perihan Çolak, Hasan Altıntaş, Fazlı Kaya ve Süleyman Kor şehit düştü. Şehit düşenlerden Perihan Çolak'ın yengesi ile yaptığımız söyleşiyi yayımlıyoruz.

Mesela çocuklara çok düşkündü. Aşırı bir düşkünlüğü vardı çocuklara karşı. Aile içinde olsun, aile dışında olsun sözü dinlenirdi. Birşey olacaksa ona akıl danışırdık. Birşey olduğunda dengelerdi terazi gibi. Öyle bir yapısı vardı. Sonra zaten evden ayrıldıktan sonra bağımız koptu. Şehit düşmeden 1,5-2 yıl önce görmüştüm en son Perihan'ı.

-Şehit düştüğü haberini nasıl aldınız? Ailesi nasıl karşıladı?

Benim eşim ailede çok soğukkanlı, sakin olduğu için telefonda haber verdiler. Perihan'ın şehit düştüğünü söylediler. Eşim de ailesine haber verdi. Tabi dağda şehit düştükten iki gün sonra haberimiz oldu bizim. Sonra aile hemen toplandı, bizimkiler gittiler. Oraya gittiklerinde zaten gömmüşlerdi. Yani orada avukat tuttuk. Savcılığa falan başvurdular. Tekrar oradan çıkıp burada defnettiler. Perihan 19 Kasım'da şehit düşmüştü. 5-6 gün kaldı orada toprakta. Burada 24 Kasım'da toprağa verdik.

Cenazeyi almaya gittiklerinde beklemek çok kötüydü, acı vericiydi. Geldiğinde söyleniyordu sonuçta, verdiği mücadele içinde şehit düştü diye. Ama gene de bir can işte, dayanması zor oluyor. Kaynanam yaşlı olmasına rağmen, farkındaydı herşeyin. Ağıt yakılırken, marşlarla, devrimci türkülerle ağıt yakıldı cenazesinde. Onun için çok farklıydı.

zaman. Çok iyi hatırlıyorum. Benim kız var şimdi, o da halasına çok düşkündü. Bunlar, içerdekilere baskı yapıyor, ailelere görüş hakkı verilmiyor diye Sultanahmet'te bir oturma eylemi yaptı. Aileler sabaha kadar orada oturmuşlardı. Çok iyi hatırlıyorum. Hatta dışarıda da biz ziyaretçiler,

-Bize Perihan Çolak'ın yetiştiği koşulları anlatır mısınız?

-Perihan Sivas Zara'nın köylerinden bir ailenin oniki çocuğundan biriydi. Aile çok kalabalık bir aile ve daha sonra İstanbul'a Gülsuyu'na taşınıyorlar. Perihan burada çalışmaya başlıyor ve fabrikada işe giriyor. Zaten ailesi gerici bir aile değil yani, o yüzden ona bir baskı yapılmıyor. Zaten abisi de devrimci olduğu için yabancı değiller. Devrimci olmasında abisinin de bir etkilenmesi olmuş olabilir. Perihan birkaç farklı işte çalıştıktan sonra burada çalıştığı fabrikadan gözaltına alındı ve tutuklandı. Daha sonra 3-5 yıl hapisnede kaldı. Birkaç farklı hapisnede yattı. O dönemde abisi de hapisnede yattı. Perihan hapisneden çıktıktan sonra tutuklu yakınlarının aileleriyle beraber eylemlere katıldı. Hatırladığım, Ankara yürüyüşüne katılmıştı mesela. İnsan Hakları Derneği'nin de üyesiydi. Yani nerede bir eylem olsa, Perihan hepsine katılırdı o

oradaki aileler bekliyor. Yani o zaman hepimizin durumu da iyi bir durum değildi. Bir bakkaldan birşeyler alıp ekmeğin arasına koyup onlara götürüyorduk. Yazdırarak alsak da. Karşıya gidip baktığımızda hep tutuklu yakınları ve analarla birlikte eylemlere katılıyordu. Kayınvalidem (Perihan'ın annesi) yaşlıydı. Ama nere olsa onun peşinden gidiyor, o da eylemlere katılıyordu.

Sonra Perihan evden ayrıldı.

-Perihan'ın kişisel özelliklerinden bahsedebilir misiniz? Ailesiyle olan ilişkileri nasıldı?

-Perihan'la ilgili, bizle paylaşmak istediğiniz herhangi bir anınız var mı?

O kadar çok anısı var ki hangi birini anlatayım bilemiyorum. Her anımızın beraber geçtiği zamanlar vardı, mesela biz beraber otururduk onunla. Yani aynı dairenin içindeydik. Ben kayınvalidemle oturuyordum. Arada ev-

den ayrılıp tekrar geliyordu, geldiğinde oturur konuşurduk, düşüncelerini aktarırdı bana paylaşırdık. Evdeki tüm aileyle böyleydi bu. Perihan'ın ken-

dinden büyük bir abisini düşün, ya da evdeki en küçük çocuğu düşün, hepsi ona karşı farklıydı. Yani belki de onun farklılığından ileri geliyordu bu. Ben böyle düşünüyorum yani.

Eşim bile şu anda bazen birşey olduğunda "Perihan olsaydı" diyor. Bizim hareketlerimizi eleştirirken onu örnek gösteriyor. Çünkü Perihan herhangi birşey olduğunda pat diye söylerdi, açıksözlüydü. "Bunu böyle yapıyorsunuz, doğrusu o değil bu" diye anlatırdı. Biz kızmazdık, başka ehtiler eleştirse kavga edebilirdik ama Perihan'a karşı yoktu böyle birşey.

KAVGANIN YAPITAŞLARI OLDULAR

Kasım 1954: Cezayir'de FLN (Ulusal Kurtuluş Cephesi) Fransız emperyalistlerine karşı ayaklanma başladı.

9 Kasım 1918: Berlin Ayaklanması (Spartakistler)

7 Kasım 1930: Filipinler Komünist Partisi kuruldu.

17 Kasım 1973: Yunanistan'da Askeri Cunta tarafından öğrenci katliamı gerçekleştirildi.

10 Kasım 1976: İsmet Akdemir, Rıza Akdemir, Hüseyin Akdemir

19 Kasım 1977: Zülfikar Uralçin

20 Kasım 1978: Ramazan Can

8 Kasım 1979: Veli Karasu, Eşref Şahlar

14 Kasım 1979: Mustafa Sarıtaş, Şenol Yol

Kasım 1980: Necdet Oynargül, Hasan Gazoğlu

6 Kasım 1980: Raci Yılmaz

19 Kasım 1981: Ali Sarıbal

8 Kasım 1983: Ali Haydar Aslan

18 Kasım 1983: Hıdır Utan

Kasım 1984: Doğan Erdem

19 Kasım 1990: Perihan Çolak, Hasan Altıntaş, Fazlı Kaya, Süleyman Kor

7 Kasım 1993: Fethiye Batmaz

19 Kasım 1993: Serap Kolukırık (TDP)

4 Kasım 1994: Ecevit Balcı (MLKP-K)

15 Kasım 1999: Abdullah Balkır

7 Kasım 2001: Eyüp Samur, Nail Çavuş (DHKP-C)

12 Kasım 2001: Muharrem Çetinkaya (DHKP-C)

5 Kasım 2001: Arzu Güler (DHKP-C), Sultan Yıldız, Bülent Durgaç, Barış Koç (Küçük Armurtlu direniş evi baskını)

19 Kasım 2001: Tülay Korkmaz (DHKP-C)

8 Kasım 2002: Serdar Karabulut (DHKP-C)

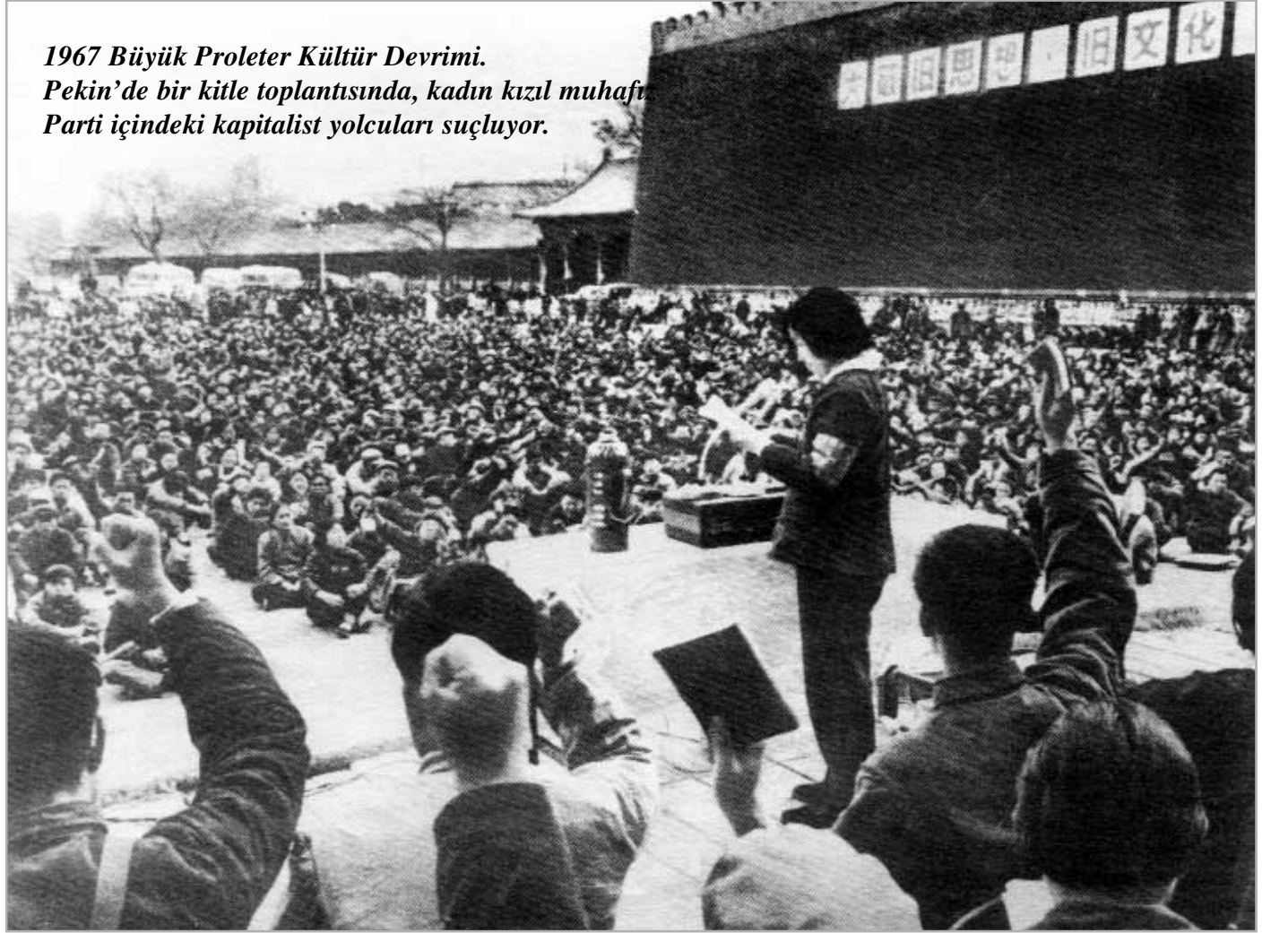
19 Kasım 2002: İmdat Bulut (DHKP-C)

Büyük Proleter Kültür Devrimi

Devrimin zaferle taçlandırılmasından yani 1 Ekim 1949 Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasının üzerinden 16 yıl geçtikten sonra 10 Kasım 1965'de dört yıl sürecek olan Büyük Proleter Kültür Devrimi başlatılıyor. "Sosyalizmin bir geçiş rejimi olarak rolü; gelecekteki komünist rejime hazırlanmaktadır. Fakat bu geçiş çok hızlı olmamaktadır ve Çin komünistleri de bu safhanın tarihte uzun bir dönemi kapsamak zorunda olduğunu belirtmektedirler. **Sosyalizm aşamasında da çeşitli eşitsizliklerin ve sosyal çelişmelerin bulunması şaşılacak bir olgu değildir.** İşbölümü ve kafa ile kol emeğinin ayrılması bu çelişmeleri ve eşitsizlikleri yaratmıştır. Bu ayırım varolduğu sürece, aydınlar yine sadece birkaç kişinin yaşayabileceği erişilmez elit bir tabaka oluşturacaklardır. Öğrenim, rekabet esasına dayanacak ve kolektif olmaktan ziyade, kişisel ihtirasları körükleyecektir. Aynı olgu sanat ve edebiyat dünyasında da geçerlidir. Kapitalist ve feodal toplumlarda kültür bir ayrıcalıktır. **Bu nedenle kültürlü olmak demek, nüfusun büyük bir çoğunluğunun yararlanamadığı fırsattan yararlanmak demektir.** Bu nedenle sosyalist rejimler, bu kültür görünüşünü benimsemiş birçok aydını miras edinirler. Görünüşte rejimi benimsemiş görünseler de, alışkanlıkları ve psikolojileri emekçilerinkinden uzak olmaya devam edecektir.

Bu durum çerçevesinde 1965 yılında Mao Zedung tarafından başlatılan

*1967 Büyük Proleter Kültür Devrimi.
Pekin'de bir kitle toplantısında, kadın kızıl muhafızlar
Parti içindeki kapitalist yolcuları suçluyor.*

BPKD tamamen mantıklı, Marksist bir atılımdır" diyor Jean Daubier. Büyük Proleter Kültür Devrimi; bireyciliğin köklerinin ortadan kaldırılması, kolektivizmin geliştirilmesi, sosyalist kültürün halk içinde yaygınlaştırılması amacını taşımaktadır. En önemli özelliklerinden biri de, devrimin en önemli aktörlerinin kitleler olmasıydı.

27 Şubat 1957'de yazdığı "Yüz çiçek yanyana açsın, yüz düşünce akımı birbirleriyle yarışsın" adlı makalesinde Başkan Mao; "Marksist olmayan düşüncelere karşı nasıl bir siyaset izlemeliyiz? Su götürmez karşı-devrimciler ve sosyalizm davasını balta-layanlar söz konusu olduğunda, yapılacak iş kolaydır; Onları söz özgürlü-

ğünden yoksun kılarız. Ama halk içindeki yanlış düşünceler apayrı bir sorundur. Bu tür düşünceleri yasaklamak ve açıklanmalarına olanak tanımamak yarar sağlar mı? Kuşkusuz, hiçbir yarar sağlamaz. Kaba ve bastırma yöntemler kullanmak yalnızca yararsız değil, aynı zamanda son derece zararlıdır. **Yanlış düşüncelerin açıklanmasını yasaklarsanız, bunların oldukları gibi kalmalarını sağlamış olursunuz. İşte bu yüzden ancak tartışma, eleştiri ve ikna yöntemini uygularsak, doğru düşünceleri pekiştirebilir, yanlış düşünceleri altedebilir ve soruları tam anlamıyla çözebiliriz"** diyerek BPKD'den önce uygulanması gereken yöntemi belirliyor ve kültür devrimi bu ekseninde yürütülüyor.

BPKD 10 Kasım 1965'de başlar, ancak 1966 Nisanı'na kadar bu mücadelenin önemi ve büyük bir devrimin başlangıcı olduğu tam olarak kavranmamıştır. Bu tarihten 1969 yılına kadar sürecek olan BPKD, Çin'in her köşesinde kitlelerin aktif katılımıyla başarıyla sonuçlandırıldı. Ancak Mao'nun belirttiği gibi bu yalnızca bir başlangıçtı. Dediği gibi "Tarihten çok şey öğreniyoruz. Sonuç veremeyen çabaların içinde olmamalıyız. Proletaryanın devrimci yolunda, saflarımızdaki küçük burjuva düşüncesini fırlatıp atmamız. Büyük Kültür Devriminde zaferi kazanmada ana mesele budur."

SUSURLUK, DEVLETİN GERÇEK YÜZÜDÜR

rimcilere yönelik birçok operasyona katıldı. Bahçelievler katliamının planlayıcısı olarak anıldı. Uyuşturucu kaçakçılığı, tetikçilik, faili meçhul cinayetler sicili olarak kaldı. Mehmet Ağar herkesin çete dediğine "arkadaşlarımız"; faili meçhul dediğine "terörle mücadele" dedi. Tansu Çiller "devlet için kurşun yiyen de atan da şereflidir" dedi.

İbrahim Şahin: Eski Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili. Çatlı ile göbek atan fotoğrafları ile tanındı. Duruşmalara yol parası bulamadığı için(!) gitmedi. Liste böyle uzayıp gidiyor... Baş roldekilere yan roldeki özel timciler eşlik ediyor. Emniyet müdürlerinden spor camiasına, "sanat" dünyasından orduya, söküle söküle geliyordu. **Sistem tüm çürümüşlüğüne kusuyordu.** O dönem yoğun olarak kullanılan "temiz toplum" talepleri sistem değişmeden bu işleyişin de yok olmayacağını göremeyenlerin hayali olarak, tarihin tozlu raflarında yerini aldı. Tıpkı "bozuk düzende sağlam çark olmaz" diyen Pir Sultan Abdal'ın dediği gibi. Bilmemiz gereken Susurluk'ta görülenlerin ne ilk ne de son olduğu; düzen değişmeden figüranlar değişse de, hep aynı oyunların oynanacağıdır.

3 Kasım 1996'da Susurluk'ta meydana gelen kaza "devletin enkazı"nın da ortaya bir kez daha saçılmasını sağladı. Bir milletvekili, bir polis müdürü ve bir katliam zanlısı aynı arabadaydı. Ülkenin gündeminde bir hayli tartışmalara yol açan bu durum aslında yıllardır söylenenlerin bir görüntüsü idi. Ama bu defa gerçekler kılıf uydurulamayacak şekilde su yüzüne çıkmıştı. Milletvekili **Sedat Bucak** kazadan sağ çıkan tek kişi idi. Önce bir şeyi yokken sonra birden "hafızamı kaybettim" demeye başladı. **Devletin görevlendirdiği şahıslarla birlikte, devlet düşmanlarına karşı mücadele ettiğini söyledi. Hüseyin Kocadağ** kazada ölen polis şefi olarak geçti kayıtlara. Çatlı'nın silah referansında imzası olan kişi idi. **Abdullah Çatlı** 1980 öncesi dev-

Irak'ta bugüne kadar 400'e yakın kadına işgalci askerler tarafından tecavüz edildi

Iraklı kadınlar işgalcilerin

cinsel sömürüsü altında

Irak'ta yıllarca süren ambargo ve ardısıra gelen saldırı ile yoksulluğu ve ölümü yaşayan Iraklı kadınlar şimdi de işgalcilerin cinsel sömürüsüyle karşı karşıya kalmış durumda.

İşte sözde demokrasi, insan hakları ve barış dağıtan emperyalistlerin gerçek yüzü.

Yıllarca emperyalistlerin ambargosuyla karşı karşıya kalan Irak halkı; emperyalistlerin talan savaşıyla ölümü de en vahşetlisinden yaşadı. Bağdat işgal altındaydı ve ölüm kol geziyordu Bağdat sokaklarında. Emperyalistlerin Ortadoğu zenginliklerinden pay kapmak için binbir dala-vereyle girdikleri Irak'ta, Irak halkı tutsaktı artık.

Irak topraklarında rahatça dolaşmayan, kendi yurdunda sürgün muamelesi gören Irak halkı; gözü dönmüş, eli kanlı katillerin saldırılarıyla karşı karşıya kalıyor işgalden bu yana.

Bir taraftan da korkuyor beklemediği bu direniş karşısında emperyalistler ve uşakları. Çeşitli yollarla Irak halkını sindirmeye çalışan işgal-

ci kuvvetler her yolu deniyor onları boyunduruğu altına almak için. Bunlardan biri de taciz ve tecavüz. Halkın kendine olan güvenini sarsmaya ve girdikleri her yerde yıkım yaratmaya çalışan işgalciler bir de namus kavramının, gelenekselleşen namus cinayetlerine vardığı anlayışların yoğun olarak yaşandığı Irak gibi ülkelerde psikolojik ve sosyal yıkıma uğratmak için deniyorlar bu yolu.

TECAVÜZ OLAYLARI GİDEREK ARTIYOR

Bugün yedisinden yetmişine kadınlar evlerinden ya da sokaklardan zorla kaçırılıp tecavüz ediliyor. Ve bu kaçırmaların ve tecavüzlerin sayısı giderek artıyor. Bunu kimi zaman güvenlik gerekçesiyle yapsa-

lar da insanlık dışı yüzlerini tüm dünya görmüş durumda.

Bağdatlı kadınlar sokaklara çıkmıyor korkularından. Tecavüze uğrayan kadınlar Irak gibi ülkelerde bunu dile getirmekten de korkuyor. Dışlanmaktan ya da aile bireyleri tarafından öldürülmekten korkuyorlar çünkü. Fakat bugün tamamı olmasa da bu yaşadıkları vahşet için güvenlik güçlerine ya da yetkili mercilere başvuran kadın sayısı oldukça fazla. Dışlanmak pahasına yaşadıklarını bildiriyor kadınlar. **Kayıtlara geçen 400'e yakın kadın var tecavüze uğrayan.** Ya ka-

geçmeyen...

En büyük acıyı, sıkıntıyı da kadınlar yaşıyor savaş ve işgal zamanlarında. Dünyanın her yanında olduğu gibi ikinci sınıf sayılan, insan haklarından, yaşama haklarından yoksun bırakılan kadınlar yüzyıllardır savaş ganimeti sayılarak; mal gibi alınıp satılıyor. Fakat bunun kader olmadığını biliyoruz... Ve eşitlikten, özgürlükten, onurdan yana bir yaşamı kurmamız daha bir kaçınılmaz oluyor bu yaşananlar karşısında.

Irak halkı ve Iraklı kadınlar bugün işgali ve işgalin yarattığı sıkıntıları yaşarken dünyanın dört bir yanından sesler yükseliyor. **"İŞGALE SON"**

Doğum sırasında ölüm KADER DEĞİL

Dünyada yaşanan eşitsizlik sonucu birçok ülke insanı açlık, yoksulluk ve ölümlerle karşı karşıya kalıyor.

Yeterli beslenemeyen, bakım imkanından yoksun ve tıbbi olanaksızlıklar yaşayan birçok kadın hamilelik ya da doğum sırasında ölümlerle karşılaş-

yor. Ya kendisi ölüyor ya da çocuğunu kaybediyor.

Birleşmiş Milletler'in yaptığı 2000 yılındaki hamilelik ve doğum sırasındaki ölümleri içeren araştırmaya göre; Kıta Afrika'sında yaşayan kadınların hamilelik ve doğum sırasında ölümlerinin oranı gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında 175 kat daha fazla.

Hamilelik ve doğum sırasında yaşanan dünya çapındaki ölümlerin yüzde yetmiş; gelişmekte olan 13 ülkede meydana gelirken; Hindistan sayısal olarak ölüm sıralamasında 136 bin kadınla birinci sırada. Nüfusa oranla bakıldığında ise Nijerya, Etiyopya, Kongo ve Angola gibi Afrika ülkeleri başı çekiyor.

Ayrılmaz iki kavram "KADIN VE ŞİDDET"

Cumhuriyet Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü Başkanı **Prof. Faruk Kocacık**, Sivas il merkezinde bulunan 10 mahalledeki 200 evde, aile içi ilişkilerde kadına yönelik bir araştırma gerçekleştirdi. Araştırmada çıkan sonuçlar ise yine şaşırtmayacak verileri edinmemizi sağlıyor: **Her iki kadından birisi şiddet mağduru.** Kadınların %46.5'i şiddete maruz kalıyor. Aile içi şiddeti uygulayan kişi ise %98.5'lik bir oranla "koca" olmakta. Şiddet ise "dövme", "tehdit", "küfür" şeklinde uygulanıyor. Şiddet uygulama nedenleri arasında ise; ilk sırayı %32.2 ile "kadının ev içi görevlerini yerine getirmemesi" alıyor. Bunu %21.6 ile "erke-

ğin ekonomik ve psikolojik sorunları" izliyor. Kadınların %19.7'si hiçbir nedene dayanmadan şiddete maruz kalmakta. Şiddete maruz kalan kadınların %15'i yara alırken, her yüz kadın-

dan 29'unun ise her gün şiddetle karşı karşıya kalmakta olduğu araştırma raporuna yansıyan veriler arasında.

"Türkiye'nin bir gerçeği var, kimse kız olmayan biriyle evlenmek istemez"

Erkek egemen sistem

TECAVÜZÜ MEŞRULAŞTIRIYOR

A dalet Bakanlığı Yüksek Müşaviri Ceza Hukukçusu Prof. Dr. **Doğan Soyarslan** kadınlar üzerine söylediği sözlerden dolayı çeşitli çevrelerden, çeşitli tepkiler aldı.

Türk Ceza Yasa Tasarısı'nda da sunulan "tecavüzcü, tecavüz ettiği kadını evlendiği takdirde ceza almasın" önerisi; Bakan Soyarslan'ın söyledikleri gözününe alındığında bu yasa tasarısının neden ve hangi kafa yapısıyla Meclise sunulduğu da gözler önüne seriliyor.

Kadını aşağılayan, ikinci sınıf vatandaşı bir tarafa bırakalım insan olarak bile görmeyen feodal kafa yapısıyla yirmibirinci yüzyılda işte şunları söylüyor bakan; egemen sistemin bizzat sözcülüğünü yaparak; **"Kimse kız olmayan biriyle evlenmek iste-**

mez." Bu sözlerle kadını cinsel bir varlık olarak gördüğünü; onun da duyguları, düşünceleri olabileceğini gözardı ederek; kendi bedeninde dahi söz hakkı olamayacağını vurguluyor aslında.

Bu tür anlayışlar elbette ki kız kaçırmaya, taciz ve tecavüzün de sayısını artıracaktır. Hele bir de devlet eliyle yasa olarak veriliyorsa gelişmemiş beyinlere. Kadınların yaşamına ise yokluğun, yoksulluğun yanı sıra bir de tecavüz korkusu ekliyor sistem.

Biz kadınlar kişiliğimize, kimliğimize sahip çıkmadıkça bu yoz sistem karşısında sustukça bedenimize de sahip çıkamayız. Öyleyse bizler hakkımız olan insan kimliğini kendimiz kazanacağız. Yeter ki birlik olalım...

Cigerxwîn ölüm yıldönümünde anılıyor

Asıl adı Şehmuz olan Cigerxwîn, 1903 yılında Mardin'in Gercüş kasabası Hesarê köyünde doğdu. Küçük yaşlarda çobanlık ve ırgatlık yapan Cigerxwîn hiç okula gitmedi. 18 yaşında geldiği Diyarbakır'da dini eğitim veren şeyhlerin yanında 8 yıllık eğitim gördü. Medresede olduğu dönem Kürt kültür ve edebiyatını öğrenerek, klasiklerle tanışırken; 1928 yılında Kürtçe şiirler yazmaya başladı.

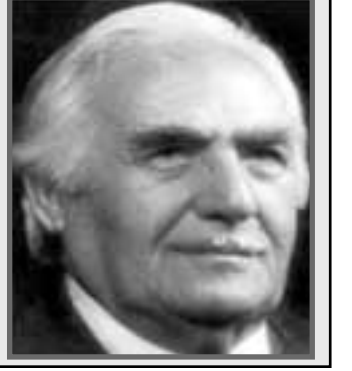
1925 Şeyh Said İsyanı'na katıldı, isyandan sonra bir grup Kürt aydın ve yurtseverle Suriye'ye gitti.

1949 yılında tanıştığı komünistlerle birlikte çalışarak, 1957 yılına kadar Cizre İçin Barış Komitesi Başkanlığı yaptı. Bu yıllarda Suriye Kürdistan Demokrasi Partisi'ne katıldı. Cigerxwîn yaşamının sonuna kadar Suriye Kürdistan Demokrat Partisi Merkez Komite-

si Üyesi olarak kaldı.

1979 yılında Stockholm'a geçti ve çalışmalarını burada sürdürdü.

Cigerxwîn'in birçok romanı ve şiir kitabının yanısıra araştırma kitapları da var. Kürtçe sözlük hazırlayan Cigerxwîn'in 16 tane Kürtçe eseri vardır. Sosyalist, araştırmacı ve şair olan Cigerxwîn, 22 Aralık 1983'te Stockholm'da öldü.

CİGERXWHÎN ANMA ETKİNLİKLERİ DEVAM EDİYOR

Kürt şair Cigerxwîn, ölümünün 19. ve doğumunun 100'üncü yıldönümü etkinlikleri kapsamında birçok yerde çeşitli etkinliklerle anıldı.

Elazığ Belediye Kültür Merkezi'nde yapılan anma gecesinde Cigerxwîn'in yaşamı, mücadelesi dia ve sinevizyon gösterimiyle yapıldı. Gecenin açılış konuşmasını yapan EMEP Elazığ İl Başkanı Ali Cemal Zülfikar; "*bugün Cigerxwîn'i anlamak demek halkların eşitliğini ve özgürlüğünü savunmak; emperyalizm ve işgallerine dur demek anlamına gelmektedir*" dedi. Zülfikar konuşmasının devamında

"*Cigerxwîn yaşamı ve mücadelesi ile, emekçilerin yaşamında bir pusula ve kutup yıldızı gibi yön vermesi nedeniyle egemenlerin tarihinde yer almamıştır. Cigerxwîn inkar edilen ve kimliği yok sayılmaya çalışılan acılı coğrafyanın ozanı ve isyancısıdır*" dedi. Konuşmanın ardından 60 yaşındaki Xali Sebrî, Cigerxwîn'in şiirlerini Zazaki ve Kurmanci lehçeleriyle okudu. Burhan Berke'nin verdiği müzik dinletisinin ardından gece sona erdi.

Yine Tunceli'nin Mazgirt ve Hozat ilçelerinde de Cigerxwîn'in yaşamı ve mücadelesini anlatan etkinlikler yapıldı. Yapılan etkinliklerde Cigerxwîn'in şiirleri okunurken, Türkçe ve Kürtçe müzik dinletileri verildi. (Malatya)

CİGERXWÎN YILI ETKİNLİKLERİ ÇERÇEVESİNDE KÜRTÇE PANEL

İstanbul Kürt Enstitüsü'nün "Cigerxwîn Yılı" etkinlikleri çerçevesinde AKMS'de düzenlediği Kürtçe panele konuşmacı olarak şair Rodi Zerya ve yazar Baver Baweri katıldı. Cigerxwîn'in yaşamının ve sanatının konu alındığı panelde söz alan Rodi Zerya, Cigerxwîn'in 1. Dünya Savaşı, Sovyet Devrimi, Şex Said İsyanı gibi toplumsal olaylara tanıklık ettiğini belirterek, bu tanıklığın Cigerxwîn'in şiirinde önemli yere sahip olduğunu ifade etti. Kürt şairinin şiirlerinde temel temaların aşk, yurtseverlik, enternasyo-

nalizm olduğunu dile getiren yazar Baver Baweri ise, Cigerxwîn'in kalemiz bir kılıcın yetersizliğini savunduğunu ifade etti. Cigerxwîn'in Klasik Kürt Edebiyatı'nın bir devamı olduğunu kaydeden Baweri, "Cigerxwîn, Ahmedê Xani'yi öğretmeni olarak görürdü; Feqî Teyran'dan da etkilenmiştir. Aynı zamanda Cigerxwîn'de gelişen yurtseverlik, klasizm yönünden daha ağır basmıştır. Bu da Cigerxwîn'in yaşadığı dönemdeki reel sorunlardan kaynaklıdır" dedi.

Panele katılan bazı dinleyicilerin de şairin dörtlüklerini okuduğu panel, AKSM çalışanlarının sunduğu Kürtçe müzik dinletisiyle sona erdi.

(H. Merkezi)

"Acının Dili Kadın" kitabının yazarına hapis cezası

Güvenlik güçlerine hakaretten 1 yıl hapis cezası verilen Acının Dili Kadın adlı kitabın yazarı M. Erol Coşkun Ceyhan Özel Tıp Hapishanesi'nde bulunuyor.

2002 Ocak ayında henüz basım aşamasındayken İstanbul 4 No'lu DGM tarafından toplatılan kitabın yazarının yanısıra kitabın yayınlanacağı Peri Yayınları'nın sahibi Ahmet Önal'a da Beyoğlu 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından 2 milyar 65 milyon lira para cezası verildi.

"*Yerdeydi akbabalar. Yeter denemiş miydi size. Siz sanki bilmiyor muydunuz; Kürt kadını; ölümdü Kürt kadını; ölürdü Kürt kadını, ama dokunduramazdı kendine, kendinin olmayan eli. Zilan tüm renkleriyle oraya, akıp gidiyordu, güneşin ilk doğduğu yere yani. Zilan'ın oraya, buluşmaya verilmiş sözü vardı. Zilan'ın çığlığı tüm evrende yankılandı bir çağrıydı bu ana yurda çağrı, mücadeleye çağrı, sosyalizme çağrıydı. Bu yankılanan ses daha tazeliğini korurken, sesime ses veren yeni Zilanlar Adana'da, Sivas'ta ve ülkenin dört bir yanında yürümeye başlamışlardır. Özgürlüğün gizemli yollarında.*"

"Ülkem özgür olunca, ben de özgürleşeceğim"

22. TÜYAP Kitap Fuarı çerçevesinde Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı tarafından düzenlenen Uluslararası Nazım Hikmet Şiir Ödülü, bu yıl Filistinli şair Mahmoud Darwish'e verildi.

Şiirin tarihteki baskı ve saldırıların içinde insanlığın kaderini anlattığını söyleyen Mahmoud Darwish; bireyin kendi kimliğini eleştirmezse

özgür olamayacağını belirtti. Darwish, "Ben kimliğimi eleştirmekten yoksunum. Kimliğimi eleştirmeye hakkım yok. Ülkem özgür olduğu vakit ben, ülkemi terk etme hakkına sahip olurum. Bu yüzden ben iki kez işgal altındayım. Ülkem özgür olunca, ben de özgürleşeceğim" diye konuştu.

Darwish Filistin'deki son gelişmeler üzerine ise şöyle konuştu; "Filistin konusunda bütün umutlarımızı yitiriyoruz. Çünkü İsrail Hükümeti hala Filistin'in varolma ve devlet kurma hakkını inkâr ediyor. Dünya İsrail'i durduramazsa Filistin bağımsız devleti imkansız" dedi.

Ödül töreni sonrası konuşma yapan Darwish, şunları söyledi: "Benim İstanbul'a ilk gelişim. Büyük şair Nazım Hikmet, bu mekanı belleklerde hep taze tuttu. Onun şiirleri tarihin sonsuzluğunu barındırır. Şiirlerindeki düş gücü insanlığın ufkunu açıyor. Şiirlerimin emekleme döneminde tanıştım o güçlü sesle. Tarihi, çığlığı şiiri ile ortaya çıkarıyordu."

(DİHA)

22. İstanbul Kitap Fuarı yapıldı

Bu yıl 22.si düzenlenen İstanbul Kitap Fuarı yaklaşık 360 yayınevi ve demokratik kitle örgütünün katılımı ile Beylikdüzü TÜYAP Fuar ve Kongre Merkezi'nde 25 Ekim 2003 tarihinde gerçekleşti.

2 Kasım 2003 tarihinde sona eren fuarda 215 kültür ve edebiyat etkinliğine 750 yazar ve sanatçı katılırken 400'ün üzerinde yazar da imza günü düzenledi.

Bu yılki teması "Kent Kültürü ve İstanbul" olan fuara ulaşım, İstanbul'un merkezlerinden İETT tarafından otobüslerle sağlandı. Ancak hem Beylikdüzü'nün

merkezi bir yer olmaması hem de sağlanan otobüslerin geliş gidişleri çift bilet üzerinden yapması ve giriş biletlerinin 3 milyon olması kitap fuarını ziyaretleri etkileyen faktörler oldu.

Fuarda Dünya Gazetesi'nin "Edebiyat Dünyasından Portreler", Rıfat Kültür Merkezi'nin "Dünden Bugüne Rıfat Ilgaz-Biz de Yaşadık" ve Tarih Vakfı'nın "Tarihe Bin Canlı Tanık Projesi-Yaşayan Tarih" sergileri yer aldı. Fuarda her yıl olduğu gibi bu yıl da çeşitli ülkelerden yazarlar da katılımcı olarak bulundu.

✓ **Îraqe dikevime em li hember vî şerî ne. Ji ber ku zarokên me ya ewê bikujin yan jî ewê bimirin. ABD'ye 8.5 milyar dolar da Tirkîye da ku Tirkîye jî başdari vî şerî bibe. Gelêiraqê dibajin dev ji me berdîn. Emaixwazîn xwe bi rêve neft ji bo ABD'ye girînge û armanca wan jî ew e. ABD dixwaze dest bide sev rojhilata**

Ji jiyana suke nişe

Mirovên di xizaniyê de di warê aborîde dipirpîtin... tengasiya kar tengasiyen cih û Avd. De ew karê sūkê didominen. Her kesek gorî wan tengasî û berpîrsiyariyên wan hene lê disa jî hewceye vî karî bidomînen. Zordariya pergale her çigasi li ser wan be jî ew jiwe kedkaran di nav xizaniyê dane û ji hev cûda nin in.

Karkerê Sūkê: Ez di 1962' yan de ji Tersusê me. Min dibistana amadeyî gedandiye. Nezikî meheke ye ez karê sūkê dikem. Ez zewicanolîme û du zarokên mim hene ji ber bêkariye ez kare sūkê de astengiyên unezin hene. **Şaredarî dravên mezinji bonacih ji me distîne.** Roje 2 milyona ji me digre Lê bele ji bona herkesî cih nin e. Bona vê yeke cihê cihvar ji bona me çêtir e. Şaredarî dibêje sūkên gerok emê rakin di sûna wande eme cihê kudîyarin emê hertim li wir karê xwe bikin. Gor min jî ew gotin di cih de ye jê di uir de ji pîrsigerek derdikeve. Hinek kes ewê karibin ji xwe ve firasgeha bikirin lê hinek kes jî ewe nikaribin firoşgeha bikirin wê demê disa pîrsigerek derdikefe pêş mekesu ku kare firotane dikin debara xwe bi karê sūkê dikin. Piraniye geleme birçî û belengaze. A din jî dixwazim zarokên me bişînen Îraq'ê

Îraqe dikevime em li hember vî şerî ne. Ji ber ku zarokên me ya ewê bikujin yan jî ewê bimirin. ABD'ye 8.5 milyon dolar da Tirkîye da ku Tirkîye jî başdari vî şerî bibe. Gelêiraqê dibajin dev ji me berdîn. Emaixwazîn xwe bi rêve neft ji bo ABD'ye girînge û armanca wan jî ew e. ABD dixwaze dest bide sev rojhilata

Navin. Ez naxwazim ABD li rojhilata navin cih war bibe û di vîderê de xwedî hez be ez naxwazim.

Ji Sūkê kesekî din: Tengasiyen sūkê ji xwe zêdetir kes te de kare firotanê diken. Tu ji bo daha tûya uan kasamna mîsoger nine Ev jî me dixê nav fikaran. Carcanan ji bo cih firoşvanên sūkê pevdîçin. Pîrsigirêka me a din rakirina sūkê geroke Ku sūkên bi cihvar ku pêk be kesên di warê aboride dewlwmwndbin ewe ji xwe rw firoşgeha bikirin. Lê ên nikarin birikin ewê çawa li taxek e datinin. Û di her taxêde jî na-

sên me henê. Ez jî naxwazim leşkerê

Me herin Îraq'ê Bila tu kes pê ne eşê.

Sūkvanê 3 mîn: Cirkive ev sūkên gerok ava bûne ez di sūkê de me Rakirina sūkên gerok bi xwe rw xeterekê tîne. Dibejin sūk ewê li derveyî bajar be. De ka gel ewê çawa xwe bigihîne sūkên cihvar. A din firoşgah bi kêmanî bi 10 milyara ye.

Sūkêvanê 4 mîn: Dinav van sūkêvananan de tu kesek xwedî pişeyekên in. Ji vir 5-6 hezar kes debara xwe bi vi kari dike. Tudahatûyek kesi mîsoger nîne. Komeleyek sūkêvana heye. Ew jî bi şaredariyê re tevdigere.

Sūkêvanên vê sūkê ji sedi 99 Kurdin li vir keft û left zêde ne Cirkive sūkê ava bûye 4-5 cara Qertên me ji bana diravan guheandine. Dema dibistan vebune karê me biçeki baş dibe di heman demê de Şaredarî ji me re astenga derdixîne A din şare-

dari ji qastî ji bona cih aloziya derdixîne. Gelême ji tê vî listike û bihevdikeyin. Di destpêkêde pîrsigerek nava ve litike. Piştî ev ramyari ya şoredariyê dîyar bû hîn piçekî hişê me hat serê me. Ji bona leşkerşandina Îraqê ji ez naxwazim leşkerên me biçin Îraqê ji bono vî yekê ji derhegê li hember şer çigasi çalaki çêbibin ezê tevli wan çalakiya bibim. U gotina min a davin. Ez dibejim dûgelo ku di nav xwe de aştiyê nikaribe pêk bine ewê li dûgelo din çawa aşitiye pek bine?

✓ **Bir yandan geçim sıkıntısı bir yandan devletin pazarcılara yönelik saldırılarından bunalan diğer taraftan Kürt oldukları için de çeşitli sorunlarla karşılaşan pazar esnafının sorunlarını kendi ağızlarından dinledik. Yazıyı hem Kürtçe, hem Türkçe olarak yayınlıyoruz.**

Pazar yaşamından notlar

Yaşanan ekonomik sıkıntılar içerisinde çırpınan insanlar... İş stresi, yer sorunu ve yaşamın diğer zorluklarına rağmen pazarcılık yapmak zorunda kalanlar. Hepsinin kendilerine göre bir sorumlulukları var ve bu işi sürdürmek zorundalar. Sistemin olanca baskısına rağmen evine ekmek götürmek için mücadele eden insanların pazar yerinde yaşadığı zorluklardan bağımsız değildir.

Pazar işçisi: 1962 Tarsus doğumluyum. Lise mezunuyum. Yaklaşık 1 yıldır pazarcılık yapıyorum. Evliyim iki çocuğum var. İşsizlikten kaynaklı pazarcılık yapıyorum. **Pazarcılıkta en belirgin çarpıcı sorun yer sorunu.** Belediye pazarcılardan günde iki milyon işgal parası alıyor. Fakat herkese ait belli yerler yok. bunun için sabit yerler daha mantıklı. Belediye sabit pazarları kaldıracığını, yerine sabit pazarlar yapacağını söylüyor. Ama yeterince sabit pazar yapmıyor. Bence bu sorun ancak yeterince sabit pazar yapılırsa çözülür. Bir kısmı dükkan alabilir, bir kısmı dükkan alamazsa zor olur. Buradaki esnaflar geçimini buradan sağlıyorlar. Bizim halkımız aç, yoksul, bir de bu yetmezmiş gibi evlatlarımızı Irak'a asker gönderiyorlar. Biz Irak'ta savaşa karşıyız. Çünkü bizim çocuklarımız orada ölüyor, öldürüyor. Amerika'nın 8,5 milyar dolar kredi vermesiyle Türkiye bu işe girişti. Irak'ın gerçek sahipleri "bırakın kendi yağımızla kavrulalım" diyorlar ama Amerika bırakmıyor. Sonuçta orada petrol var. ABD'nin Ortadoğu'ya hakim olma isteği var. Bunun için Irak'a asker gönderilmesine kar-

şıyım.

2. pazarcı: Pazarın zorlukları kapasitesinin çok oluşu ve satışların çok düşük oluşu. Pazarcıların hiçbirinin sosyal güvencesinin olmayışı bizi oldukça zorda bırakmakta. Pazarcılıkta bu hayat zorlukları bizi ister istemez strese sokuyor. Pazarcılar ya yer kavgası yapıyorlar ya da müşterilerle tartışıyorlar. Bir başka sorunumuz ise geçici pazarların kaldırılması ve yerine sabit pazarların yapılması. Şu anda pazarcılardan sabit pazarlardan kendilerine dükkan alabilen var, alamayan var. Ve bir dükkanın hava parası en azından 10 milyar. Şu hayat koşullarında pazarcıların bu parayı verebilmesi imkansız durumda. Aynı zamanda gezici pazarlarda değişik müşterileri tanıyabiliyorsun. Bölge bölge değiştiği zaman insanların yanına gidiyorsun. Daha fazla iş oluyor. Ben duyarlı bir vatandaş olarak Irak'a asker gitmesine de karşıyım. Sonuçta kim-

✓ Bu pazarın %99'u Kürt. Ondan dolayı baskılar var. Buralarda sindirme politikası var. Buralarda pazar kuruldu kurulalı 4-5 kez kart değiştirildi, her birinde ayrı ayrı zorluklar yaşandı. Her seferinde ikametgah, konut bildirme, sabıka kaydı gibi evraklar istendi. Bizim tam iş yapacağımız dönemler okul açılacağı, bayram arifesi gibi günlerdi. Bu gibi günlerde Belediye biz iş yapmayalım diye yer sorunu çıkartıyor.

senin canı yanmasın.

3. pazarcı: Semt pazarı kuruldu kurulalı benim burada tezgahım var. Semt pazarı kaldırılıp yerine sabit pazar getirilirse ben dükkan tutamam. 1 dükkan en az 10 milyar olacak ben nereden bulacağım o kadar parayı. Sabit pazar şehrin dışında olacak şehrin içinde oturan bir insan şehrin dışındaki bir pazara gelip alışveriş yapmaz ki.

4. pazarcı: Pazarda hiç kimsenin başka bir mesleği yok. Buradan yaklaşık 5-6 bin kişi ekmek yiyor. Burada herhangi bir sosyal güvence yok. Pazarcıların burada bir derneği var. O da belediyeden yana oluyor. Bu pazarın %99'u Kürt. Ondan dolayı baskılar var. Buralarda sindirme politikası var. Buralarda pazar kuruldu kurulalı 4-5 kez kart değiştirildi, her birinde ayrı

✓ Bizim halkımız aç, yoksul bir de bu yetmezmiş gibi evlatlarımızı Irak'a asker gönderiyorlar. Biz Irak'ta savaşa karşıyız. Çünkü bizim çocuklarımız orada ölüyor, öldürüyor. Amerika'nın 8,5 milyar dolar kredi vermesiyle Türkiye bu işe girişti. Irak'ın gerçek sahipleri "bırakın kendi yağımızla kavrulalım" diyorlar ama Amerika bırakmıyor. Sonuçta orada petrol var. ABD'nin Ortadoğu'ya hakim olma isteği var. Bunun için Irak'a asker gönderilmesine karşıyım.

ayrı zorluklar yaşandı. Her seferinde ikametgah, konut bildirme, sabıka kaydı gibi evraklar istendi. Bizim tam iş yapacağımız dönemler okul açılacağı, bayram arifesi gibi günlerdi. Bu gibi günlerde Belediye biz iş yapmayalım diye yer sorunu çıkartıyor. Ayrıca Belediye'nin yer sorunu çıkartıp bizi birbirimize düşürme gibi politikası var. Başlangıçta herkes bu oyuna alet oluyordu. Sonradan hepimizin aklı başına geldi. Şimdi bu oyuna gelmiyoruz. Irak'a asker gönderme sorununa gelince ben buna karşıyım. Ve bunu önleyebilmek için her eyleme katılıyorum. Irak'a neden benim oğlum gidiyor? Bu kararı çıkaranlar kendi oğullarını göndersinler. Son olarak kendi ülkesinde barışı sağlayamayan bir devlet başka bir ülkede barışı nasıl sağlasın?

İşçi-köylü'den

**İŞGALCİLER IRAK'TA HER GÜN ÖLÜYOR
EMPERYALİSTLER KAYBEDECEK,
HALKLAR KAZANACAK**

Emperyalistlerin her geçen gün daha azgınlaştığı ama aynı zamanda da satır aralarında işgal politikalarını uygulamada ne kadar zorlandıklarını itiraf ettikleri bu süreçte hem Irak'ta yaşanan ve giderek boyutlanan direniş, hem uşak ve işbirlikçi ülkelerde yaşanan gelişmeler önemli olduğu kadar belirleyici de. Irak'ta işgal askerleri neredeyse her gün yeni yeni saldırıların hedefi oluyor. Wolfowitz'e yönelik saldırının ardından iyice etekleri tutuşan ABD başkanı Bush, Irak'tan kilometrelerce uzakta dahi bu korkuyu yaşıyor. Ancak şu bir gerçek ki işgal sürdükçe direniş de artacaktır. Bu genel bir doğrudur. Bu doğruyu kanıtlamak için hem yaşananlara hem de emperyalistlerin kendi sözlerini hatırlamak yeterli olacaktır. Yaşananlar açısından bakıldığında Irak'ta direniş her geçen gün büyümekte ve organize olmaktadır. Hatta direniş günü ilan edilen iki gün boyunca Irak'ta işgal askerlerine yönelik saldırılarda ölen ABD'li askerlerin ardından ABD'de gazetelerde yapılan "Vietnam hayaleti geri dönüyor" yorumları yaşanan paniğin yansımalarıdır.

Yine ABD ordusunun gazetesi olan "Stars and Stripes" adlı gazetenin haberlerine göre Irak'ta son yedi ayda 13 ABD'li asker intihar etmiştir. Bu sayının ne kadar doğru olduğu tartışmasını bir kenara bırakırsak, tek başına bu rakam bile ABD ordusundaki moral bozukluğu ve çöküntünün düzeyini göstermektedir. Bu denli güçlü bir direnişle karşılaşmayı hayal bile etmeyen, Irak halkının kendilerini çiçeklerle karşılayacağı safsataları ile Irak'ı işgal eden ABD'li askerler, şimdi evlerine dönmek için ellerinden geleni yapmaya hazır. Giderek daha iyi organize olan bu direniş karşısında şu gerçeğin altını bir kez daha çizmek hiç kuşkusuz ki

yanlış olmaz; **Amerika Irak'ta her geçen gün ölüyor.**

Ancak tüm bu gerçekler karşısında emperyalistler hala "yenilmez", "güçlü" imajlarını korumak adına yalan açıklamalar yapmaya devam ediyorlar. Oysa bu açıklamalar dahi onların ne kadar zorda olduklarının ispatı adeta. Gelişen direniş karşısında "Irak'ta sonuna kadar dayanacağız" şeklinde hem kendilerine hem de yandaşlarına ve uşaklarına moral vermeye çalışan Bush aslında dayanma sınırını zorladıklarını itiraf etmektedir. Bu saldırıları Amerika'nın başarılarına bağlayarak "Amerika ne kadar çok başarı gösterirse o kadar çok saldırıların hedefi olacaktır" diyen Bush, saldırıların ABD'nin Irak özgülünde yakalamaya çalıştığı performansı yakalayamadığının göstergesi olduğunu gözlerden uzak tutmak istemektedir. Tüm bu yaşananlar emperyalistlerin, egemenlerin baskı yaptıkları oranda direnişin de arttığının ve artacağına bir göstergesidir aynı zamanda. Bu Irak'ta olduğu gibi Filistin'de de böyle. Kendilerine yönelik saldırıları durdurmak için ve haklı direnişleri bastırmak için emperyalistlerin ve uşaklarının başlattığı her saldırı dalgası direniş olarak kendilerine dönmeye mahkumdur. İngiliz gazetesi Guardian'da bir yazısı yayınlanan Liberal Demokrat Parti Lideri Shirley Williams'ın sözleri bu iddiayı doğrular nitelikte; "Bu ayın başında Kofi Annan 'işgal sürdükçe direniş artacaktır' demişti. Yaşanan saldırılar bu uyarının doğruluğunu ortaya koyarken Amerikan ve İngiliz işgal güçlerinin karşı karşıya oldukları sorunları da bir kez daha hatırlattı. Bu hiç başlamamamız gereken şimdi ise nasıl sona erdireceğimizi bilemeyeceğimiz bir savaşa dönü-

şüyor. Yapılan bazı iyi şeylere rağmen izlenen politikalar Iraklılar arasında öfkeye neden oluyor ve şiddeti körüklüyor."

Bu söylenenleri bir de İsrail Genel Kurmay Başkanı Moşe Yaalon'un ağzından dinleyelim; "Aldığımız önlemler ve sert taktikler büyük nefret yaratıyor, Filistin'de terör olarak bize geri dönüyor" Bizdeki bazı kişilerin ölümleri, özgürlük için kendini feda edenleri "vahşet" olarak ya da sadece "üzüntü verici olaylar" olarak değerlendirdiği koşullarda çok açık ki onları "hüzünlendiren" ölümler Iraklıların, Filistinlilerin işgalcilere, Siyonistlere karşı savaşa kararlılığını, azmini körüklemektedir. Asıl olan da budur.

Tekrar geri dönersek; işte bu iki itiraf niteliğindeki söylemler emperyalistlerin ezilen halklara yaklaşımlarını ve amaçlarını, aldıkları önlemleri, yaşadıkları çıkmazları çok iyi anlatmaktadır. Bu döngü onların kurtulamayacakları tarihsel kaderidir. Sömürü düzenlerinin devamı için bir yandan saldırmak zorunda olan egemenler bir yandan da bunun sonuçlarına katlanmak zorundadır.

Türkiye'de yaşanan gelişmelere baktığımızda ise geçtiğimiz hafta bin bir yalan dolanla halkı, ABD'nin Türkiye'den asker istediğine inandırmaya çalışan, meclisten tehditvari söylemler ile tezkereyi geçiren egemenler şimdi ise ABD'nin bu talebini askıya alması ile çark etmiş durumdadır. ABD'nin Türkiye'yi her azarlamasından sonra sistematik olarak yapılan "stratejik ortaklık", "güçlü işbirliği", "vazgeçilmez ortaklık" vb. demagogiler yine tekrarlanırken efendiye de itaakar mesajlar verilmeye devam ediliyor. 3 Kasım 2003 tarihinde basına bir açıklama yapan Dışişleri Bakanı Abdullah Gül "ABD ile ilişkilerimiz doğal konumuna oturuyor" diyerek bir yandan da ilişkilerdeki gerginliği açık etmektedir. İhtiyaç duyulduğu halde işgalci olarak değil insani yardım için Irak'a her an gidebileceklerinin de altını çizen Gül, bu belirlemeyi yaparken Irak halkının işgalcilere olan öfkesinden nasibini işgale şu ya da bu şekilde ortak olan herkesin alacağını unutup ya da unutmak isteyerek yapıyor. Irak'ta camilerde okunan hutbeler sırasında üç

şeytan olarak sıralanan şeytanların ABD ve İsrail'den sonra üçüncüsü olarak anılan Türkiye'nin Irak topraklarına insani yardım için gideceği ne kadar inandırıcı olabilir ki?

Tüm bunlar aslında Türk egemen sınıflarının içinde buldukları çıkmazı da göstermektedir.

"Demokratikleşiyoruz" adı altında sözde değişikliklere imza atan egemenler için asıl olanın değişmediğini kamuoyunu uzun süre meşgul eden Psikolojik Harekat Dairelerinin valiliklere taşınmasında gördük. Bu "gizli" yönetmeliklerin demokrasiye uygun olmadığını belirten devlet bir taraftan bunları kaldırdım yaygarası yaparken bu yetkileri valiliklere vererek tüm illerde "psikolojik hareket daireleri" oluşturmaktadır. Bunun nedeni gerçek anlamda değişim değil sürekli vurgu yaptıkları sosyal patlama endişesidir. Ki bu korkularında haklıdır. Çünkü geçtiğimiz hafta içerisinde taşkın bir şekilde, bayrak rekoru kırılarak kutlanan Cumhuriyetin 80. yılı halkımız açısından sömürünün, zulmün, açlığın yıl dönümü olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır. Yeni Şafak gazetesinin 28 Ekim Salı günü yayınladığı rakamlar bu açıdan çarpıcıdır. "Bir Türk dünyaya bedel" sloganı ile birlikte verilen rakamlardan bazıları şöyle; Milli gelirler dikkate alındığında 66 Muşlu 1 İsviçreliye; 60 Ağrılı 1 Amerikalıya eşit durumda. Yine aynı verilere göre IMF'ye en çok borcu bulunan ülke olan Türkiye aynı zamanda en çok "bağımsızlık" yaygarası yapılan ülke durumunda. Tüm bunlar bir yandan egemenlerin politikalarının direkt sonuçları iken diğer yandan da onlar için korkutucu gelişmelere yol açacak durumlardır. Cumhuriyetin 80. yıl kutlamalarının ardından emekçi halkımızı bekleyen açlık, işsizlik, yoksulluk, sefalet dolu tablo varlığını sürdürmektedir. AKP hükümetinin 1. yılını doldurduğu bugünlerde yaşanan bu tabloyu değiştirecek olan da elbette ki halkımızın örgütlü mücadelesidir. 1. yılında ekonomi, insan hakları ve daha bir dizi alanda halkımızı daha da sıkıntıya sokan gelişmeler yaşanmıştır ve yaşanmaktadır. Bu tabloyu tersine çevirecek olan ise elbette ki halkımızın örgütlü mücadelesidir.

İşçiler özelleştirmeye karşı iş bıraktı

Aliğa, İzmit ve Batman'da TÜPRAŞ işçileri işyerlerinin özelleştirilmesine karşı üretimi ve ürün satışını durdurdu. İşyerlerinde toplanan işçiler yürüyüş ve oturma eylemi yaptı.

İşyerlerinin özelleştirilmesine karşı çıkan TÜPRAŞ işçileri, özelleştirme ihalesine katılacak firmaların teklif süresinin sona erdiği günde iş bırakma eylemi yaptı.

Üretimi ve ürün satışını durduran işçiler sabah saatlerinden itibaren fabrikada toplanıp yürüyüş ve oturma eylemi yaptı.

**ALİAĞA, BATMAN
VE İZMİT'TE EYLEM**

Aliğa TÜPRAŞ'ta işçiler sabah saatlerinden itibaren fabrikanın ana girişi ve B kapısı önünde toplandı. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğan-gül, fabrikanın önünde yaptığı basın açıklamasında TÜPRAŞ ve TE-KEL'in Türkiye ekonomisi açısından

önemini vurguladı. Tek Gıda-İş ile Petrol-İş Sendikası'nın ortak eylem kararı aldıklarını hatırlatan Doğan-gül, "Özelleştirme saldırılarını durduracağız" dedi. Petrol-İş Batman Şube Başkanı Nimetullah Sözen, Batman'da dört gündür sürdürdükleri iş yavaşlatma eylemini iş durdurmaya dönüştürdüklerini söyledi. Sözen, işçilerin, fabrikayı terk etmeyeceklerini ve çalışmayacaklarını da bildirdi. İzmit'teyse sabah vardiyası için D-100 karayolu üzerindeki TÜPRAŞ köprüsünde toplanan işçiler, bir süre oturarak alkışlı protesto eylemi yaptı. İşletme ve genel müdürlük önüne kadar olan yaklaşık bir kilometrelik yolu yürüyen işçiler, çeşitli sloganlar attılar.

Petrol-İş Kocaeli Şubesi Başkanı

Ali Ufuk Yaşar, TÜPRAŞ'a teklif verecek firmalar için son gün olması dolayısıyla işçinin tepkisini dile getirmek için işbaşı yapmayacağını söyledi.

Rafineride satışların durdurulduğunu ifade eden Yaşar, "Özelleştirme adı altında satılan fabrikalarda üretim yapılmıyor. Çalışanlar işten çıkartıldı ve devletin vergi kaybı oldu. Devlete ödenmesi gereken borçlar ertelendi. Bu nedenle özelleştirme bir fiyaskodur. Bütün bunlar ortadayken, atıl olmayan ve aksine eleman eksikliği bulunan kurumun blok satışla özelleştirilmesini kimseye anlatamazsınız" dedi. Bu arada, İstanbul Gübre Sanayi A.Ş.'de (İGSAŞ) çalışan yaklaşık 400 işçi de TÜPRAŞ işçisine destek verdi.

(H. Merkezi)

TEZKEREYE TEPKİLER BÜYÜYOR

Malatya Savaş Karşıtı Platform tarafından 25 Ekim 2003 tarihinde saat 13:00'de Malatya Merkez Postane önünde yapılan basın açıklamasında AKP hükümetinin ABD'nin çıkarları doğrultusunda hareket etmesi ve TBMM'den tezkerayı geçirmesi protesto edildi. Postane binası önünde biraraya gelen platform bileşenleri "ABD askeri olmayacağız", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. dövizler açarken hep bir ağızdan "ABD askeri olmayacağız", "Kahrolsun ABD işbirlikçi AKP", "Direne direne kazanacağız", "AKP şaşırma sabrımızı taşıma" vb. sloganlarını attılar. Basın metnini platform adına SES Şube Başkanı Hasan Kaldık okudu. Kaldık, "ABD askerleri yerine çocuklarımızın ölmesine göz yummayacağız. ABD'nin Ortadoğu'daki kirli emellerine ortak olmamalıyız. Irak'ta güvenliğin ve barışın sağlanması ve demokratik bir rejimin oluşturulması ancak Irak halkının kararlı mücadelesiyle gerçekleşebilir" dedi. Kaldık konuşmasının devamında "Afganistan'da yaşandığı gibi ABD karşıtı bir diktatörlüğün gidip yerine ABD yanlısı bir başkasının gelmesi Irak halkının demokratik taleplerini karşılamayacaktır. Irak halkı işgalci değil, ekmek, özgürlük ve barış istemektedir. Asker göndermenin askıda kalmasıyla birlikte AKP hükümeti hıncını ülkedeki demokratik taleplerini ifade eden halka yönlendirmiş, toplumun her kesiminin demokratik taleplerini şiddetle bastırma ve her türlü gerici, baskıcı uygulamaları kurumsallaştırma çabasıdadır" dedi.

(Malatya)

İŞGAL KARŞITLARI SOKAKLARDA

18 Ekim 2003 Cumartesi günü Mersin'de ABD'nin 1 Mayıs'tan beri süre-

gelen Irak'ı işgalini protesto eden Mersin Demokratik Gençlik Hareketi girişimi üyeleri Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması düzenlediler. DGH girişimi adına basın metnini okuyan Ali Haydar ABD'nin özellikle 11 Eylül'den itibaren saldırılarını yoğunlaştırdığını ve dünyayı ortaçağ karanlığına doğru sürüklediğini belirtti. Ali Haydar açıklamasını ABD'nin dün Vietnam'da olduğu gibi bugün de Irak halklarının karşısında yenilgiye uğrayacağını vurgulayarak ve "DGH olarak herkesi anti-kapitalist, anti-empyalist ve anti-feodal mücadeleyi desteklemeye çağırıyoruz" diyerek noktaladı. Yaklaşık 15 kişinin katıldığı basın açıklamasında

"Irak'ta işgale hayır" pankartını açan gençler "Filistin'e özgürlük", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "YÖK'e, işgale ve yozlaşmaya hayır" sloganla-

gerektiğini belirttiler. Yeni YÖK Yasa Tasarısına da değinen öğrenciler geleceğin gençliğin ellerinden alınmaya çalışıldığını YÖK Yasa Tasarısı ile üniversitelerin halk çocuklarının okuyamayacağı birer ticarethaneye dönüştürülmek istendiğini belirttiler.

24 Ekim'de ise Mersin Kadın Platformu Irak işgalini protesto etmek için eylem yaptı. Eylem AKP İl binası önünde 100 kişinin katılımı ile gerçekleşti. Mersin TUHADDER Başkanı Aynur Çoşkun yaptığı açıklamada; hükümetin Kürt sorununu demokratik yollarla çözmek yerine ABD'ye havale ettiğini belirterek ABD'nin Ortadoğu halklarını birbirine düşman etmek istediğini ifade etti.

*25-26 Ekim'de ise Mersin Demirtaş, Güneş mahalleleri semt pazarlarında işgal karşıtı eylem yapıldı. İşçi Köylü Gazetesi, ESP, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Alın-teri, Devrimci Demokrasi Gazetesinin de katıldığı işgal karşıtı bileşenler olarak yapılan eylemler her iki semt pazarında da saat 16:00'da "İşgale değil, direnişe ortak olalım" bildirilerinin dağıtılması ile başladı. Bildirilerin dağıtılmasının ardından "İşgal ortaklığına son" pankartının açılması ile "Yaşasın halkların kardeşliği", "İşgal ortağı olmayacağız", "ABD askeri olmayacağız", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganları atarak kitle dağıldı.

Uzun bir süredir Mersin'de bu tarz eylem birlikleri olmamasından kaynaklı böyle bir eylemin yapılması önemliydi. Bazı eksiklikler barındırsa da özellikle Demirtaş mahallesinde halkın alkışlar ve zılgıtlarla eyleme destek vermesi kit- ledeki coşkuyu üst boyuta taşıdı.

YDG'den çağrı; Geleceğimize sahip çıkalım!

Yeni Demokrat Gençlik, emperyalist işgale, YÖK ve YÖK Yasa Tasarısı'na karşı Ekim ayı boyunca düzenlediği imza kampanyasını Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda 2 Kasım günü düzenlediği basın açıklaması ile sona erdirdi. Mersin, Adana, Hatay, Sakarya,

Çanakkale, İzmir, Diyarbakır, Kars, Malatya, Samsun, Edirne ve İstanbul'dan ve Türkiye'nin birçok ilinden gelen Yeni Demokrat Gençlik, Eryaman Göksu Park'ta toplandılar. Buradan Toros Sokağına geçerek saat: 11:30'da yürüyüşe başladılar. En önde

ILPS pankartı, arkasında da YDG imzalı pankart açan YDG'liler "Kahrolsun emperyalist saldırganlık", "YÖK kalkacak polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek", "İşgale değil, direnişe ortak ol", "Gençlik yürüyor, YDG büyüyor", "Parasız, bilimsel, anadilde eğitim"... sloganlarını attılar. İbrahim Kaypakkaya'nın resimlerini de taşıyan, emperyalizmin saldırılarına karşı sessiz kalmayacaklarını haykıran YDG dövizlerine de "İşgalin değil, direnişin safına", "Direnen halklar kazanacak" sloganlarını yazarak geleceğimize sahip çıkalım çağrısı yaptılar.. Eyleme Özgür Eğitim Platformu da destek verdi.

Toros Sokak'tan başlayan yürüyüş, Sıhhiye Köprüsü üzerinden devam ederek Abdi İpekçi Parkı'na kadar sürdü. Burada açlık grevini sürdüren TA-YAD'lı aileler tarafından alkışlarla

karşılanan gençler, basın açıklaması yaptılar.

Emperyalizmin kağıttan kaplan olduğunu ve dünya halklarının devrimci fırtınası ile yok olacağını vurgulayan YDG; üniversitelerin mali özerklik adı altında özelleştirildiğine dikkat çekti. Bu para ile kardeş Irak halkının kamının akitılacağını da altını çizerek, düşünmesi engellenen bir öğrenci gençliğin yaratılmak istendiğini belirtti. Özgür Eğitim Platformu adına yapılan açıklamada ise; şu anda bir it dalaşının yaşandığı ve duyarlı gençliğin buna karşı sesini yükseltmesi gerektiği ifade edildi. "Parasız, bilimsel, anadilde eğitim" sloganları atan gençler, türküler ve halaylar çekerek eylemlerini sona erdirdi.

İmza Kampanyası süresince toplanan imzalar ise Meclis'e gönderildi.

(Ankara)

İşgal karşıtları sokaklarda

İKİTELLİ'DE EYLEM

İkitelli "Emperyalist İşgal Karşıtı Platform" 26 Ekim 2003 tarihinde bir basın açıklaması yaparak, savaş karşıtı mücadelenin artırılarak sürdürülmesi çağrısında bulundu.

Platform bileşenleri adına açıklama yapan Tarık Taşkıran, AKP hükümetinin ABD'nin Irak işgaline destek vermek için çıkardığı kanlı tezkerenin hiçbir hükümünün olmadığını, önemli olanın halk kitlelerinin gücü olduğunu belirtti.

Taşkıran, "8,5 milyar dolar için çocuklarımızın Irak halkını işgal etmesini istiyorlar. Bizlerin Türkmen, Kürt, Arap halklarıyla hiçbir sorunumuz yok. Bizim safımız belli işgalin değil, direnenin safındayız" diyerek açıklamayı bitirdi. Açıklamanın ardından "ABD askeri olmayacağız" ve "Emperyalist işgale ve tecrite hayır" sloganları atılarak eylem bitirildi. (İstanbul)

YAS TUTMAMAK İÇİN ANKARA'YA

EKB, asker aileleri ve çeşitli kurumlarla beraber yapılacak olan "Yas tutmamak için Ankara" yürüyüşü basın açıklamasıyla kamuoyuna duyuruldu.

28 Ekim 2003 tarihinde saat 13:00'de İHD İstanbul Şubesi'nde Emekçi Kadınlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi **Emine Güngör**'ün okuduğu basın açıklamasında "Hükümet tezkere yetkisini kullanmasın" talebiyle toplanan dilekçelerin Meclis'e verileceğini duyuruldu.

Burada toplanan dilekçeler Meclis'e sunularak Meclis'ten milletvekilleriyle görüşme talep edileceğini duyurdu.

Açıklamanın ardından asker yakını olan **Solmaz Kılıç** ise; "Irak'ta işgalci olmayacağı, çocuklarımızın tabutlarla geri dönmeyeceği yönündeki yalanlara inanmıyoruz ve tezkerenin geri çekilmesini istiyoruz" dedi.

EKB'nin yanısıra ESP, İHD, Emekçi Hareket Derneği, Barış Anneleri İnisiyatifi gibi kurumlar ve Şair Rahime Henden de bu eyleme destek vereceklerini belirterek basın açıklaması sona erdi.

Aynı şekilde İzmir'den de Ankara'ya hareket eden EKB'li kadınlar asker aileleri ile birlikte tezkerenin geri çekilmesi amacıyla eylem yaptı. Karşıyaka İş Bankası önünde toplanan kadınlar, "Yaşasın halkların kardeşliği", "Anaların öfkesi ABD'yi boğacak", "Iraklı kadınlar yalnız değildir" şeklinde slogan atarak, basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan EKB İzmir Temsilcisi **İsminaz Ergün**, Hükümete ve MGK'ya seslenerek, asker ailelerinin taleplerini dikkate almaya çağırıldı. Ergün, "Birçok İlçede imza stantları açtık. Ve yarın Ankara'da buluşarak bu imzaları TBMM'ye vereceğiz. Bir kez daha Iraklı kadınların yanında olacağımızı açıklayacağız" dedi. Basın açıklamasının ardından EKB'li kadınlar

Irak'taki işgal tüm vahşetiyle sürerken, ülkemizde de tüm dünyada olduğu gibi işgale ve bu işgale ortak olmak anlamına gelen bölgeye asker göndermeye karşı birçok eylem yapılıyor.

otobüslere binerek Ankara'ya doğru yola çıktı.

Irak'a asker gönderilmemesi için topladıkları dilekçeleri AKP milletvekillerine veren EKB üyesi kadınlar, "Bizim çocuklarımızın Kürt sorunu bahane edilerek Irak'ta işlenen insanlık suçlarına ortak edilmemelidir" çağrısında bulundu.

Türkiye'nin birçok ilinden Ankara'ya gelen EKB üyesi kadınlar ve asker ailesi yaklaşık 30 kadın, Irak'a asker gönderilmemesi için topladıkları imzaları Meclis'e vermek üzere TBMM Dikmen Kapısı önünde bir araya geldi. Burada bir açıklama yapan EKB temsilcisi **Emine Güngör**, tezkerenin 7 Ekim'de Meclis'ten geçtiğini hatırlatarak, tezkerenin ABD'nin isteği doğrultusunda geçtiğini vurguladı.

Tezkerenin iptal edilmesini isteyen **Güngör**, şöyle devam etti: "Iraklı kadınlar militarist politikalar nedeniyle sokağa çıkamaz duruma geliyor, kaçırılıp tecavüzlere maruz kalıyor. Fuhuş pazarı Irak'ta yaygınlaştırılıyor. Bunun yanında Iraklıların direnişi sürüyor. Bu durum Vietnam sendromunun başladığının da göstergesidir. Bizim çocuklarımızın Kürt sorunu bahane edilerek Irak'ta işlenen insanlık suçlarına ortak edilmemelidir."

Güngör'ün konuşmasından sonra kadınları karşılamaya gelen CHP Mersin Milletvekili Mustafa Özcan, kadınlar tarafından, "Kanlı tezkere sokakta yırtılacak" sloganıyla karşılanarak, zılgıtlarla protesto edildi. Kadınları slogan atmamaları yönünde uyarıyan Özcan, 10 kişilik bir heyetle Meclis'e döndü. Kadınlar Meclis'ten CHP Grup Başkan Vekili Ali Topuz, AK Parti Adıyaman Milletvekili Faruk Ünsal ve Ankara Milletvekili Ersön-

yazılı pankartı açarak burada bir basın açıklaması yaptı. "YÖK'ün kaldırılması, yurtların ücretsiz olması, Irak'a müdahalenin sonlandırılması, hapishanelerdeki tecritin kaldırılması" vb. isteklerin sıralandığı basın açıklamasının ardından, Ankara'ya yürüyüş başlatılmak istendi. Ancak Ankara'ya yürüyeceklerini söyleyen grupla polis arasında yaşanan tartışmanın ardından, polis gruba saldırarak 20 kişiyi gözaltına aldı.

23 Ekim'de gözaltına alınarak Ankara'ya yürümeleri engellenen öğrenciler, 25 Ekim 2003 tarihinde Kadıköy Haldun Taner Sahnesi önünde tekrar bir araya geldiler.

26 Ekim günü gözaltına alınan gençlerden **Mehmet Yayla**, **İbrahim Gökçek**, **Özlem Olgun** ve **Derya Özkaya**, **Temel Haklar** ve **Özgürlükler Derneği**nde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklaması yapanların yüzlerinin şiş ve morarmış olması, gözaltında maruz kaldıkları şiddeti yansıtıyordu. **Mehmet Yayla** adlı öğrenci, gözaltında işkence gördüğünü belirterek şöyle konuştu: "Çevik kuvvet ekipleri bizi gözaltına alırken, ayakları ve yumruklarıyla suratımıza ve vücudumuzun her yerine vurdular. Arabanın içinde de üzerimize gaz bombası attılar. Polisler, üzerimize oturuyor, postalları ile de sırtımıza vuruyorlardı. Arabadan indirdikten sonra bizi TMSŞ'ye götürdüler. Orada da çıırılçıplak soyarak hayalimizi sıktılar. Yemek, su, tuvalet ihtiyaçlarımızın hiçbiri karşılanmadı. Daha sonra Adli Tıp'a götürdüler. Biz doktora polislerin yanında muayene olmayacağımızı söyledik. Ama doktor polisleri dışarı çıkarmadı ve bizi aşağılayarak geçiştirmeye çalıştı" dedi. (Kartal)

ÖĞRENCİLER YÖK'E VE İŞGALE KARŞI EYLEM YAPTI

İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan öğrenciler emperyalist işgali, YÖK ve YÖK Yasa Tasarısı'nı protesto ederek Sakarya Caddesi'ne yürüdü.

24 Ekim günü saat 17:00'de bir araya gelen Gençlik Dernekleri, **Yeni Demokrat Gençlik**, Ekim Gençliği, YÖK'ü 6 Kasım'da Kızılay'da protesto edeceklerini açıklayarak, tüm öğrenci gençliğini 6 Kasım'da Kızılay'a çağırdı. "F tipi üniversite istemiyoruz", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgülüşecek" vb. sloganlar atan öğrenciler türküler söyleyerek halaylar çektiler. Buradan Sakarya Caddesi'ne doğru yürümeye başlayan gençlere etraftaki kitlenin ilgisi de oldukça yoğundu. (Ankara)

mez Yarbay'la görüşerek, tezkerenin iptal edilmesine yönelik topladıkları imzaları sundu.

EKB üyesi diğer kadınlar, heyetin Meclis'e gitmesi üzerine Yüksel Caddesi'ne geçti. Burada "Emekçi Kadınlar Birliği" pankartı açan kadınlar, "Tezkere Meclis'in, çocuklar bizimdir", "Kadınlar işgalin değil, direnişin safına", "Tecavüzcü işbirlikçiler defolsun", "Iraklı kadınlar yalnız değildir" sloganları attı. EKB'li kadınlar tezkerenin iptal edilmesini isteyen bildirimleri de vatandaşlara dağıttı.

GENÇLİK DERNEKLİ ÖĞRENCİLERE İŞKENCE

"YÖK'e ve Tecrite Hayır" demek için 23 Ekim günü Kadıköy Haldun Taner Sahnesi önünde slogan atarak bir araya gelen Gençlik Derneği Federasyonu Girişimi üyesi bir grup "Adım adım yürüyoruz. Kasım'da Ankara'dayız"